

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 268

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

49. évfolyam
2006. szeptember 27.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

.....

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Bizottság

2006/638/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. szeptember 6.) az Olaszország által a szabályozott értékpapírpiacon jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságokra specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részére nyújtott állami támogatásról (az értesítés a C(2005) 3302. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ .....** 1

2006/639/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. november 23.) az Olaszország által a Fincantieri részére nyújtani szándékozott állami támogatásról (az értesítés a C(2005) 4433. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ .....** 12

2006/640/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. november 23.) Szlovénia által a szén-dioxid-kibocsátási adóról szóló jogszabályai keretében alkalmazott állami támogatási rendszerekről (az értesítés a C(2005)4435. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ .....** 19

2006/641/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. december 21.) a Szicília által az olasz déligyümölcs-termesztés javára történő intézkedések tekintetében benyújtott program keretében előírt állami támogatásról C 26/05 (ex N 580/B/03) (az értesítés a C(2005) 5354. számú dokumentummal történt) .....** 25

2006/642/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2006. március 8.) az Olaszország által a mezőgazdasági termékek feldolgozásának és forgalmazásának javítását célzó intézkedések végrehajtása tekintetében Veneto tartománynak nyújtandó támogatási rendszerről (az értesítés a C(2006) 639. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ .....** 29

2006/643/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2006. április 4.) a Nukleáris Leszerelési Ügynökség felállításának végrehajtását szolgáló, az Egyesült Királyság által tervezett állami támogatásról (az értesítés a C(2005)650. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ .....** 37

2

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg.

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2005. szeptember 6.

az Olaszország által a szabályozott értékpapírpiacokon jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságokra specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részére nyújtott állami támogatásról

(az értesítés a C(2005) 3302. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/638/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy az említett rendelkezéseknek megfelelően tegyék meg észrevételeiket ⁽¹⁾,

mivel:

I. AZ ELJÁRÁS

(1) Az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapjának 2003. október 2-i 229. számában való közzététellel Olaszországban hatályba lépett a 2003. szeptember 30-i 269. számú (DL 269/2003) törvényerejű rendeletet („Sürgős intézkedések a fejlődés ösztönzésére és az állami költségvetés működési folyamatának korrigálására”), amelyet ezt követően a november 24-i 326. sz. törvénnyé alakítottak és az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapjának 2003. november 25-i 274. számában közzétettek. A DL 269/2003 12. cikke úgy rendelkezik, hogy az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságok értékpapírjainak kereskedelmére specializálódott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások működési eredményére kivetett közvetlen helyettesítő adó kulcsa 5 %, a rendes, nem specializálódott befektetési eszközökre vonatkozó 12,5 % helyett.

(2) A Bizottság – hogy a Szerződés 87. cikke szerint megbizonyosodjék az intézkedés esetleges támogatási jellegéről – 2003. október 22-i levelében (D/56756) felszólította az olasz hatóságokat, hogy adjanak felvilágosítást az említett ösztönzőkről és hatályba lépésükről. Ugyanebben a levélben a Bizottság emlékeztette Olaszországot, hogy minden a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének értelmében támogatásnak minősülő intézkedésről még végrehajtása előtt tájékoztatni kell a Bizottságot.

(3) Az olasz hatóságok 2003. november 11-i (A/37737) és november 26-i levelükben megküldték a kért tájékoztatást. A Bizottság 2003. december 19-én (D/58192) újfent emlékeztette Olaszországot kötelezettségeire, amelyek a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése alapján hárulnak rá, és felszólította az olasz hatóságokat, hogy tájékoztassák az ösztönzők esetleges kedvezményezettjeit a Szerződés és a 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 14. cikkében leírt következményekről, amennyiben bebizonyosodna, hogy az említett ösztönzőket jogszerűtlenül léptették hatályba, a Bizottság előzetes engedélye nélkül.

(4) 2004. május 11-i levelében (SG 2004 D/202046) a Bizottság értesítette Olaszországot arról a 2004. május 7-i döntéséről, hogy megindítja az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében említett eljárást az Olaszország által a tárgyalat ügyben nyújtott adózási ösztönzők ügyében.

⁽¹⁾ HL C 225., 2004.9.9., 8. o.

⁽²⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

- (5) Az olasz hatóságok 2004. július 14-i (A/35463) levelükben megtették észrevételeiket.
- (6) A Bizottság döntése, mely szerint megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást 2004. szeptember 9-én megjelent az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában ⁽³⁾ és Bizottság egyben felhívja az érdekelt feleket észrevételeik megtételére a megjelenéstől számított egy hónapon belül.
- (7) 2004. szeptember 16-án és 27-én két találkozóra került sor a Bizottság és az olasz adóhivatal képviselői között, hogy megvizsgálják az intézkedés néhány szempontját.
- (8) A 2004. október 7-i (A/37679) levélben beérkeztek az olasz megtakarítás-kezelő társaságok szövetségének (Associazione delle società di gestione del risparmio italiana, a továbbiakban: Assogestioni) észrevételei. A Bizottság 2004. október 28-i (D/57696) levelében továbbította ezeket az olasz hatóságoknak. Az olasz hatóságok 2004. december 6-i (A/39479) levelükben elküldték a továbbított észrevételekkel kapcsolatos megjegyzéseiket.
- (9) Az Assogestioni 2005. február 18-i (A/31490) levelében további észrevételeket tett, kiegészítendő a 2004. október 7-én már elküldötteket. A Bizottság 2005. február 24-i (D/51366) levelében ezeket is továbbította az olasz hatóságoknak. Az olasz hatóságok 2005. április 4-i (A/32813) levelükben elküldték a továbbított észrevételekkel kapcsolatos megjegyzéseiket.
- (10) A 2005. február 28-i (A/31724) levélben beérkeztek az Európai Alapkezelők Szövetségének (European Federation of Investment Funds and Companies, a továbbiakban: FEFSI) észrevételei. Míthogy ez utóbbi észrevételek a megállapított beküldési határidőn (ld. 6. pont) túl érkeztek be, és hasonlítanak az Assogestioni által küldött észrevételekhez, nem továbbították őket Olaszországnak és nem vették figyelembe őket ennek a határozatnak a meghozatalánál.

II. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

Áttekintés

- (11) A DL 269/2003 12. cikke adózási ösztönzőket juttat az olasz jog által szabályozott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak (a továbbiakban: befektetési eszközök). Különösen is úgy rendelkezik, hogy – attól az adóévtől fogva, amikor bizonyos feltételek teljesülnek – az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis vagy közepes kapitalizációjú társaságok értékpapírjainak kereskedelmére specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (a továbbiakban: specializálódott befektetési eszközök) működési eredményére kivetett közvetlen helyettesítő adó kulcsa 5 %, a rendes 12,5 % helyett. A kollektív befektetések megadóztatásának olasz rendszerében a kérdéses adót a kollektív befektetési vállalkozások általában évente fizetik be; az adóalap a vagyonuk naponta regisztrált értéke éves növekedésének megfelelő bevételből („működési eredmény”) származik. Ily módon azt az esetleges értéknövekedést adóztatják meg, amelyet az ilyen befektetési eszközökbe fektetők érnek el. Ennek a rendszernek köszönhetően a befektetőknek nem kell az ilyen befektetésekből származó jövedelmek kifizetésekor újabb adókat fizetniük.
- (12) Az intézkedés módosítja az Olaszországban a különféle befektetési eszközök tőkejövödelmére alkalmazandó adójogszabályokat, köztük az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ szabályozott nyíltvégű befektetési alapokra vonatkozókat, a történelmi luxemburgi alapokra vonatkozókat, a változó alaptőkés befektetési társaságokra (VABT) vonatkozókat, és a nyíltvégű befektetési alapokra vonatkozókat, amint ez az ilyen befektetési eszközökre vonatkozó jogszabályokban le van fektetve. Az érintett törvények rendelkezései pontosabban a következők:
- a) a nyíltvégű befektetési alapok működési eredményének adózásáról szóló, 1983. március 23-i 77. törvény 9. és 10. cikk;
- b) a bizonyos befektetési alapok, köztük az úgynevezett „történelmi luxemburgi alapok” működési eredményének adózásáról szóló, 1983. szeptember 30-i 512. sz. törvényerejű rendelet 11. cikk;
- c) a zártvégű befektetési alapok működési eredményének adózásáról szóló, 1993. augusztus 14-i 344. törvény 11. cikk;
- d) a VABT-ok működési eredményének adózásáról szóló, 1992. január 25-i 84. sz. törvényerejű rendelet 14. cikk;
- e) az olaszországi székhelyű befektetők tőkejövödelmének és egyéb jövedelmeinek adózásáról szóló 1997. november 21-i 461. sz. törvényerejű rendelet 7. és 9. cikk;
- f) a nyugdíjalapok tőkejövödelmének adózásáról szóló, 1993. április 21-i 124. sz. törvényerejű rendelet 14. cikk.
- (13) A kérdéses befektetési eszközök a következők: átruházható értékpapírokba való kollektív befektetések, vagyis több befektető (ún. „részvényesek” vagy „jegyzők”) érdekeltségébe

⁽³⁾ Ld. 1. l. lábjegyzet.

⁽⁴⁾ HL L 375., 1985.12.31., 3. o.

tartozó jegyzett vagy nem jegyzett társaságok kötvényei, részvényei és más értékpapírai vagy igazolásai. A befektetési eszközök mind jogi személyiség nélküli, vagyoni szempontból önálló kezelőtársaság által kezelt szerződéses befektetési alapok (pl. *unit trust* vagy közös befektetési alap), mind vállalati formájú befektetési alapok (pl. VABT)⁽⁵⁾, mind nyugdíjalap⁽⁶⁾ jogi formában létezhetnek. A befektetési eszközök által megjelenített befektetési eszközök „nyílt végű” és „zárt végű”⁽⁷⁾ befektetési alapokra oszlanak.

(14) A DL 269/2003 12. cikke megállapítja, hogy az intézkedés hatályba lépésekor folyó adóévtől kezdődően a törvény által érintett specializálódott befektetési eszközök – a vagyonuk naponta regisztrált értékének éves növekedéséből adódó – saját működési bevételeik után 5 % helyettesítő adó befizetésére kötelezettek, 12,5 % helyett.

(15) A DL 269/2003 12. cikke szerint specializálódott befektetési eszköznek minősül:

- a) az a befektetési eszköz, amelynek szabályzata kifejezetten kimondja, hogy vagyona nem kevesebb mint kétharmadát az Európai Unió szabályozott értékpapírcain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe fekteti, és
- b) az a befektetési eszköz, amelynek a fent említett az Európai Unió szabályozott értékpapírcain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe fektetett befektetések értéke – az alap létrehozásától vagy szabályzatának a törvényi rendelkezéshez történő igazításától számított egy év leletével – a vagyon értékének egy naptári év során nem kevesebb, mint kétharmadára rúg, az előbb említett időszakra következően legalább azon napok egyhatodában⁽⁸⁾, amelyeken az alapot forgalmazták, amint az az alap megfelelő időszaki mérlegeinek alapján megállapítható.

⁽⁵⁾ A VABT (vállalati formájú alapok) és a szerződéses típusú befektetési alapok közötti fő különbség a befektetett tőke és az alaptőke közötti vagyoni elválasztás hiánya. A VABT tulajdonrészei (részvények) egyszersmind ugyanannak a társaságnak az alaptőkéjét is jelentik.

⁽⁶⁾ A nyugdíjalapok működési bevételei adójának mértékét a DL 269/2003 12. cikk nem csökkenti közvetlenül, amennyiben azok más, speciális adójogszabályok alanyai. Mindazonáltal azok a nyugdíjalapok, amelyek specializálódott befektetési eszközökbe fektetnek, egyedi adóhittelhez jutnak, amely lehetővé teszi számukra, hogy a specializálódott befektetési eszközökből származó bevételeik után az egyedi, 5 %-os adómértéket élvezzék.

⁽⁷⁾ A nyílt végű és zárt végű alapok között az a különbség, hogy utóbbiaknál az alapító okmányban az alap által kibocsátott befektetési jegyek számát meghatározzák bizonyos számú évre, így a részvényes nem kérheti bármikor befektetési jegyei visszatérítését, és az új befektetési jegyek kibocsátása is korlátozott. A nyílt végű alapokra egyik ilyen korlátozás sem érvényes (ld. a Banca d'Italia, az olasz nemzeti bank elnökének 2003. augusztus 27-i rendeletét („Provvedimento del Governatore 27 agosto 2003”), amely úgy módosítja az ÁÉKBV-kre vonatkozó előző, 1999. szeptember 20-i rendeletet, hogy azt a 2003. január 31-i 47. sz. rendeletben kibocsátott, zárt végű alapokra vonatkozó szabályozáshoz igazítja).

⁽⁸⁾ Ezt a határt a zártvégű alapok esetében 2 hónapban határozták meg.

(16) A DL 269/2003 12. cikke értelmében kis és közepes tőkeértékű vállalkozásnak minősül az, amelynek piaci kapitalizációja nem haladja meg a 800 millió eurót, amelyet a vállalat minden naptári negyedév⁽⁹⁾ utolsó kereskedési napján érvényes tőzsdei értékének alapján határoznak meg.

(17) Az intézkedést attól az adóévtől számítják, amelyben a befektetési eszköz szabályzatát a törvényhez igazították, vagy – új eszköz létrehozásakor – annak megindulásától. Ily módon kifejezetten megállapítják azt a kötelezettséget, hogy az ilyen befektetési eszköz vagyonának legalább kétharmadát az Európai Unió szabályozott értékpapírcain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe fekteti.

(18) Az intézkedés minden olasz kollektív befektetési eszközre vonatkozó rendelkezést módosít. Ezek lehetnek Olaszországban kezelt befektetési eszközök, vagy az olasz jog alapján kezelt befektetési eszközök, amelyek Olaszországban az ilyen befektetési eszközök által termelt működési bevételre kivetett helyettesítő adó hatálya alá tartoznak (Olaszországban helyettesítő adó alá tartozó befektetési eszközök) vagy pedig külföldiek és az olasz jegyzőknek kifizetett bevételre kivetett adó hatálya alá tartoznak. A rendelkezés valójában ugyanezzel a hatással a 85/611/EGK tanácsi iránnyelvel szabályozott külföldi befektetési eszközökre (harmonizált külföldi ÁÉKBV-k)⁽¹⁰⁾ alkalmazandó adózási normákat is módosítja, amelyek működési eredményét olasz befektetőknek fizetik ki vagy amelynek befektetési jegyeit olasz befektetési eszközök⁽¹¹⁾ birtokolják.

(19) Az intézkedés hatásainak, és annak a módnak jobb megértéséért, ahogyan az az adócsökkentést a nem specializálódott eszközökre és más részvényesekre is kiterjeszti, egyenként meg kell vizsgálni a befektetési eszközökből származó tőkejövedelmekre és a részvényesekre vonatkozó különféle adózási rendelkezéseket, amelyeket a DL 269/2003 módosít. Ilyen célból célszerű különbséget tenni a „*pénzügyi közvetítőként működő befektetési eszközök, amelyek jövedelme Olaszországban a helyettesítő adó hatálya alá tartozik*” és a „*helyettesítő adó hatálya alá tartozó befektetési eszközök, amelyek más befektetési eszközök részvényeseiként működnek*” között, mivel ugyanazon befektetési eszköz működhet mind pénzügyi közvetítőként (pl. átruházható értékpapí-

⁽⁹⁾ Egy társaság kis vagy közepes tőkeértékűnek minősülhet egy vagy több naptári negyedévben, forgalmazott részvényei áringadozásának függvényében.

⁽¹⁰⁾ Az intézkedés nem befolyásolja közvetlenül azon külföldi befektetési eszközök adózását, amelyek nem tartoznak a 85/611/EGK iránnyelv hatálya alá.

⁽¹¹⁾ Pontosabban, miközben a külföldi ÁÉKBV-k, amelyek működési eredményüket egyes olasz befektetőknek fizetik ki, a kifizetés helyén alkalmazzák az olasz forrásadót, az olasz befektetési eszközök által az ÁÉKBV-k jegyzésével elért működési eredményrész a kettős adóztatás miatt könnyítésre jogosít, az ilyen külföldi ÁÉKBV-kból származó működési eredmény felosztása által.

rokba fektet be), mind jegyző-részvényesként (pl. más befektetési eszközökbe fektet be). A befektetési eszközökre alkalmazható helyettesítési adó alól mentesített más befektetői bevételeket külön fejezetben tárgyaljuk.

Az olyan pénzügyi közvetítőként működő befektetési eszközök jövedelmének adózása, amelyek Olaszországban a helyettesítő adó hatálya alá tartoznak

- (20) Az általános rendelkezés szerint a befektetési eszközök nem jövedelemadó-kötelesek. Mindazonáltal a befektetési eszközöknek minden működési bevételük után általában 12,5 %-os helyettesítő adót kell fizetniük, amelyet ezek nettó működési eredményéből számítanak ki. Általában ez egy végleges adó, amely helyettesít minden a befektetési eszköz által a kifizetett jövedelmeket terhelő további adót.
- (21) A működési eredményt a következőképpen határozzák meg: az alap – visszatérítésekkel és az év során esetlegesen kifizetett bevételekkel növelt, elkülönített helyettesítő adót magába foglaló – év végi nettó vagyonából levonják a következőket: az alap év eleji nettó vagyona, a befektetési alapokban való részesedésből származó – helyettesítő adó hatálya alá tartozó – bevételek, valamint forrásadó alá tartozó és nem tartozó jövedelmek ⁽¹²⁾.
- (22) A DL 269/2003 12. cikke módosítja az általános adózási szabályokat, mivel a specializálódott befektetési eszközök működési bevételére 5 %-os helyettesítő adót vet ki.

Az olyan más befektetési társaságokban részvényes befektetési eszközök adózása, amelyek a helyettesítő adó hatálya alá tartoznak

- (23) Az általános rendelkezés alapján a befektetési eszközök által minden, saját jegyzőknek (ideértve más befektetési eszközöket is) kifizetett, Olaszországban a helyettesítő adó hatálya alá tartozó bevétel mentes a további adózás alól. A vizsgált rendelkezés megtartja ezt a specializálódott befektetési eszközöktől (amelyekre csökkentett, 5 %-os

helyettesítő adó-kulcs vonatkozik) származó bevételekkel kapcsolatos mentesítő intézkedést. A rendelkezés ezen kívül csökkenti az Olaszországban a helyettesítő adótól mentes, külföldi specializálódott befektetési eszközökben való részesedésből eredő nem specializálódott befektetési eszközök jövedelmének tényleges adóját, hiszen azt a helyettesítő adó 5 %-os kulcsával azonos mértékűre módosítja ⁽¹³⁾.

Az olyan befektetési eszközök által elért vagy egyéb jegyzőiknek kifizetett működési bevételek adózása, amelyek nem tartoznak a helyettesítő adó hatálya alá

- (24) A külföldi vagy olasz befektetési eszközök által az olasz jegyzőknek kifizetett jövedelmek Olaszországban nem alanyai további adózásnak, hiszen már a befektetési eszközöknél megadóztatták őket (forrásadó). Mindamelllett ha a jegyző kereskedelmi tevékenységet folytató vállalat, akkor a bevételek a vállalat jövedelmének részét képezik, és így 33 %-os adót kell fizetni utánuk. Az ilyen kedvezményezett vállalkozásokat 15 %-os adójóváírással kompenzálják, ami teljesen ellensúlyozza a tőkejövedelem kettős adóztatását. Az intézkedés teljes mértékig megerősíti az említett adójóváírást, akkor is, ha a jövedelmek specializálódott befektetési eszközökből származnak ⁽¹⁴⁾.
- (25) Az olasz Jövedelemadó Törvény (TUIR – Testo unico delle imposte sui redditi) 18. cikke alapján a külföldi befektetési eszközök által olasz befektetőknek kifizetett bevételek 12,5 %-os forrásadóra kötelezettek. Az intézkedés 5 %-ra

⁽¹³⁾ Általános szabályként azon működési eredménynek csak 40 %-át adóztatják meg Olaszországban, amelyet egy olasz befektetési eszköz külföldi befektetési eszközben való részesedésével szerez. Ez azt jelenti, hogy egy olasz befektetési eszköznek a külföldi befektetési eszközökből származó jövedelme valójában 5 %-os adókulcs alá esik (a jövedelem 40 %-ának 12,5 %-os adója 5 %-os adókulcsnak felel meg). Továbbá ha a csökkentett, 5 %-nak megfelelő szintű adó hatálya alá tartozó, specializálódott befektetési eszközökből származó tőkejövedelmek összességét kivonjuk a befektetési eszközök működési eredményéből, az intézkedés biztosítja az egyenlő bánásmódot a specializálódott befektetési eszközökbe való befektetéseknel, függetlenül attól, hogy az olasz vagy külföldi.

⁽¹⁴⁾ A DL 269/2003 12. cikke megtartja az aktuális 15 %-os adójóváírást, azért, hogy elkerülje, hogy a specializálódott befektetési eszközökre vonatkozó 5 %-os csökkentett adókulcs a vállalkozásként működő jegyzőnél feljebb emelkedjék. Ez utóbbi valóban magasabb elvonást eredményezne, ha – a 15 % helyett – a jóváírást 5 %-ra korlátoznák (amely egybeesik a befektetési eszköz által befizetett helyettesítő adó kulcsával). Alapjában véve a 15 %-os adójóváírást lehetővé teszi, hogy a jegyző szintjén elkerüljék a magasabb adózást, mivel az összesített elvonást 5 %-on hagyja. Mindazonáltal azt elkerülendő, hogy – amennyiben csak 5 %-os adót fizettek be – a jegyzők igazságtalanul jussanak 15 %-os adójóváíráshoz, az intézkedés megállapítja, hogy az adójóváírást arra a részre korlátozzák, amelyre nem vonatkozik az elért működési eredményre vonatkozó helyettesítő adó, vagyis 9 %-ra, amiért is nem lehet abban az adóévben visszatéríteni vagy adócsökkentési célokra felhasználni, amelyben a jövedelmet elérték. Végül, a befizetett forrásadó kompenzálására az olasz jog előírja a külföldi (nem letelepedett) befektetőknek egy összeg befizetését, akik az Olaszországban adóköteles azon befektetési eszközök befektetési jegyeit jegyezték, amelyek a befektetési eszközök által kifizetett bevétel 15 %-ának megfelelő visszatérítésre jogosultak, a korábban befizetett adó ellentételezésére. A rendelkezés 6 %-ra korlátozza a visszatérítést, amennyiben a bevételeket a helyettesítő adó hatálya alá tartozó specializálódott befektetési eszközök fizetik ki, amelyek kulcsa 5 % csökken a DL 269/2003 12. cikkének megfelelően.

⁽¹²⁾ A 77/1983. sz. törvény 10ter cikke szerint a 85/611/EGK tanácsi irányelvvel nem szabályozott külföldi befektetési eszközökből származó jövedelmek a nettó vagyon részét képezik, mivel nem forrásadó-kötelesek.

csökkenti a forrásadót, amennyiben a bevételeket specializálódott befektetési eszközök fizetik ki. Ez a rendelkezés biztosítja az egyenlő bánásmódot a külföldi és az olasz befektetési eszközök befektetési jegyeinek jegyzői között.

- (26) Az ilyen befektetési eszközök befektetési jegyeit birtokló nyugdíjalapoknál a befektetési eszközök által elért jövedelmek a működési bevételhez tartoznak. Az ilyen bevételek után ezen kívül 11 %-os kulcsú helyettesítő adót kell befizetni. A nyugdíjalapok által elért eredmény kettős adóztatásának elkerülése végett az ilyen nyugdíjalapok által befizetendő helyettesítő adó után a bevétel 15 %-ának megfelelő adójóváírást rendeltek el. Az intézkedés a specializálódott befektetési eszközökre érvényes új, csökkentett adózási rendszert a nyugdíjalapokra vonatkozó adózási jogszabályokhoz igazítja.
- (27) A specializálódott befektetési eszközökre vonatkozó helyettesítő adó-csökkentéssel párhuzamosan a rendelkezés 6 %-ra csökkenti az olasz specializálódott befektetési eszközöktől származó bevételekkel kapcsolatos adójóváírást. Ezen kívül a DL 269/2003 12. cikke úgy rendelkezik, hogy a nyugdíjalapok vagyonának a külföldi specializálódott befektetési eszközök által generált része után a normális 11 % helyett 5 %-nak megfelelő helyettesítő adót kell fizetni ⁽¹⁵⁾.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

- (28) A hivatalos eljárás megindításakor a Bizottság úgy vélte, hogy az intézkedés minden olyan feltételnek megfelel, amelynek alapján az a specializálódott befektetési eszközök és a kis és közepes kapitalizációjú társaságok – amelyeknek részvényeit ezek a specializálódott eszközök birtokolják – javára nyújtott állami támogatásnak minősülhet a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint, miközben nem támasztott kétségeket a specializálódott befektetési eszközök jegyzőinek nyújtott adókedvezménnyel kapcsolatban, amennyiben az egy minden befektetőre érvényes intézkedést takar.
- (29) Miután kétségei ébredtek azzal kapcsolatban, hogy esetleg a specializálódott befektetési eszközök javára szóló támogatásról lenne szó, a Bizottság ez utóbbiakat a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „vállalkozásoknak” minősítette, amennyiben vagy társasági formában működnek és mint olyan gazdasági egységek, vagy elkülönített vagyonok, amelyeket a befektetési piacon versenyző vállalkozások kezelnek. Másodszor a Bizottság észrevette, hogy a specializálódott befektetési eszközök vagy közvetlenül húznak hasznot a csökkentett adókulcsból, vagy közvetett módon részesülnek a kiegészítő tőkebefektetések pozitív hatásaiból azon adócsökkentés által, amelyet az intézkedés a jegyzőknek lehetővé tesz,

⁽¹⁵⁾ A nyugdíjalapokra vonatkozó egyedi adójogszabályokkal összhangban ez a valójában 5 %-os adókulcs a nyugdíjalapok specializálódott befektetési eszközökben való részvényességéből adódik, amennyiben a külföldi specializálódott befektetési eszközökből származó bevételekből (amelyekre 11 %-os helyettesítő adó vonatkozik) egy 54,55 %-os részt felszabadítanak; a maradék 45,45 %-ra vonatkozó 11 %-os adó így az összbevételre vonatkozó 5 %-os adókulcsnak felel meg. Másrészt a nyugdíjalapoknak az olasz specializálódott befektetési eszközök kapcsán elért bevételei 11 %-nak megfelelő helyettesítő adó alá esnek, mindazonáltal kihasználhatják a 6 %-os adójóváírást az ilyen specializálódott befektetési eszközök által már befizetett adó ellentételezésére.

amikor elsősorban az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacain jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságokba fektetnek. A Bizottság ezen kívül megállapította, hogy a kérdéses kedvezmények nem állnak arányban az ilyen eszközök által birtokolt kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeinek számával, hanem kizárólag specializálódott befektetési társaság státusuktól függ.

- (30) A kis és közepes kapitalizációjú társaságok kapcsán a Bizottság rámutatott, hogy az intézkedés közvetett kedvezményt jelent azoknak a vállalkozásoknak, amelyek részvényeit specializálódott befektetési eszközök birtokolják, hiszen ennek hatásaként megnövekszik a likviditások, amelyek köszönhetően könnyebben jutnak tőkéhez. A kedvezmény attól a státusuktól függ, hogy egy szabályozott európai értékpapírpiacra jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok, és nem az eredményüktől, sem más feltételektől vagy az általuk végrehajtott beruházásoktól.

IV. OLASZORSZÁG ÉS A HARMADIK ÉRDEKELTEK ÉSZREVÉTELEI

- (31) Észrevételeikben mind Olaszország, mind az Assogestioni hangsúlyozta, hogy a kérdéses befektetési eszközök nem tekinthetők vállalkozásoknak, hiszen egyszerű vagyontömegek, amelyeket különálló cégek kezelnek. Ez utóbbiak rendszeresen adóznak hasznuk után, és nem részesülnek a DL 269/2003 12. cikke által nyújtott adócsökkentésből.
- (32) Mind Olaszország, mind az Assogestioni megerősítette továbbá, hogy a kérdéses intézkedést általános adópolitikai intézkedésnek kell tekinteni, amely közvetlenül a befektetők javát szolgálja és csak közvetve gyakorol hatást a kis és közepes tőkeértékű cégekre és a befektetési eszközökre. Az érdekelt felek szerint az intézkedés a kis és közepes kapitalizációjú társaságok tőzsei kapitalizációját hivatott javítani a többi, Európában jegyzett társasággal szemben, és mint ilyen, nem tartozik az állami támogatások ellenőrzésének alkalmazási körébe. Mind Olaszország, mind az érdekelt felek úgy érveltek, hogy az intézkedés nem minősül sem a specializálódott befektetési eszközök sem a kezelőtársaságok támogatásának. Ebből a szempontból az olasz hatóságok hangsúlyozták, hogy az intézkedés minden olyan vállalkozás számára nyitott, amely különálló – elsősorban az európai szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságokba fektető – befektetési eszközöket hoz létre, és így általános érvényű intézkedésnek minősül.
- (33) Tovább ezen észrevételek alapján az intézkedés nem befolyásolja a versenyt, hiszen a tőkéhez való könnyebb hozzájutás bármely kis vagy közepes tőkeértékű európai vállalkozásnak javára válik. Ráadásul az intézkedés nem

minősül a kis és közepes kapitalizációjú társaságok támogatásának, mivel a befektetési eszközök vagy kezelő-társaságaik profitjuk maximalizálásának elve alapján hozzák meg befektetési döntéseiket.

- (34) Az Assogestioni részletes információkat mutató be az intézkedés működésének első szakaszáról (2004. év). 2004 végén három specializálódott befektetési eszköz működött: közülük korábban is létezett kettő, amely úgy módosította a szabályzatát, hogy elősorban az európai szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeit birtokolja, a harmadik egy új alap. Az Assogestioni jelezte, hogy az intézkedés költségvetési kiadása 2004-ben minimális volt. Az Assogestioni által bemutatott adatok alapján a Bizottság kiszámolta, hogy 2004-ben körülbelül 1,1 millió euróra rúgott a költségvetés bevételeinek kiesése, ha beleszámítjuk a korábbi évek adózására vonatkozó esetleges adóvisszatérítések áthozatalainak semlegesítéséhez szükséges kiigazításokat is. Mind Olaszország, mind az érdekelt felek úgy vélik, ezek az adatok bizonyítják, hogy a kérdéses intézkedésnek a piacra és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatása elhanyagolható, figyelembe véve, hogy mind külföldi kis és közepes kapitalizációjú társaságok, mind külföldi befektetési eszközök részesülhetnek a kérdéses adócsökkentés közvetett hatásaiból.

V. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

Állami támogatás a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

- (35) Miután megfontolta az olasz hatóságok és az érdekelt felek észrevételeit, a Bizottság megerősíti korábbi álláspontját, mely szerint a befektetők adójának csökkentése állami támogatásnak minősül mind a szabályozott európai piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe való befektetésre specializálódott társaságok javára, mind azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok javára, amelyek részvényeit az ilyen társaságok birtokolják, hiszen az intézkedés a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében található ilyen tárgyú feltételeknek halmozottan eleget tesz.

Szelektív kedvezmény a specializálódott befektetési eszközök javára

- (36) A Bizottság mindenekelőtt megerősíti a hivatalos vizsgálati eljárást megindító levelében kifejtett nézetét, hogy bizonyos esetekben a befektetési eszközök a Szerződés 87. cikke értelmében vett vállalkozások és ezért hasznot húzhatnak a DL 269/2003 12. cikkében elrendelt adócsökkentésből. A Bizottság különösen is úgy véli, hogy – jóllehet nem minden specializálódott befektetési eszköz részesül közvetlenül a jegyzőinek biztosított adócsökkentés előnyeiből – legalábbis közvetett gazdasági előnyhöz jutnak, amennyiben a specializálódott eszközökbe történő befektetések adóterhének csökkentése arra ösztönzi a jegyzőket, hogy

specializálódott eszközök befektetési jegyeit vásárolják meg, így kezelési és jegyzési díj formájában ezeknek likviditást és kiegészítő jövedelmet juttatnak.

- (37) Az állami támogatásról és kockázatitőke-befektetésről szóló bizottsági közlemény⁽¹⁶⁾ alapján abban az esetben, ha egy állami intézkedés egy alap vagy más befektetési eszköz létrehozását írja elő, szintén szükséges annak figyelembevétele, hogy az alap vagy az eszköz tekinthető-e az állami támogatásból előnyt élvező vállalkozásnak. Jelen esetben a Bizottság tudomásul veszi az olasz hatóságok azon észrevételét, amely szerint azok a specializálódott befektetési eszközök, amelyekre a DL 269/2003 12. cikkében leírt adócsökkentés vonatkozik, egyszerűen vagyontömegek, és ezért általában nem tekinthetők vállalkozásnak a Szerződés 87. cikkének értelmében. A Bizottság mindenestre megjegyzi, hogy bizonyos esetekben az ilyen befektetési eszközök társasági formában működnek, és egyénileg élvezhetnek előnyöket, jóllehet az adózásuk elkülönül az általuk kezelt vagyon adózásától. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy más, jogi személyiség nélküli befektetési eszközöket olyan vállalkozások kezelnek, amelyek megtakarításokat kezelő cégekkel állnak versenyben, és ezért az előbb említett vállalkozások hasznot húzhatnak a kedvezményekből.

- (38) A Bizottság úgy véli, hogy a specializálódott befektetési eszközök gazdasági tevékenységet végeznek, és így a 87. cikk (1) bekezdésének értelmében vállalkozásnak minősülnek. Ezt a Bíróság ítélezési gyakorlata is megerősíti a HÉA területén. A Bíróság nemrég megállapította⁽¹⁷⁾, hogy VABT-ok átruházható értékpapírokba történő kollektív befektetései a hatodik HÉA-irányelv⁽¹⁸⁾ 4. cikkének (2) bekezdése alapján adóalanyok által végzett gazdasági tevékenységnek tekintendők. A Bíróság ítélezési gyakorlata⁽¹⁹⁾ alapján az első irányelv⁽²⁰⁾ preambulumból arra lehet következtetni, hogy a HÉA-ra vonatkozó jogszabályok harmonizálása a versenyt esetlegesen torzító tényező kiküszöbölésére irányul, vagyis a versenysemlegesség elérésére. Mivel az állami támogatásról szóló jogszabályok és a HÉA harmonizálásáról szóló irányelvek ugyanazt a célkitűzést követik, a Bizottság megfelelőnek látja, hogy hivatkozzék az említett irányelvekre vonatkozó ítélezési gyakorlatra, amely megerősíti, hogy a kérdéses befektetési eszközök – működjenek bár társasági vagy nem társasági formában – gazdasági tevékenységet folytatnak és ezért a 87. cikk (1) bekezdésének értelmében vett vállalkozások.

- (39) A Bizottság következőképpen úgy véli, hogy egy specializálódott befektetési eszközökbe befektetőnek nyújtott adózási kedvezmény előnyben részesíti magát az eszközt (amennyiben társasági formában működik) vagy pedig az

⁽¹⁶⁾ HL C 235., 2001.8.21., 3. o., IV.1. pont

⁽¹⁷⁾ C-8/03. sz. BBL ügy, 42. és 43. pont

⁽¹⁸⁾ A Tanács 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.). A 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

⁽¹⁹⁾ 89/81. sz. Hong-Kong Trade Development Council ügy (EBHT 1982., 1277. o., 6. pont). Ld. továbbá C-317/94. sz., Elida Gibbs ügy (EBHT 1996., I-5339. o., 20. pont).

⁽²⁰⁾ A Tanács 1967. április 11-i 67/227/EGK első irányelve a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról (HL L 71., 1967.4.14., 1301. o.). Legutóbb a 77/388/EK irányelvvel módosított irányelv (ld. 19. lábjegyzet).

eszközt kezelő vállalkozást (amennyiben szerződéses formában működik). Különösen a specializálódott befektetési eszközök befektetési jegyei iránti kereslet növekedése hat a kezelési és jegyzési díjak összegének emelkedésére, amelyben az eszközök vagy az őket kezelő vállalkozások részesülnek.

- (40) Az az érvelés, amely szerint az intézkedés nem szelektív – hiszen méretük, nemzeti hovatarozás, bejegyzési helyük vagy összetételük alapján nem különbözteti meg a befektetési eszközöket és a kezelőtársaságokat – nem helytálló, mivel az számít, hogy az indékedés rendkívüli és a tőzsdéken jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeire specializálódott befektetési eszközökre és kezelőikre korlátozott adócsökkentést ír elő. A rögzült ítélkezési gyakorlat⁽²¹⁾ alapján az a tény, hogy egy támogatás nem egy vagy több előzetesen egyedileg meghatározott címzethez szól, hanem egy sor objektív feltételt határoz meg, nem kérdőjelezi meg az állami intézkedés szelektív jellegét. A Bizottság továbbá azon a véleményen van, hogy specializálódott befektetési eszközöket kezelő vállalkozásoknak az intézkedés révén nyújtott kedvezmény legyen bár csak közvetett, nem zárhatja ki egy állami támogatás meglétét, amennyiben – szintén a Bíróság rögzült ítélkezési gyakorlata⁽²²⁾ szerint – a nem-vállalati befektetőknek nyújtott közvetlen adókedvezmények közvetett támogatásnak tekinthetők azon vállalkozások számára, amelyekbe a befektetők fektetnek.
- (41) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés a fent kifejtett kedvezményeket nyújtja a befektetési eszközöknek és kezelővállalkozásaiknak a többi, alternatív befektetési formákat kínáló vállalkozás kárára.

Szelektív kedvezmény azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok javára, amelynek részvényeit specializálódott befektetési eszközök birtokolják

- (42) A Bizottság továbbá megerősíti a hivatalos vizsgálati eljárást megindító levelében kifejtett azon nézetét, amely szerint a kérdéses intézkedés hatásaként előnyhöz jutnak azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok, amelyeknek részvényeit azok a specializálódott befektetési eszközök birtokolják, amelyeket a DL 269/2003 12. cikke adócsökkentésben részesít. A Bizottság különösen is azon a véleményen van, hogy az intézkedés közvetett szelektív kedvezményt nyújt azon kis és közepes kapitalizációjú társaságoknak, amelyek részvényeit a specializálódott befektetési eszközök oly módon birtokolják, hogy ez részvényeik iránti megnövekedett keresletben és likviditásuk növekedésében mutatkozik meg. Azt az érvelést, hogy a kis és közepes kapitalizációjú társaságok semmilyen kedvezményben sem részesülnek, hiszen az alapok és a befektetők profitjuk maximalizálása érdekében működnek, nem lehet elfogadni, hiszen a kedvezőbb adózás vonzóbbá teszi a befektetést, amely így nagyobb likviditást biztosít a kis és közepes kapitalizációjú társaságoknak, anélkül, hogy ezek a vállalkozások aktívan közreműködtek volna a kedvezmény megszerzésében.

- (43) Azt az érvelést sem lehet elfogadni, amelynek alapján a kérdéses intézkedés általános adópolitikai intézkedés volna, amelynek célja az európai kis és közepes kapitalizációjú társaságok támogatása, és nem tartozna az állami támogatásról szóló szabályok alkalmazási körébe. A Bizottság úgy véli, hogy az adózási kedvezmény nem ellensúlyozza az alapvető adózási különbséget egyrészt a jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságokba történő kollektív befektetések, másrészt a más társaságokba történő kollektív befektetések, vagy a nem jegyzett társaságokba történő egyéni befektetések között. Az intézkedés nem igazolható saját egyedi célkitűzése alapján sem, ugyanis a csak a szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeibe történő kollektív befektetésekre korlátozódik az adócsökkentés, és mint ilyen sem nem irányul arra a célkitűzésre, sem nem arányos azzal a célkitűzéssel, hogy az ilyen társaságok kapitalizációját támogassa, hanem sokkal inkább annak a feltételnek van alárendelve, hogy az ilyen befektetéseket specializálódott befektetési eszközök révén hajtsák végre.

Állami források

- (44) A Bizottság úgy látja, hogy az állam vagy állami források által nyújtják a tárgyalt támogatásokat. Minthogy Olaszország nem mutatott be ellenvetéseket, a Bizottság megerősíti a hivatalos eljárás megindításakor tett értékelését, amely szerint a támogatás az államtól ered, hiszen az lemond az olasz államkincstárba normálisan befolyó adóbevételek egy részéről.

A versenyre gyakorolt hatás

- (45) Az intézkedés hatásait mérlegelve a Bizottság megerősíti a hivatalos eljárás megindításakor tett értékelését, amely szerint az intézkedés torzíthatja a vállalatok közötti versenyt és sértheti a tagállamok közötti kereskedelmet, mivel a kedvezményezett társaságok nemzetközi piacokon is működhetnek, valamint kereskedelmi és egyéb gazdasági tevékenységeket fejthetnek ki olyan piacokon, amelyekre jellemző az élénk verseny. A rögzült ítélkezési gyakorlat⁽²³⁾ szerint ahhoz, hogy egy intézkedés torzítsa a versenyt, elegendő, ha a támogatás címzettje a versenyre nyitott piacokon áll versenyben más vállalatokkal. Különösen az Európai Unió szabályozott értékpapírpiacon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok értékpapírjainak kereskedelmére specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások versenyeznek más pénzügyi vállalkozásokkal és jelentős közösségen belüli kereskedelemmel működő, nyílt piacon működnek. Azon kis és közepes kapitalizációjú társaságok közül, amelyek részvényeit a DL 269/2003 12. cikkében leírt specializálódott befektetési eszközök birtokolják, legalább néhány olyan ágazatban működik, amelyre jellemző a közösségen belüli kereskedelem.
- (46) A Bizottság azon a véleményen van, hogy sem az intézkedés által 2004-ben meghatározott adóköltség (1,1 millió euro), sem az abban az évben működő specializálódott eszközök korlátozott száma (három) – a kis és közepes tőkeértékű jegyzett társaságok nagy

⁽²¹⁾ T-55/99. sz. CETM kontra Bizottság ügy (EBHT 2000., I-3207. o., 40. pont) és a T-92/00. sz. és T-103/00. sz. Territorio Histórico de Álava és mások kontra Bizottság egyesített ügy (EBHT 2002., II-1385. o., 58. pont).

⁽²²⁾ C-156/98. sz. Németország kontra Bizottság ügy (EBHT 2000., I-6857. o., 24-28. pont) és T-93/02. sz. Confédération nationale du Crédit mutuel kontra Bizottság ügyben 2005. január 18-án hozott ítélet, 95. pont.

⁽²³⁾ T-214/95. sz. Het Vlaamse Gewest kontra Bizottság ügy, EBHT 1998., II-717. o.

számával szemben, amelyek részvényeit birtokolják – nem módosíthatja azt a következtetést, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősül, elsősorban mivel a Bíróság rögzült ítélkezési gyakorlata ⁽²⁴⁾ szerint még egy csekély támogatás is befolyásolja a versenyt és másodsorban, miután Olaszország nem zárja ki, hogy a kérdéses támogatásnak a jövőben sokkal jelentősebb gazdasági hatása is lehet. Rá kell mutatni továbbá, hogy az intézkedés korlátozott hatása azzal is magyarázható, hogy a Bizottság késedelem nélkül vizsgálatot és hivatalos eljárás indított az intézkedéssel kapcsolatban, és hogy ez befolyásolhatta a piaci szereplők viselkedését. Végül – jóllehet a támogatásra alkalmas, szabályozott európai piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok száma a 2004-es adócsökkentéshez képest viszonylag jelentős – az Olaszország által bemutatott adatokból nem lehet arra következtetni, hogy az egyes kedvezményezettek felmerülő kedvezmények nem haladják meg a *de minimis* támogatások korlátait.

- (47) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a kérdéses intézkedés (a befektetők adózása által) megváltoztatja bizonyos kereskedelmi tevékenységet végző vállalkozások versenyhelyzetét és – amennyiben ezek a nemzetközi versenyre nyitott piacokon működnek – torzítja a versenyt.

Az intézkedés jogszerűsége

- (48) Az olasz hatóságok a Bizottság előzetes értesítése nélkül léptették hatályba az intézkedést, tehát nem teljesítették az Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében leírt kötelezettségüket. Amennyiben egy intézkedés az Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése alapján állami támogatásnak minősül és a Bizottság előzetes jóváhagyása nélkül lép hatályba, jogszerűtlen támogatásnak számít.

Összeegyeztethetőség

- (49) A tárgyalt intézkedés a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése alapján állami támogatásnak minősül, így közös piaccal való összeegyeztethetőségét a Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében található eltérések fényében kell értékelni.
- (50) Az olasz hatóságok nem vitatták kimondottan a Bizottság 2004. május 11-i, a hivatalos vizsgálat megindítására vonatkozó levelében leírt értékelését, amely szerint jelen esetben az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett egyik olyan eltérés sem alkalmazható, amely alapján az állami támogatások összeegyeztethetőnek tekinthetők a közös piaccal és a Bizottság nem talált olyan új elemeket, amelyek cáfolnák ezt a következtetést.
- (51) A juttatások jelen esetben vagy nem kötődnek semmilyen költséghez, vagy olyan költségekhez vannak kötve, amelyek sem a csoportmentességi rendeletek sem a jelenlegi közösségi iránymutatások szerint nem fogadhatók el támogatásnak.

- (52) A Szerződés 87. cikke (2) bekezdésében említett eltérések – magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás és a Németországi Szövetségi Köztársaság egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás – nem alkalmazhatók ebben az esetben.

- (53) Nem alkalmazható a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett eltérés sem, az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, tekintve, hogy az intézkedés Olaszország teljes területén alkalmazásra kerül és nem csak az említett 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint érintett olasz tartományokban. Végül az intézkedés nem látszik semmilyen módon sem hozzájárulni az említett tartományok fejlődéséhez.

- (54) Ugyanígy nem tekinthető az intézkedés közös európai érdeket szolgáló fontos projektnek, valamint az Olaszország gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére sem irányul, amint ez az Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének b) pontjában található. Szintén nem irányul a kultúra és a kulturális örökség megőrzésének előmozdítására, amint ezt az Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének d) pontja megállapítja.

- (55) Végül soron a kérdéses intézkedést a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján kell értékelni. Eszerint jóváhagyható az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését megkönnyítő támogatás azzal a feltétellel, hogy nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. Az intézkedés által nyújtott adózási könnyítések nem kapcsolódnak egyedi beruházásokhoz, munkahelyteremtéshez vagy egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődésének megkönnyítéséhez hozzájáruló projektekhez, és nem is arányosak ilyenekkel a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében. Az adózási könnyítések nem tekinthetők a közös piaccal összeegyeztethetőnek az állami támogatásról és kockázati tőke-befektetésről szóló bizottsági közleményben ⁽²⁵⁾ megállapított feltételek alapján sem, mivel a könnyített befektetések a szabályozott európai piacokon jegyzett vállalkozásokra vonatkoznak, és az olasz hatóságok nem mutatták be, hogy az ilyen társaságok nem jutnak megfelelő saját tőke-finanszírozáshoz és a tőke előteremtésekor más társaságoknál magasabb költségekkel kell szembenéznük. A Bizottság megjegyzi végül, hogy – amint azt a Bíróság egy másik, egyedi befektetésekre vonatkozó támogatás kapcsán megerősítette – „nem kizárt, hogy ugyanaz az intézkedés nehézségekkel küzdő vagy érzékeny, támogatás tekintetében egyedi jogszabályokkal szabályozott ágazatokban működő vállalkozásokra is alkalmazható” ⁽²⁶⁾. A Bizottság arra

⁽²⁵⁾ HL C 235., 2001.8.21., 3. o.

⁽²⁶⁾ C-156/98. sz. Németország kontra Bizottság ügy, EBHT 2000., I-6857. o., 69. pont.

⁽²⁴⁾ C-142/87. sz. Belgium kontra Bizottság ügy (EBHT 1990., I-959. o.).

a következtetésre jutott, hogy az intézkedés által nyújtott kedvezmények csökkentik azokat az adókötelezettségeket, amelyeket a kedvezményezetteknek gazdasági tevékenységük során rendszeresen viselniük kellene, és ezért működési állami támogatásnak tekintendő, amely az ítélezési gyakorlat szerint összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

VI. KÖVETKEZTETÉSEK

- (56) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a tárgyalat intézkedés által jóváhagyott adózási könnyítések működési állami támogatásnak minősülnek, amelyre egyetlen a hasonló támogatások általános tiltásáról szóló eltérés sem alkalmazható és amely ezért a közös piaccal összeegyeztethetetlen. A Bizottság ezen kívül úgy látja, Olaszország jogszerűtlenül léptette hatályba a tárgyalat intézkedést.
- (57) Amennyiben bebizonyosodik, hogy egy jogszerűtlenül jóváhagyott állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal, természetes következmény, hogy a támogatottaktól ezt vissza kell követelni, hogy a támogatás előtti versenyhelyzet a lehető legteljesebb mértékben visszaálljon.
- (58) Jelen határozat az egész intézkedésre mint olyanra vonatkozik, és azonnal végre kell hajtani, ideértve az intézkedésnek megfelelően jóváhagyott támogatások visszatérítését is a 659/1999/EK alkalmazási rendelet ⁽²⁷⁾ 14. cikkével összhangban.
- (59) Ebből a célból a Bizottság szükségesnek látja felszólítani Olaszországot, hogy először is azonnali hatállyal semmisítse meg a támogatást, amely a működési bevételek különböző adózásában nyilvánul meg az európai szabályozott piacokon jegyzett kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeire specializálódott befektetési eszközök működési bevételeinek javára, valamint tájékoztassa erről a vonatkozó nemzeti rendelkezések, vagyis DL 269/2003 12. cikke szerinti kérdéses adózási ösztönzők alkalmazóit a Bizottság ezen határozatának közvetlen alkalmazása kapcsán.
- (60) Másodszor Olaszországnak vissza kell követelnie a támogatást a befektetési eszközöktől, vagy a befektetési eszközöket szerződéses formában kezelő vállalkozásoktól, amelyek egyúttal a támogatás első kedvezményezettjei, és működési bevételeik után az állam részére helyettesítő adó befizetésére kötelezettek. A visszatérítendő támogatás megfelelő a rendes helyettesítő adó és a kérdéses adózási ösztönzőkkel csökkentett helyettesítő adó közötti különbségnek. Ez a határozat nem sérti annak lehetőségét, hogy a befektetési eszközök vagy az őket kezelő vállalkozások ennek megfelelő összeget követeljenek jegyzőiktől, amennyiben ezt a nemzeti jog lehetővé teszi. A visszatérítési kötelezettség mindazonáltal nem zárja ki annak lehetőségét, hogy mindegyik vagy néhány, egyes kedvezményezettnek nyújtott támogatás összeegyeztethető, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (de minimis)

támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet ⁽²⁸⁾ 2. cikke szerint.

- (61) A Bizottság kéri Olaszországot, hogy küldje el a kért információkat az ehhez a határozathoz csatolt kérdőív használatával: töltsse ki a kérdéses pénzügyi ösztönző által érintett pénzügyi közvetítők és egyéb érdekelték listáját, és világosan fejtse ki a tervezett és már elfogadott intézkedéseket a jogszerűtlen állami támogatás azonnali és hatékony visszatérítése érdekében. A Bizottság felszólítja Olaszországot, hogy ezen határozat elfogadásától számított két hónapon mutasson be minden olyan dokumentumot, amely a jogszerűtlen támogatás visszatérítését szolgáló eljárás megindítását bizonyítja (pl. körlevelek, visszatérítési rendeletek stb.).
- (62) A visszatérítendő összegeket kamatokkal kell terhelni, amelyeket az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet ⁽²⁹⁾ alapján kell kiszámítani,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Összeegyeztethetetlen a közös piaccal a 269/2003. sz. törvényerejű rendelet 12. cikkében leírt állami támogatás, amely adózási ösztönzőket hagy jóvá az egy szabályozott európai piacon jegyzett kis és közepes tőkeértékű vállalkozások részvényeire specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások javára, és amelyet Olaszország a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével léptetett hatályba.

2. cikk

Olaszország ennek a határozatnak az értesítésétől számított két hónapon belül megsemmisíti az 1. cikkben említett támogatási intézkedést.

3. cikk

1. Ennek a határozatnak az értesítésétől számított két hónapon belül Olaszország tájékoztat minden olyan pénzügyi közvetítőt, ideértve a kis és közepes kapitalizációjú társaságok részvényeire specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokat, és minden más olyan érdekeltet akire az 1. cikkben említett állami támogatási intézkedés vonatkozik, hogy a Bizottság azt ebben a határozatában a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette.

2. A nemzeti jog által meghatározott esetleges jogorvoslat sérelme nélkül az Olasz Köztársaság minden szükséges lépést megtesz, hogy az 1. cikkben említett és a kedvezményezettek számára jogszerűtlenül nyújtott támogatást visszakövetelje

⁽²⁷⁾ Ld. 2. lábjegyzet.

⁽²⁸⁾ HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

⁽²⁹⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

a társasági formájú befektetési eszközöktől vagy – megfelelő esetben – a befektetési eszközöket szerződéses formában kezelő vállalkozásoktól.

Ennek a határozatnak az értesítésétől számított két hónapon belül az Olasz Köztársaság tájékoztatja a Bizottságot a kedvezményezettek azonosságáról, az egyenként nyújtott támogatások összegéről és arról a módszerről, amellyel ezeket az összegeket meghatározták.

3. A visszatérítést késedelem nélkül és a nemzeti jog szerinti eljárás keretében kell végrehajtani, ennek a határozatnak azonnali és hatékony végrehajtása érdekében.

4. A visszatérítendő támogatások magukban foglalják a kamatot is, amely a támogatásnak a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása napjától, a tényleges visszatérítés napjáig esedékes.

A kamatokat a 764/2004/EK bizottsági határozat V. fejezetének rendelkezései alapján kell kiszámítani.

4. cikk

Ennek a határozatnak az értesítési idejétől számított két hónapon belül Olaszország tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében elfogadott és tervezett intézkedésekről. Ezeket az információkat az ennek a határozatnak a mellékletében található kérdőív segítségével kell közölni. Olaszország ugyanilyen határidővel köteles bemutatni minden olyan dokumentumot, amely igazolja visszatérítési eljárás megindítását a jogszerűtlen támogatás kedvezményezettjeivel szemben.

5. cikk

E határozat címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2005. szeptember 6.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az Olaszország által nyújtott C 19/2004 állami támogatási intézkedésről szóló bizottsági határozat végrehajtására vonatkozó információk: A szabályozott értékpapírpiacokon jegyzett kis vagy közepes tőkeértékű vállalkozásokra specializálódott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások részére nyújtott adózási ösztönzők

1. A támogatottak teljes száma és a visszatérítendő támogatás teljes összege

1.1. Fejtsék ki részletesen, milyen módon kerül kiszámításra az egyes kedvezményezettektől visszakövetelendő adózási ösztönzők összege

- Tőke
- Kamatok

1.2. Mekkora az intézkedés alapján jóváhagyott jogszerűtlen adózási ösztönzők teljes visszatérítendő összege (bruttó támogatási egyenérték; ...-i árakon).

1.3. Mekkora azon kedvezményezettek teljes száma, amelyekről vissza kell követelni a jelen intézkedés keretében jogszerűtlenül jóváhagyott adózási ösztönzőket.

2. Tervezett és már elfogadott intézkedések a támogatások visszatérítéséért

2.1. Kérjük, fejtsék ki részletesen, milyen intézkedéseket terveznek és milyen intézkedéseket fogadtak már el az adózási ösztönzők azonnali és hatékony visszatérítéséért. Részletezzék az említett intézkedések jogalapját.

2.2. Mikorra fejeződik be teljesen a visszatérítés?

3. Az adózási ösztönzőt alkalmazó egyes adóalanyokról szóló információk

A mellékelt táblázatban adják meg minden olyan adóalany adatait, amelytől vissza kell követelni a támogatási intézkedés keretében jogszerűtlenül jóváhagyott adózási ösztönzőket.

A támogatott azonosító adatai	A jogszerűtlenül jóváhagyott ösztönző összege (*) pénznem: ...	Visszatérített összeg (°) pénznem: ...

(*) A kedvezményezett rendelkezésére bocsátott támogatás összege (bruttó támogatási egyenérték; ...-i árakon).

(°) Bruttó visszatérített összeg (kamatokkal együtt).

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2005. november 23

az Olaszország által a Fincantieri részére nyújtani szándékozott állami támogatásról

(az értesítés a C(2005) 4433. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/639/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a hajógyártáshoz nyújtott támogatások új szabályainak megállapításáról szóló, 1998. június 29-i 1540/98/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,miután az érdekelt feleket az említett cikkeknek ⁽²⁾ megfelelő felkérte észrevételeik megtételére, és ezen észrevételek figyelembe vételével,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) Olaszország 2003. július 31-i levelében értesítette a Bizottságot a támogatási intézkedésről. Olaszország 2003. szeptember 16-i, 2003. november 6-i, 2003. december 1-jei, 2004. február 4-i, 2004. február 12-i, 2004. február 26-i, 2004. április 5-i, 2004. május 25-i, 2004. június 23-i és 2004. július 8-i levelében további információkat adott a Bizottságnak.
- (2) 2004. október 22-i levelében a Bizottság tájékoztatta Olaszországot, hogy a kérdéses intézkedéssel kapcsolatban megindítja az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.
- (3) Az eljárás megindítására vonatkozó bizottsági határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket a szóban forgó állami támogatásra vonatkozóan.
- (4) A Bizottság harmadik érdekeltektől is kapott észrevételeket, amelyeket továbbított Olaszországnak, ily módon lehetőséget adva a válaszadásra. Olaszország válaszait a 2005. április 12-i levél tartalmazta.
- (5) A Bizottság további leveleket is kapott Olaszországtól, melyek a következő napokon keltek: 2005. november 25., 2005. május 18., 2005. október 12.

II. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES LEÍRÁSA

- (6) Olaszország arra kérte a Bizottságot, hogy a hajógyártáshoz nyújtott támogatások új szabályainak megállapításáról

szóló 1540/98/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: hajógyártási rendelet) 3. cikkében – amely a szerződéshez kötött működési támogatásokról rendelkezik – meghatározott 2003. december 31-i határidőt hosszabbítsa meg. A Fincantieri által kért halasztás öt luxus utasszállító hajó átadását érinti, melyek szerződés szerinti értéke összesen 2,1 milliárd euro, a támogatás összege pedig 243 millió euro.

- (7) A Fincantieri állami vállalat, melynek Olaszországban hat hajógyára van (Monfalcone, Marghera, Sestri Ponente, Ancona, Palermo, Castellammare, Muggiano, Riva Trigoso), luxus utasszállító hajókra specializálódott, de más tengerjáró hajótípusokat és hadihajókat is gyárt.
- (8) Olaszország kifejtette, hogy a kérdéses hajókról szóló végleges szerződéseket 2000 decemberében írták alá, és a szerződés záradéka úgy rendelkezett, hogy a hajókat 2003 júniusában, illetve decemberében kell átadni. A hajókat egy luxus utasszállító hajókat üzemeltető egyesült államokbeli vállalat, a Carnival Corporation (a továbbiakban: Carnival) különböző leányvállalatai rendelték meg. Olaszország ez alapján hagyta jóvá a hajók megépítéséről szóló szerződéshez kötődő működési támogatást.
- (9) Olaszország beszámolt arról, hogy a hajók tulajdonosa a 2001. szeptember 11-i terrortámadások luxushajózási ágazatra gyakorolt súlyos hatása miatt 2001 őszén kérte, hogy tolják ki a hajók átadásának határidejét különböző, 2004-es és 2005-ös dátumokra. A Fincantieri beleegyezett a kérésbe, és Olaszország megkérte a Bizottságot az átadás idejének meghosszabbítására, hogy ily módon a hajók még részesülhessenek a működési támogatásból.
- (10) Bejelentésükben az olasz hatóságok hivatkoztak a Bizottság 2002. június 5-i határozatára ⁽⁴⁾, amely a német Meyer Werft hajógyártónak egy luxus utasszállító esetében engedélyezte az átadási határidő hasonló meghosszabbítását. Olaszország rámutatott a két eset közötti hasonlóságokra a következők tekintetében: (i) a meghosszabbítást alátámasztó indokok (a 2001. szeptember 11-i terrortámadások hatása), (ii) az érintett piac (tengeri körutazások) és (iii) a hajógyár és a hajótulajdonos közötti üzleti függőségi viszony (a Carnival a Fincantieri legnagyobb ügyfele).

⁽¹⁾ HL L 202., 1998.7.18., 1. o.⁽²⁾ HL C 30., 2005.2.5., 12. o.⁽³⁾ Lásd a 2. oldal alján szereplő lábjegyzetet.⁽⁴⁾ HL C 238., 2002.10.3., 14. o., N 843/01 állami támogatás.

(11) 2004. október 20-i határozatában a Bizottság négy hajó esetében jóváhagyta az átadási határidő meghosszabbítását, de kétségeinek adott hangot az ötödik hajó esetében. A kétségek a 2005 októberében átadandó 6079. számú hajóra vonatkoztak. Ezt a hajót eredetileg 2005-ben kellett volna átadni, ám később, 2000 vége felé, az átadás határidejét 2003 decemberére módosították, egyébként a hajó nem részesülhetett volna a működési támogatásból.

(12) Ha a Bizottság meghosszabbítaná a 6079. számú hajó átadásának határidejét, Olaszország 33 millió euro összegű állami támogatást nyújtana a Fincantierinek (a hajó szerződés szerinti értékének 9 %-a).

(13) A hivatalos eljárás megindítását alapvetően a következők indokolták. Az első a terv kivitelezhetőségével kapcsolatos kétely, mivel a terv szerint az öt hajó egyikét (a 6077. számút) az anconai hajógyárban kellett volna megépíteni, amely összetett gyártási folyamatot jelentett volna, mivel a hajótest összeillesztendő részeit át kellett volna szállítani egy második hajógyárba (ATSM, Trieszt), hogy azután visszaszállítsák őket Anconába, mivel az anconai dokkmence rövidebb, mint a hajó. Anconában ráadásul még soha sem épült ilyen bonyolult szerkezetű hajó, így kétségek merültek fel arra vonatkozóan, vajon az ottani hajógyár képes-e egy ilyen művelettel megbirkózni, nem utolsósorban a hajótest elkészültét követő munkák esetében. Itt kell megjegyezni, hogy a 6077. számú hajó anconai megépítése a hajótest elkészültét követően példátlan és kivételes munkálatokat jelentett volna a palermói hajógyárban, a gyártás Anconából Palermóba való átkerülése miatt.

(14) A második indokot a hajótest elkészültét követő szerelési munkálatok becsült mennyiségével kapcsolatos kétségek jelentik, amelyet a Fincantierinek el kellett volna végeznie, ha 2003-ban mind az öt hajót átadták volna. A Bizottság becslései szerint ez a 2003-as évben az addig a Fincantieri által elvégzett ilyen szerelési munkálatok kétszeresét jelentette volna. Ráadásul a margherai hajógyár esetében a 2003-ra tervezett munkálatok mennyisége körülbelül 40 %-kal haladta volna meg az addig a gyár által elvégzett mennyiséget. A Bizottság tehát kételkedett benne, hogy a Fincantieri gyártási terve általában, és Marghera esetében különösen valós lenne.

(15) E két ok miatt a Bizottság kétli, hogy az öt hajót át lehetett volna adni 2005-ben. Ugyanezen információk és elemzés alapján azonban a Bizottság elfogadta, hogy négyet át lehetett volna adni.

(16) A Bizottság szerint a legkomolyabb kétségek a 6079. számú – a 6077. számú harmadik testvérhajója – esetében merültek fel, amelyet szintén a margherai hajógyárban építettek, és amelynek 2005 októberére tervezték az átadását. A 2000. decemberi gyártási tervhez képest a hajó átadását jelentősen késleltette az a döntés, hogy

a 6077. számú hajót a margherai hajógyárban építik. Ezek a kétségek olyan jelzéseken alapulnak (egy szándéklevelet még a végleges szerződések 2000. decemberi aláírását megelőzően írtak alá), amelyek alapján már kezdettől a jelenlegi gyártási sorrendet tervezték, és rendkívüli módon kitolták a 6079. számú hajó átadását.

III. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

(17) A Fincantieri 2005. március 3-i levelében küldte el észrevételeit.

(18) A Fincantieri kijelentette, hogy bármely hajógyára – tartozzék bár a luxus utasszállító hajó igazgatóságához vagy a teherszállító hajó igazgatóságához – képes a kiválasztott gyártási módszer és az üzemi kivitelezési terv módosításának kényszere nélkül az adott hajórészeket legyártani, minthogy egy teljes *alvállalkozói* hálózatra számíthat, amely képes az igényelt termelési minőség és mennyiség szükségleteit kielégíteni.

(19) A Fincantieri ezen kívül úgy nyilatkozott, hogy az anconai hajógyár kizárólag saját termelőstruktúráira, infrastruktúrájára és gyártelepére támaszkodva is képes lett volna nehézségek nélkül a maga teljességében megépíteni a 6077. számú hajóval méreteiben és építési jellemzőiben megegyező utasszállító hajót (a 6079. testvérhajóját), ideértve minden, a hajótest elkészültét követő szerelési és berendezési tevékenységet is, amennyiben a Fincantieri és a helyi és a tartományi hatóságok, a kikötői hatóságok és a fémmunkások szakszervezetei közötti 1999. december 6-án hivatalos formába öntött megállapodás teljesült volna. Ez viszont nem történt meg.

(20) A 6077. számú hajóra (a 6079. testvérhajójára) vonatkozó gyártástechnikai tanulmányban úgy döntöttek, hogy a hajót két részben építik meg: a nagyobbikat Anconában, a kisebbiket pedig Riva Trigóban. Ugyanezt a gyártási sémát tervezték alkalmazni a Conte di Cavour repülőgépanyahajó építésénél a riva trigosói és a muggianói hajógyárakban, és 1997-ben már alkalmazták is a Disney Magic luxus utasszállító esetében az anconai és a marherai hajógyárakban. Az ún. „jumbósítást” az ATSM trieszti szárazdokkjában tervezték, amely az anconai hajógyár bármely nehézségét meg tudta volna oldani, mert a hajótest elkészültét követő szerelési munkálatokhoz és a hajók befejezéséhez megfelelő mólóval rendelkezik, ráadásul megvan az a nem lebecsülendő előnye, hogy közel található a monfalconei hajógyár körül kialakult ipari gócponthoz.

(21) Végeredményben a 6077. számú hajó anconai építésével – pontosabban a hajótest nagy részének anconai megépítésével és az ezt követő szerelések jó részének ottani elvégzésével – a Fincantieri hatásos és ügyes stratégiát fogadott el: az esetlegesen felmerülő nehézségek kezelésére gondoskodott egy sor gyártási alternatíváról, kihasználva saját gyárainak integráltságát és rugalmasságát, hogy ily módon biztosítsa a szerződésben meghatározott 2003-as átadási határidőt.

IV. AZ OLASZ HATÓSÁGOK ÁLTAL MEGFOGALMAZOTT ÉSZREVÉTELEK

- (22) Az olasz hatóságok által a hivatalos eljárás megindítását követően elküldött észrevételek a Fincantieriét tükrözik, vagyis eszerint a 2000. decemberi terv ugyan kihívást jelentett, de megvalósítható volt. Az olasz hatóságok úgy vélik, hogy az átadás időpontját be lehetett volna tartani a következőknek köszönhetően: a Fincantieri gyártási rugalmassága, vagyis az a képessége, hogy a hajót több hajógyár szoros bevonásával építi meg (ideértve az általában nem luxus utasszállító hajókat gyártó üzemeket is), az erre a célra szolgáló infrastruktúráis és gyári beruházások és a fejlett építési módszerek.
- (23) Az ATSM-nek az egyik hajó építésébe való tervezett bevonását illetően Olaszország észrevételei megegyeznek a Fincantieriével: az ATSM könnyedén össze tudta volna illeszteni a 6077. hajótestének két, immáron teljesen elkészült részét, jóllehet ez az építési mód olyan alternatíva, amelyet némelyek kevésbé tartanak kielégítőnek, mint az építési szakaszok „szokásos” sorrendjét. A hajótest két részének összeillesztése mindenestre a Fincantieri vállalatnál már *rutin* műveletnek számít. A Bizottságnak az anconai hajógyár hasonlóan összetett szerkezetű hajók építésében szerzett tapasztalataival kapcsolatos kétségeit illetően Olaszország úgy véli, hogy ez megtörtént már a Disney Magic hajó felének megépítésénél és a hajótest elkészültét követő szerelési munkálatainál, illetve a Danielle Casanova utasszállító hajó esetében.
- (24) Az olasz hatóságok megállapítják ezen kívül, hogy a palermói hajógyár még a 2000-re tervezettnél is jelentősebb gyártási terveket valósított meg a múltban (1996–97). A Bizottság azon becslésére, amely szerint a 2000. évi gyártási terv a 2003-as évben az addig a Fincantieri által elvégzett hajótest elkészültét követő szerelési munkálatok kétszeresét jelentette volna, az olasz hatóságok tagadták ezt a megállapítást, ráadásul úgy vélték, hogy a 2000. évi gyártási terv szinte minden hajógyárban az adott hajógyár átlagos kapacitását kötötte volna le, és csak néhány esetben érték volna el a maximális kapacitást.
- (25) A Bizottság azon észrevételére, hogy a margherai hajógyár esetében a 2003-ra tervezett hajótest elkészültét követő szerelési munkálatok az addig a gyár által elvégzetteknel mintegy 40 %-kal magasabbak, az olasz hatóságok úgy vélik, hogy a 2000-es tervben a margherai gyár tervezett munkaterhe (ideértve a hajótest elkészültét követő szerelési munkálatokat is) teljes mértékig összhangban állt a gyár által már bemutatott kapacitással és potenciállal, mivel már korábban is sikerült 15 hónap alatt négy hajót átadni, amint azt 2003-ra is tervezték.
- (26) Olaszországnak arra is lehetősége volt, hogy hozzászóljon a független szakértő által készített jelentés fontosabb részeihez, amelyet a Bizottság az Olaszországtól kapott információk értékelésére használt a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását megelőzően.
- (27) 2005. május 18-i válaszukban az olasz hatóságok a szakértői jelentés három fő szempontjával kapcsolatosan fogalmaztak meg észrevételeket.
- (28) Először is, az olasz hatóságok szerint a szakértő értékelését a 2003-ban átadandó teljes tonnatartalomra alapozta, a gyártási ciklus, vagyis azon progresszív növekedés figyelembe vétele nélkül, amelyet a kompenzált bruttó úrtartalom jelent. Mivel a szakértő megfeleledkezett arról, hogy a 2003-ban átadni tervezett kilenc hajó (melyek közül néhány már 2002 végén meglehetősen előrehaladott állapotban volt) regisztrertonna-tartalmát a tényleges legyártásukhoz szükséges időtartamra ossza el, arra következtetett, hogy 2003-ban a Fincantierinak az előző kompenzált bruttó úrtartalom dupláját kellene legyártania. Az olasz hatóságok szerint ez a következtetés hibás, amennyiben a Fincantieri gyártási kapacitásának értékelésére vonatkozik, mivel a 2003-ban átadott tonna-tartalom nem egyezik meg az ugyanebben az évben ténylegesen legyártott tonna-tartalommal. Olaszország fenntartja, hogy a gyártásra vonatkozó adatok összhangban állnak a múltban teljesített kapacitással, és semmi esetre sem haladják meg a maximális kapacitást.
- (29) Az olasz hatóságok hangsúlyozzák, a gyártási adatok bizonyítják, hogy a monfalconei, a margherai és a genova-sestri ponentei gyárak termelési mennyisége még a legtöbb munkát adó években, vagyis 2002-ben és 2003-ban sem tért el 20 %-nál nagyobb mértékben a szokásos adatoktól. A hasznos teher („payload”) tekintetében (berendezés és felszerelés), amely az ilyen típusú hajók fontos és jellemző tulajdonsága, a különbség határozottan markánsabb a genova-sestri ponentei gyár esetében (ahol ez az 1998-as 1 863 tonnáról 2003-ban 14 303 tonnára emelkedett); az ilyen nyilvánvaló növekedést megkönnyítette az alvállalkozók bevonása, valamint a nekik átadott tevékenységek kiszélesítése „kulcsrakész” szerződések révén.
- (30) A gyártásra vonatkozó (belső/külső) munkaórák száma nyilvánvalóvá teszi, hogy a tervet megelőző években még nagyobb mértékben is bevontak alvállalkozókat, mint ami a 2000-es tervben olvasható.
- (31) Végül Olaszország aláhúzza, hogy az alvállalkozók hiányának vagy rendelkezésre nem állásának aggasztó kockázata rendkívül kicsi, figyelembe véve azon megfontolásokat, melyek szerint a hajók szállodai részének szerelőmunkálataiban (amely az utolsó gyártási szakasz a gyárban) éppen azok a beszállítók vesznek részt, akikkel a Fincantieri hosszú távú együttműködési kapcsolatot tart fenn. Még ha feltételezzük is a szakképzett munkaerő hiányát vagy rendelkezésre nem állását, a nehézséget könnyedén le lehetne győzni a munka kiadásával építőipari – különösen nagy szállodák építésével foglalkozó – vállalkozásoknak, tekintve a berendezések és a szerelési munkálatok alapvető azonosságát a szállodai szolgáltatások részéről.
- (32) Az olasz hatóságok tehát teljes mértékig osztják a Fincantieri által megfogalmazott észrevételeket.
- (33) Olaszország 2005. október 12-i levelében megjegyzéseket fűzött a Bizottság által felkért második szakértő következtetéseihez, amelyek az Olaszország által az eljárás megindításakor bemutatott érveket értékelésére vonatkoztak.

V. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

Jogalap

- (34) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében összeegyeztethetetlen a közös piaccal a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy annak torzításával fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. Az Európai Közösségek Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata szerint a kereskedelem torzulása kategória akkor alkalmazható, ha a kedvezményezett vállalkozás tagállamok közötti kereskedelemmel járó gazdasági tevékenységet folytat.
- (35) A Bizottság rámutat arra, hogy az átadási határidő meghosszabbításának kérdése meghatározó annak eldöntésekor, hogy nyújtható-e a hajó esetében szerződéshez kapcsolódó működési támogatás, a hajógyártási rendelet 3. cikke szerint. A tárgyalt működési támogatás a költségek egy részének állami forrásból történő finanszírozását jelenti, amelyet rendszeren a kérdéses hajógyárnak magának kellene viselnie a hajó megépítésekor. Ehhez hozzájárul, hogy a hajógyártás olyan gazdasági tevékenység, amely magával vonja a tagállamok közti kereskedelmet. A tárgyalt támogatás ezért a Szerződés 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik.
- (36) A Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének e) pontja megállapítja, hogy a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők a támogatás olyan egyéb fajtái, amelyeket a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel hozott határozatával határoz meg. A Bizottság aláhúzza, hogy a Tanács e jogalapon fogadta el 1998. június 29-én a hajógyártási rendeletet.
- (37) A Bizottság megjegyzi, hogy a hajógyártási rendelet értelmében „hajógyártás” alatt önjáró tengerjáró kereskedelmi hajók gyártása értendő. A Bizottság rámutat továbbá, hogy a Fincantieri ilyen fajta hajókat épít, és ezért a rendelet által érintett vállalkozásnak minősül.
- (38) Az olasz hatóságok kérését a hajógyártási rendelet alapján kell értékelni, jóllehet az 2003 vége óta már nem hatályos. Az intézkedést, amelyre Olaszország támogatást nyújtott, az említett rendelet alapján fogadták el, illetve a támogatást is akkor nyújtották, amikor a kérdéses rendelet még hatályos volt, és a hároméves átadási határidőhöz kötődő rendelkezések is ebben találhatók.
- (39) A hajógyártási rendelet 1. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy 2000. december 31-ig legfeljebb 9 %-os hozzájárulás adható szerződéshez kapcsolódó működési támogatás címen. Ugyanezen rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján a végleges szerződés aláírása időpontjában érvényes legmagasabb támogatás jelenti az egy szerződésnél alkalmazható legmagasabb támogatást. Ez

azonban nem alkalmazható azokra a hajókra, amelyeket több mint három évvel a szerződés aláírása után adnak át. Ezekben az esetekben a legmagasabb alkalmazható támogatás az, amely a hajó átadása előtt három évvel érvényes volt. Az olyan hajók átadásának utolsó határideje tehát, amelyek még részesülhetnek a működési támogatásból, elméletileg 2003. december 31.

- (40) A 3. cikk (2) bekezdése ugyanakkor úgy rendelkezik, hogy a Bizottság jóváhagyhatja az átadás utolsó, hároméves határidejének meghosszabbítását, amennyiben ezt igazolják az egyedi hajógyártási terv műszaki összetettségével, vagy olyan váratlan, súlyos és dokumentált zavarokkal, amelyek befolyásolják a hajógyár munkaprogramját, illetve amelyeket rendkívüli, előre nem látható és a vállalkozáson kívül álló körülmények okoznak. Meg kell jegyezni, hogy Olaszország rendkívüli és előre nem látható körülményekre alapozza az átadási határidő meghosszabbítására vonatkozó kérését.
- (41) A Bizottság rámutat arra, hogy az Elsőfokú Bíróság 2000. március 16-i ítéletében⁽⁵⁾ hasonló értelmezésre jutott és megállapította, hogy ezt a rendelkezést korlátozottan kell értelmezni.

A támogatás összeegyeztethetőségének értékelése a Bizottság által kifejezett kétségek, valamint az olasz hatóságok és a Fincantieri által küldött észrevételek fényében

- (42) A Bizottság mindenekelőtt rámutat arra a tényre, hogy ez a határozat ugyan egyetlen hajót érint, de az értékelés a Fincantieri által 2000. decemberében tervezett teljes gyártásra épül. Mind az öt bejelentett hajó 2003-as átadása – a már korábban 2003-ra tervezett hajók átadásán túl – hatalmas munkaterhet jelentett volna a Fincantierinak. A Bizottság ezért szükségesnek vélte, hogy ellenőrizze, vajon a Fincantieri volt-e technikailag olyan helyzetben, vajon a kérdéses hajókat 2003-ban átadja.
- (43) Az Olaszország és a Fincantieri által a Bizottság határozatában kifejezésre juttatott kétségekre válaszként küldött utóbbi információkat a Bizottság is, valamint kérésére egy független műszaki szakértő⁽⁶⁾ is elemezte. A szakértő jelentését a Bizottság 2005. augusztus 26-i levelében Olaszország rendelkezésére bocsátotta, hogy az megfogalmazhassa saját észrevételeit. Olaszország 2005. október 12-én kelt levelében elküldte a jelentéssel kapcsolatos észrevételeit.

Egy hajó legyártása az anconai hajógyárakban és ennek következményei a palermói hajógyárra.

- (44) A Bizottság első kétsége az anconai hajógyár kapacitására vonatkozott, azaz arra, vajon képes-e a trieszti ATSM-mel közösen megépíteni az egyik bejelentett luxus utasszállító hajót (a 6077. számút).

⁽⁵⁾ T-72/98. sz. Astilleros Zamacona SA kontra Bizottság ügy (EBHT 2000., II-1683. o.)

⁽⁶⁾ Adminisztratív okok miatt nem az, akit a hivatalos eljárás megindítása előtt bíztak meg.

- (45) Olaszország fenntartja, hogy – jóllehet az anconai szárazdokk rövidebb, mint a kérdéses hajó – az öt hajó egyikét meg lehetett volna építeni Anconában és az ATSM-nél, mégpedig egy luxus utasszállító hajónál egyszer már alkalmazott eljárásnak köszönhetően, amikor is a hajót két részből illesztik össze (ún. „jumbósítás”). A Bizottság ugyan az eljárás megindításakor nem jelentette ki, hogy ez lehetetlen lett volna, de aláhúzta a művelet bonyolultságát, amelyet Olaszország is elismer, amikor úgy fogalmaz, hogy az „kevésbé kielégítő építési módszer”.
- (46) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság ennek kapcsán rámutatott arra a tényre, hogy Anconában eddig még soha nem épült ennyire bonyolult szerkezetű hajó. Erre a kifogásra Olaszország azt válaszolta, hogy Anconában már három hasonló méretű hajónak a fő része, valamint egy a kérdéses hajó méretének nagyjából felét kitevő utasszállító hajó is megépült (44 000 BRT ill. 82 500 BRT). A hajórészek és a hajók tehát lényegesen kisebbek voltak a 6077. hajónál, amelynek építését ott tervezték. Minthogy luxus utasszállító hajók építései az összetettség nagyban függ a mérettől, a Bizottság ebben a tekintetben arra következtet, hogy Olaszországnak nem sikerült a Bizottság eljárást megindító határozatában található tényeket megcáfolnia.
- (47) Az említett határozatban a Bizottság azt is megállapította, hogy az egyik hajó anconai és trieszti (az ATSM-nél történő) megépítése más hajóépítések áthelyezéséhez vezetett volna, amelyeket a Fincantieri egy másik gyárába, Palermóba terveztek. Utóbbinak a megnövekedett mennyiségű szerelési munkálatokhoz elegendő kapacitását a Bizottság kétségbe vonta. Az olasz hatóságok fenntartják azt a véleményüket, hogy elméletileg lehetséges lett volna ezt a munkát elvégezni. Mindazonáltal semmiféle bizonyíték nem érkezett, és a válasz a hajótest elkészültét követő szerelési munkálatok kérdésköre helyett elsősorban a vegyes tonnatartalomban számított építési mennyiségre irányult. A Bizottság mindazonáltal kiemeli, hogy a palermói gyártás 2003-ban 33 000 KBRT volt, azaz lényegesen alacsonyabb, mint az olasz hatóságok által jelzett 63 000 KBRT, illetve a 2000. decemberi tervben meghatározott 53 000 KBRT.
- (48) Ezen kívül az olasz hatóságok elmondták, hogy már 2001 júniusában (vagyis az öt hajóra szóló szerződés aláírása után hat hónappal), ráadásul a tervezett különleges munkamennyiség nélkül is gyártási válság volt a palermói gyárban, amely szükségessé tette az átadások késleltetését. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a palermói hajógyár a hajótest elkészültét követő szerelési munkálatok szempontjából nem lett volna képes teljesíteni a 2000. decemberi tervet (erre a felvetésre Olaszország nem válaszolt).
- (49) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy az olasz hatóságok és a Fincantieri által szolgáltatott információk azt mutatják, 2000 decemberében nem volt egyértelmű, hogy a 6077. számú hajó hajótestének elkészültét követő szerelési munkálatait az ATSM-nél vagy Anconában kellene elvégezni. A 2000. decemberi gyártási terv és a 2005. május 25-i levél 5. melléklete szerint Anconának kellett volna a szerelési munkálatok helyszínéül szolgálnia, ugyanakkor a Fincantieri 2005. március 3-i levele megállapítja, hogy a szerelésekre az ATSM-nél került volna sor, annak érdekében, hogy az anconai üzem bármilyen gyártási nehézségeit legyőzzék.
- (50) A Bizottság által felkért szakértő úgy véli, hogy Olaszország nem szolgáltatott meggyőző információkat az ATSM szárazdokkjában összpontosuló szervezéssel és erőforrásokkal kapcsolatban. Emiatt a szakértő erősen kétli, hogy egy olyan hajógyár, amely elsősorban hajójavítással foglalkozik, és nincs tapasztalata luxus utasszállító hajók építésében, képes volna átalakulni egy tökéletesen szervezett hajógyárrá, amely rövid határidővel képes átadni egy ilyen hajót.
- (51) Olaszország 2005. október 12-i levelében ehhez megjegyzést fűzött. Olaszország úgy véli, hogy a Fincantieri szervezési képessége elegendő ahhoz, hogy az ATSM rövid idő alatt képes legyen a tervezett feladatot elvégezni. Olaszország aláhúzza ezen kívül, hogy az ATSM pillanatnyilag a Fincantierivel szorosan egyeztetve dolgozik a szárazdokkban elvégzendő hajójavítási munkákon. A Bizottság mindazonáltal még mindig nincs meggyőződve az olasz feltételezés érvényességéről, mely szerint az ATSM rövid idő alatt képes lenne hajójavításra szolgáló szárazdokkból valódi hajóépítő gyárrá átalakulni.
- (52) Ezért a Bizottság arra következtet, hogy maga a Fincantieri is kételkedett az anconai gyár a hajótest elkészültét követő szerelési munkálatokat illető képességében, ráadásul semmiféle bizonyítékot sem szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy az ATSM képes lenne elvégezni azokat elvégezni. A főnti észrevételek alapján a Bizottság úgy véli, hogy a 2000-es tervezés megvalósíthatatlan és pontatlan volt, mind a hajó Ancona/ATSM hajógyárakban történő megépítésével kapcsolatban, mind pedig a palermói helyzettel kapcsolatban, és így a Bizottság kétségei megerősítést nyertek.

A hajótest elkészültét követő szerelési munkálatok a Fincantieri csoporton belül

- (53) Az eljárást megindító határozatában a Bizottság úgy vélte, hogy a már tervezett hajókon túlmenően az öt hajó átadása a Fincantieri által addig elvégzett szerelési munkálatok kétszeresét vonta volna magával, illetve, hogy a margherai hajógyár esetében a 2003-ra tervezett szerelési munkálatok mennyisége az ott addig elvégzettnél 40 %-kal lett volna magasabb.
- (54) Olaszország egyrészt azt válaszolta, hogy a hajótest megépítéséhez szükséges kapacitás elegendő. Ez az érv azonban nem megfelelő, hiszen a Bizottság nem vitatta a hajótest megépítéséhez szükséges kapacitást.
- (55) A Fincantieri és Olaszország kétségbe vonják a Bizottságnak az előző évek szerelési munkálatainak mennyiségére vonatkozó becsléseit: kijelentik például, hogy a növekedés nem lett volna magasabb 20 %-nál. Ezen kívül hangsúlyozzák, hogy a hajótest elkészültét követően szükséges szerelési munkálatokat az alvállalkozói hálózatnak köszönhetően el lehetett volna végezni a tervezett határidőig.
- (56) A Bizottság viszont kitarthat azon – a műszaki szakértő által is alátámasztott – álláspontja mellett, hogy az eljárást megindító határozatban feltett, a szerelési munkálatokra vonatkozó kérdés valós alapokon nyugszik. Jóllehet Olasz-

ország kijelentette, hogy az egyes hajógyárak két műszak beállításával egészen a maximális szintig növelhették volna gyártási kapacitásukat, amennyiben párhuzamosan az összes vagy a legtöbb hajógyárban így járnak el, ez – a Bizottság véleménye szerint – rendkívül magas kockázathoz és költségekhez vezetett volna, és jelentős erőfeszítést igényelt volna az igazgatási ráfordítások szintjén, különösen a Fincantieri gyártási folyamatának központosított igazgatási struktúráját tekintve, amit Olaszország ismertetett.

- (57) A szerelési munkálatok ezen kívül különösen kritikusak a 6078. és a 6079. számú hajók hajóteste esetében, amelyeket 2003 vége előtt a margherai hajógyárban mindössze két hónap különbséggel kellett volna megépíteni és átadni. A Bizottság véleménye szerint – amelyet a szakértő értékelése is megerősít – Olaszország ugyan bemutatott néhány számot arra vonatkozóan, hogyan tervezték az összes, a hajóttest elkészültét követő szerelési munkálat elvégzését, de nem adott valódi választ erre a fontos kifogásra.
- (58) Olaszország 2005. október 12-i levelében megjegyzést fűzött a szakértő által kiemelt ponthoz, megerősítve, hogy a két hajó átadása megvalósítható lett volna két hónapon különbséggel, és hogy – például – a 6078. számú hajóra kilenc hónapot terveztek szemben a 6079. számúra tervezett hét hónappal, aminek köszönhetően szükség esetén még utóbbin is lehetett volna tovább dolgozni. A Bizottság ebben a tekintetben megjegyzi, hogy a 6075., 6076. és 6077. számú testvérhajók hajótestének elkészültét követő szerelési munkálataira 9, 8 illetve 10 hónapot terveztek, ezért a 6078. számúra tervezett kilenc hónap nem tűnik különösen hosszúnak, sem pedig a 6079. számúra tervezett hét hónap különösen rövidnek, miután úgy tervezték, hogy a szerelési munkálatok a 6078. számú hajóval párhuzamosan történjenek.
- (59) A Bizottság megállapítja, hogy Olaszország kijelentése szerint a múltban néhány hajó esetében lehetőség volt a hajóttest elkészültét követő szerelési munkálatok hét, sőt hat hónapra való csökkentésére. Ez viszont olyan hajógyárakban történt meg, amelyek a rendes munkafolyamat szerint dolgozhattak, vagyis egyszerre egy hajón végezték a hajóttest elkészültét követő szerelési munkálatokat.
- (60) Az a tény, hogy a margherai hajógyárnak a múltban sikerült 15 hónap alatt négy hajót átadnia, nem oszlatja el a Bizottság azon kétségeit, amelyek elsősorban a két hónapon belüli két átadásra vonatkoznak. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a margherai hajógyár valós termelése 2003-ban – amelyet a Fincantieri különösen is tevékeny évnak minősít ⁽⁷⁾ – körülbelül 130 000 KBRT volt, vagyis lényegesen kevesebb, mint a 2000 decemberében 2003-ra tervezett 160 000 KBRT.
- (61) A Bizottság által megkérdezett szakértő szerint a hajótulajdonosnak is nehézségeket okozott volna négy hajó ilyen gyors átadása, hiszen súlyos szervezési problémákkal kellett volna szembenéznie annak érdekében, hogy négy hajót két hónap alatt képes legyen átvenni.

(7) A Fincantieri 2003. évi jelentése szerint „rövid idő alatt három hajó átadása révén 2003 a luxus utasszállító hajó-részleg számára különösen tevékeny év volt.” (az angol eredetiből olaszra, majd magyarra fordítva).

- (62) A 6078. és 6079. számú hajók esetében, amelyeket a margherai hajógyárban terveztek átadni, a Bizottság szakértője szerint rendkívül rövid a tervezett 18 és 19 hónapos gyártási idő. Ennek kapcsán vitatja az olasz hatóságok 2005. május 25-i levelében található állítást, mely szerint léteznék egy tanulási görbe, amely csökkenő az egy sorozat utolsó hajóihoz szükséges időt. Ez a feltételezés ugyan helyes, amennyiben a hajókat ugyanaz a hajógyár építi ugyanazon módszerekkel, helytelen viszont, amennyiben ugyanolyan típusú hajókat különböző helyeken, különböző dolgozói csoportok építenek, amint ez a 2000. decemberi terv szerint történt volna.
- (63) 2005. október 12-i levelében Olaszország megjegyzést fűz a kérdéses ponthoz, és úgy véli, akkor is létezik tanulási görbe, ha a hajókat különböző helyeken építik. A Bizottság elismeri, hogy létezik bizonyos tanulási görbe akkor is, ha a gyártás különböző hajógyárakban történik, például a központi igazgatást érintő szempontoknál, a főbb berendezések szállításánál stb. Amikor viszont a hajókat különböző helyeken, ráadásul különböző gyártási módszerekkel építik, akkor magától értetődő, hogy e tanulási görbe lényegesen kevésbé jelentős, mint az egyazon üzemben végzett gyártás esetében.
- (64) A Bizottság rámutat arra, hogy a 6077., 6078. és 6079. számú hajókat a 2000-es terv alapján nem ugyanabban a hajógyárban és nem ugyanazokkal a módszerekkel építették volna. A Bizottság kiemeli továbbá, hogy Olaszország szerint a 6079. számú valójában nem a harmadik hajója egy sorozatnak, hanem sokkal inkább az ötödik, és az első testvérhajóhoz képest 16 %, a másodikhoz képest pedig 8 % munkaerő-ráfordítást sikerült már megtakarítani. Az utolsó két hajó esetében további hatékonyság- és gyorsaságbeli javulást várni egy öt hajóból álló sorozat esetében még ésszerűtlenebb, mint egy három hajóból álló sorozatnál. A Bizottság ezért úgy véli, hogy 2000-es tervben a 6078. és 6079. számú hajók esetében becsült gyártási idő-csökkenés megvalósíthatatlan.

Hiányzó bizonyítékok

- (65) A Bizottság által felkért szakértő az eljárás megindítása után bemutatott a Bizottságnak néhány példát olyan információ-típusokra, amelyeket az olasz hatóságok vagy a Fincantieri bemutatottak volna annak bizonyítására, hogy a Fincantierinak valóban megvolt a szándéka és a kapacitása, hogy 2003 végéig mind az öt hajót átadja.
- (66) Egy ilyen példa a beszállítóknak leadott megrendelések, amelyek az olyan fontos részeket érintik – többek között a meghajtórendszereket vagy a főbb generátorokat –, amelyeket már a kezdeti szakaszban meg kell rendelni, hogy bizonyosan időben megérkezzenek. Egy másik példa az alvállalkozói szerződések, amelyeket az Olaszország által bemutatott leírás szerint már 2001 júliusának vége előtt – és 2001 szeptembere előtt mindenképpen – meg kellett volna kötni. Olaszország viszont mindössze egy olyan listát mutatott be, amelyen az esetlegesen a Fincantierinak dolgozó alvállalkozók szerepelnek. Végül a bemutatott bizonyítékok harmadik példája lett volna a szerződések

előlegeinek tényleges kifizetési időpontjai, illetve a rendelkezések teljesítési garanciái vagy bankgaranciái, amelyeket rendszeren egy új hajó első részletének kifizetésekor bemutatnak.

- (67) Olaszország és a Fincantieri ezek egyikét sem mutatták be, holott ezek bizonyíthatóak volna a Fincantieri szándékát és kapacitását az összes hajó – ideértve a 6079. számút is – 2003 végéig történő átadására, jölehet a Bizottság 2005. augusztus 26-i levelében még fel is hívta Olaszország figyelmét az ilyen típusú információk hasznosságára. Ezen információk hiánya utólag is megerősíti a Bizottság véleményét, mely szerint a 2000-es gyártási terv nem volt valós, és a 6079. számú hajót nem lehetett volna 2003 végéig átadni.

A hajó átadásának tervezett időpontja

- (68) A Bizottság végül rámutat arra, hogy a hajó üzemeltetőjének (Holland America Line) egy 2005. június 20-i sajtóközleménye szerint a kérdéses 6079. számú hajót – MS Noordam néven – 2006 januárjában adják át. A Bizottság megjegyzi, hogy amennyiben a hajó átadásának ez az időpontja helyes, akkor Olaszország nem adhatta volna meg támogatást, akkor sem, ha a Bizottság – Olaszország kérésére – 2005. október végéig jóváhagyta az átadási határidő meghosszabbítását.

VI. KÖVETKEZTETÉS

- (69) A Fincantieri műszaki kapacitásának kérdésére vonatkozó – azaz arra, vajon lett volna-e utóbbinak elegendő kapacitása ahhoz, hogy a 2000. decemberi terv szerinti összes hajót 2003-ban átadja, különös tekintettel a 6079. számú hajótest esetére – hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatát követően Bizottság elemezte az olasz hatóságoktól kapott információkat. A Bizottság szerint az Olaszország által küldött információk nem oszlatják el az Olaszország által bemutatott 2000. évi terv megvalósíthatóságával kapcsolatos kételyeket. A Bizottság kezdeti aggodalmait egy független szakértő is osztotta. Az újabb információkat egy másik független szakértő elemezte, aki szintén a Bizottság által megfogalmazott következtetésekre jutott. Olaszország észrevételeket fűzhetett mindkét szakértői jelentés következtetéseire.
- (70) Az összes rendelkezésre álló tény értékelését követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 2003

végéig öt luxus utasszállító hajó átadásáról szóló eredeti terv valószínűtlen volt. A 6079. számú hajó 2003 végéig történő átadásának képességével kapcsolatos kétségek tehát megerősítést nyertek.

- (71) A Bizottság megjegyzi, hogy a hajógyártási rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében négy, Fincantieri által épített hajó esetében már jóváhagyta az átadási határidő meghosszabbítását. E rendelkezés kizárólag kivételes, előre nem látható és a vállalkozáson kívül álló okok miatt bekövetkező váratlan, komoly és igazolható zavarok esetén alkalmazható, és a Bíróság megállapítása szerint korlátozottan értelmezendő.
- (72) A 70) pontban leírt következtetés figyelembe vételével az átadási határidő meghosszabbítása nem igazolható, és ebből kifolyólag a Bizottság nem hagyhatja jóvá a 6079. számú hajótest átadási határidejének meghosszabbítását.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1540/98/EK rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében leírt három éves átadási határidő nem hosszabbítható meg a Fincantieri által épített 6079. számú hajó esetében.

Következésképpen az említett hajó esetében a szerződéshez kötődő működési támogatás nem hajtható végre.

2. cikk

Olaszország az ezen határozat értesítési idejétől számított két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot az e határozatnak való megfelelés érdekében hozott intézkedésekről.

3. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2005. november 23.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2005. november 23.

Szlovénia által a szén-dioxid-kibocsátási adóról szóló jogszabályai keretében alkalmazott állami támogatási rendszerekről

(az értesítés a C(2005)4435. számú dokumentummal történt)

(Csak a szlovén nyelvű változat hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/640/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felszólították az érdekelteket, hogy az említett cikk(ek) nek⁽¹⁾ megfelelően nyújtsák be észrevételeiket,

mivel:

ELJÁRÁS

- (1) 2002. október 18-án a szlovén hatóságok tájékoztatták a Bizottságot azon állami támogatási rendszer létezéséről, amely révén a vállalkozások egyes csoportjai a nemzeti CO₂ kibocsátásadó csökkentésének előnyeit élvezik. A rendszer a Bizottságnál az SI 1/2003. sz. ügyként került nyilvántartásba. A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés (a továbbiakban: „csatlakozási szerződés”) IV. melléklete 3. fejezetének (2) bekezdésével⁽²⁾ összhangban Szlovénia állami támogatásokkal foglalkozó nemzeti hatósága már előzőleg elfogadta a támogatási rendszert a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatások (a továbbiakban: „környezetvédelmi iránymutatások”) ⁽³⁾ alapján.
- (2) Az intézkedésre vonatkozó hiányos információ miatt a Bizottság felkérte Szlovéniát ezek további tisztázására, valamint ugyanezen ok miatt a rendszert nem lehet felvenni a már létező támogatások jegyzékébe a csatlakozási szerződés IV. mellékletének függelékében.
- (3) A szlovén hatóságok a további információkat 2002. november 7-én, 2003. április 1-én, 2003. május 16-án, 2003. október 1-én, 2004. február 4-én, 2004. június 1-én, 2004. szeptember 17-én és 28-án juttatták el a Bizottsághoz. A szlovén hatóságok és a Bizottság között két találkozóra került sor 2003. november 24-én és 2004. március 8-án.

- (4) Eközben az EU jogszabályokban jelentős változások történtek, ami meghatározó hatást gyakorolt a szlovén CO₂ kibocsátásadó rendszerében:

- az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ (a továbbiakban: „energiaadóról szóló irányelv”),
- az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾ (a továbbiakban: „kibocsátás-kereskedelmi irányelv”), és
- a kapcsolt energiatermelés támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾

a közzétételük napján léptek hatályba.

- (5) Ennek következtében a szlovén hatóságok úgy határoztak, hogy módosítják adórendszerüket és bejelentik a Bizottsághoz az új – abban az időben még csak tervezetként létező – jogszabályt. A Bizottság az új rendszert 2004 júniusában a N 402/2004 szám alatt vette nyilvántartásba.
- (6) A rendelkezésére álló információk alapján a Bizottságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az SI 1/2003 és N 402/2004 számú támogatások egyes részei összeegyeztethetők a közös piaccal. Így 2004. december 14-én a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (4) bekezdése és 6. cikke⁽⁷⁾ alapján, és felkérte a szlovén hatóságokat, hogy nyújtsák be észrevételeiket (a továbbiakban: „az eljárás megindításáról szóló határ-

⁽¹⁾ HL C 46., 2005.2.22., 3. o.⁽²⁾ HL L 236., 2003.9.23.⁽³⁾ HL C 37., 2001.2.3., 3. o.⁽⁴⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o.⁽⁵⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.⁽⁶⁾ HL L 52., 2004.2.21., 50. o.⁽⁷⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

ozat”). Az eljárás megindításáról szóló határozat tömör összefoglalója 2005. február 22-én jelent meg az Európai Unió Hivatalos Lapjában ⁽⁸⁾. Felhívást intéztek minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

- (7) A hivatalos vizsgálati eljárás megindítása után a Bizottság az SI 1/2003 sz. ügyet a C 47/2004 szám alatt és az N 402/2004 sz. ügyet a C 44/2004 szám alatt vette nyilvántartásba.
- (8) A 2005. január 18-án kelt és 2005. január 20-án iktatott levelükben a szlovén hatóságok benyújtották észrevételeiket az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság által megfogalmazott kételyekkel kapcsolatban. 2005. április 4-én és július 7-én a Bizottság további kérdésekkel fordult a szlovén hatóságokhoz, amelyekre 2005. május 17-én és augusztus 8-án érkezett válaszlevélben.
- (9) A Bizottsághoz harmadik felektől nem érkeztek észrevételek.
- (10) Az új jogszabály által bevezetett módosítások egyszerűbb megértése végett az eljárás megindításáról szóló határozat egyaránt felölelte a régi adókedvezmény-rendszert (SI 1/2003 sz. ügy) és az új rendszert (N 402/2004 sz. ügy). Az egyértelműség és következetesség okán a jelen határozat egyaránt felöleli a C 44/2004 és C 47/2004 számú ügyeket.

A) C 47/2004 (EX SI 1/2003) SZÁMÚ RENDSZER

1. A RENDSZER LEÍRÁSA

- (11) A rendszer a 2002. október 17-i „CO₂ kibocsátás általi légszennyezésre kiszabott adóról szóló rendelet”-en alapul, amely 2002. októberében lépett hatályba Szlovéniában (a továbbiakban: „a rendelet”). Az új, módosított jogszabály (C 44/2004 sz. rendszer) 2005. május 1-én lépett hatályba, és felváltotta a rendeletet.
- (12) Ezért a jelenlegi határozatban a Bizottság értékeli a rendelet közös piaccal való összeegyeztethetőségét, felölelve a 2004. május 1. (Szlovénia Európai Unióhoz való csatlakozásának dátuma) és 2005. május 1. (a rendelkezés alkalmazásának vége) közötti időszakot.
- (13) A rendelet meghatározta az egyes létesítmények által kibocsátott CO₂ mennyisége alapján kiszabott adót. Háromfajta adókedvezményt tartalmazott, amelyeket a környezetvédelmi iránymutatások szerinti működési támogatási intézkedésként jóváhagyás céljából eljuttattak a Bizottsághoz:
- i. A kombinált hő- és áramfejlesztő létesítmények által villanyáramot termelő vállalatok adókedvezményt kaphatnak, ha a már meglévő létesítmények energiatakarékossága legalább 5 % vagy az új létesítményeké 10 %.

Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság úgy találta, hogy ez a támogatás

összeegyeztethető az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával.

- ii. Az adókedvezmény másik kategóriája valamennyi olyan létesítményt érintett, amelyek 1998 előtt működtek Szlovéniában, az 1986 és 1998 közötti időszakban évente átlagosan legalább 10 t CO₂ kibocsátásuk volt, és a kibocsátási engedélyt 2002 előtt kérvényezték a Környezetvédelmi Minisztériumtól. Speciális kedvezményeket határoztak meg a kedvezményezettnek következő kategóriái számára:
- hőszigetelő anyagokat gyártó létesítmények,
  - nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőművek,
  - gázvezeték-hálózatban a földgáz szállítására szolgáló létesítmények,
  - távfűtő létesítmények, a fosszilis tüzelőanyagok használatából adódó CO₂ kibocsátás miatt.

Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság úgy találta, hogy a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőművek (második francia bekezdés fent) számára nyújtott adókedvezmény nem minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

E kategória szerinti valamennyi egyéb adókedvezmény tekintetében a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (4) bekezdése és 6. cikke alapján.

- iii. Az adókedvezmény harmadik kategóriája a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőművek háztartási szén tüzelőanyagként használó nagyméretű tüzelőberendezéseit érintette.

Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez az intézkedés nem minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

- (14) A Bizottság vizsgálati eljárása ezért a fenti ii. pontban említett állami támogatásra összpontosított.

2. DE MINIMIS TÁMOGATÁS

- (15) Az eljárás megindításáról szóló határozat időpontjában (2004. december 14.) a rendelet még mindig hatályos volt. A 2005. május 17-én kelt levelükben azonban a szlovén hatóságok megerősítették, hogy a rendelet alapján nem hoztak semmilyen közigazgatási határozatot a CO₂ kibocsátásadó csökkentésére vonatkozóan azóta, hogy a szlovén

⁽⁸⁾ HL C 46., 2005.2.22.

hatóságok a bizottsági határozatot kézhez kapták (2004. december 22-én). 2005. május 1-én új jogszabály lépett hatályba, és felváltotta a rendeletet.

(16) A Bizottság 2005. április 4-én kelt levelében megfogalmazott kérésére a szlovén hatóságok rendelkezésre bocsátották a – Szlovénia EU csatlakozása után a rendelet alapján a rendelet alkalmazhatóságának végéig adókedvezményben részesült – valamennyi kedvezményezett listáját, valamint az adókedvezmény megfelelő összegeit. (2005. május 17-én kelt levelét)

(17) Ezen információ szerint 2004. május 1. és 2005. május 1. között összesen 153 vállalkozás részesült adókedvezményben, amelynek teljes összege 998 771 euro volt. Egyetlen vállalkozás sem részesült 100 000 eurónál magasabb összegben. Valójában csak két vállalkozás részesült 27 000 eurónál magasabb összegben, de egyikük sem részesült 100 000 eurónál magasabb összegben.

(18) A szlovén hatóságok ezért úgy érvelnek, hogy – Szlovénia uniós csatlakozása után a rendelet nagyon rövid ideig tartó alkalmazásából kifolyólag – e rendszer szerint nyújtott támogatás a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendelet 2. cikke⁽⁹⁾ által megszabott 100 000 EUR küszöbnél alacsonyabb.

(19) 2005. augusztus 8-án kelt levelükben a szlovén hatóságok részletesen ismertették a szlovéniai *de minimis* támogatások megfigyelésére bevezetett rendszert. Ezen információ szerint Szlovénia bevezette a *de minimis* szabályok szerint nyújtott támogatások megfigyelésére és felügyeletére szolgáló rendszert azáltal, hogy létrehozta a *de minimis* támogatások nyilvántartását a Pénzügyminisztérium állami támogatásokat felügyelő osztályán. Bármely hatóság által odaítélt bármely *de minimis* támogatás esetében ez az osztály köteles ellenőrizni, hogy a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendeletben foglalt feltételek teljesülnek-e. A központi nyilvántartást Szlovénia uniós csatlakozása előtt hozták létre.

(20) 2005. augusztus 8-án kelt levelükben a szlovén hatóságok megerősítették, hogy e központosított rendszer miatt az intézkedés kedvezményezettjei nem kaphatnak olyan támogatást, amely bármely három éves időszakban meghaladná a 100 000 eurót kedvezményezettenként.

3. ÉRTÉKELÉS

(21) A bizottság eljárás megindításáról szóló határozatának kézhez vétele napján (2004. december 22.) a szlovén hatóságok azonnal beszüntették a kérdéses adókedvezmény rendszer alkalmazását. A jelentős mértékben módosított új rendszer néhány hónappal később, 2005. május 1-én lépett hatályba. Így a jelenlegi határozat által értékelt rendelet Szlovéniában a csatlakozás után egy évig volt alkalmazásban, azonban ténylegesen kevesebb mint 8 hónapig tartó időszakban alkalmazták (2004. május 1-től 2004. december 22-ig).

(22) E rövid alkalmazási időszak következtében az e rendszer keretében odaítélt támogatás a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendelet 2. cikke által megszabott 100 000 EUR küszöbnél alacsonyabb.

(23) 2005. május 17-én és 2005. augusztus 8-án kelt leveleikben a szlovén hatóságok szintén vállalták, hogy tiszteletben tartják a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendeletben foglalt összes további feltételt, valamint leírták a megfigyelő rendszert, amely e szabályok helyes alkalmazását biztosítja.

4. KÖVETKEZTETÉS

(24) A Bizottság ezért megállapítja, hogy az intézkedés megfelel a *de minimis* támogatásokról szóló bizottsági rendeletben foglalt feltételeknek és a 2. cikk (1) bekezdésével összhangban nem tekinthető állami támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

B) C 44/2004 (EX N 402/2004) SZÁMÚ RENDSZER:
A C 47/2004 SZ. RENDSZER MÓDOSÍTÁSA

1. A RENDSZER LEÍRÁSA

(25) A 2004. június 1-én iktatott tájékoztató levelükben a szlovén hatóságok tájékoztatták a Bizottságot a szlovén jogszabályokon végzett jelentős módosításokról, amelyek többek között a 2002-től érvényben lévő CO₂ kibocsátásadóról szóló rendelet módosításához vezettek. A nemzeti jogszabályok új sorozata magában foglalja az új környezetvédelmi jogszabályt⁽¹⁰⁾, a jövedéki adóról szóló törvényt módosító jogszabályt⁽¹¹⁾ és a CO₂ kibocsátásadóról szóló kormányrendeletet (a továbbiakban: „kormányrendelet”), amely 2005. május 1-én lépett hatályba.

(26) A kormányrendelet követi a CO₂ kibocsátásadó előző rendszerének logikáját: az adót a létesítmények által kibocsátott CO₂ mennyisége alapján határozzák meg.

(27) Három adókedvezményi intézkedést tartalmaz, amelyeket a környezetvédelmi iránymutatások szerint jóváhagyás céljából eljuttattak a Bizottsághoz. Mindhárom intézkedés időtartama 5 év: 2005. január 1-től 2009. december 31-ig.

i. A kombinált hő- és áramfejlesztő létesítmények által villamos energiát termelő vállalatok adókedvezményt kaphatnak, ha bizonyos energiatakarékosságot érnek el.

Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság úgy találta, hogy ez az intézkedés összeegyeztethető az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával. Bár az intézkedés csak egy kormányrendelet-tervezet volt a határozat idején, a szlovén hatóságok a 2005. május 17-én kelt levelükben megerősítették, hogy ezen intézkedés nem módosult.

⁽⁹⁾ A Bizottság 2001. január 12-i 69/2001/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásokra való alkalmazásáról.

⁽¹⁰⁾ Ur.I.RS 41/2004.

⁽¹¹⁾ Ur.I.RS 42/2004.

- ii. Az adókedvezmény második kategóriája a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot villanyárammal ellátó erőműveket és a kormányrendelet 23. cikkében felsorolt egyes nagyméretű tüzelőberendezéseket érinti.

Ami az erőműveket illeti, az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság megállapította, hogy ezen intézkedés nem minősül állami támogatásnak. A nagyméretű tüzelőberendezéseket illetően a Bizottság az adókedvezményt összeegyeztethetőnek találta az EK-Szerződéssel.

- iii. A kormányrendelet-tervezet szerint, amelyet az eljárás megindításáról szóló határozat megelőzően nyújtottak be a Bizottsághoz, valamennyi üzemeltető, amely a nagyfeszültségű távvezeték-hálózatot lát el villanyárammal, de nem energiaintenzív vállalkozás, és nem tartozik egy önkéntes környezetvédelmi megállapodás vagy kibocsátás-kereskedelmi rendszer hatálya alá sem, 2005-ben 43 % adókedvezményben részesülhet, amely 8 százalékponttal csökken minden évben. Ugyanilyen helyzetben a távfűtő létesítmények 26 % kedvezményben részesülhetnek 2005-ben, amely 8 százalékponttal csökken minden évben.

Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság kételyeinek adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az intézkedés összeegyeztethető-e a közös piaccal, és hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (4) bekezdése és 6. cikke alapján. Ez volt a kormányrendelet-tervezetben foglalt adókedvezmény egyetlen kategóriája, amely a Bizottság állami támogatásokra irányuló vizsgálati eljárásának tárgyát képezte.

- (28) Az eljárás megindításáról szóló határozatot követően a szlovén hatóságok módosították a kormányrendelet-tervezetet. A kormányrendelet végső változata, amely 2005. május 1-én lépett hatályba, az adókedvezmény e kategóriáját a következő kategóriákkal helyettesíti:

- (29) A kormányrendelet 18. cikkének harmadik francia bekezdése szerint azon vállalkozások, amelyek részt vesznek az Európai Unió kibocsátás-kereskedelmi rendszerében a kibocsátás-kereskedelemtől szóló irányelvvvel összhangban, és nem energiaintenzív vállalkozások, a nemzeti CO₂ kibocsátásadó csökkentésében részesülhetnek.

- (30) A 18. cikk negyedik francia bekezdése szerint egy önkéntes környezetvédelmi megállapodásban részt vevő vállalkozások szintén részesülhetnek adókedvezményben.

- (31) Az adókedvezmény mértéke minden évben 8 százalékponttal csökken:

- 2005: 43 %,
- 2006: 35 %,
- 2007: 27 %,
- 2008: 19 %, és
- 2009: 11 % adókedvezmény.

Az adókedvezmény utolsó éve 2009: 2010 után kedvezmény nem alkalmazandó.

- (32) A távfűtő létesítmények 26 % kedvezményben részesülhetnek 2005-ben, amely 8 százalékponttal csökken minden évben.

2. ÉRTÉKELÉS

- (33) A szlovén hatóságok a támogatási intézkedésről – mielőtt végrehajtották – értesítették a Bizottságot.

- (34) A Bizottság vizsgálati eljárásának tárgyát képező intézkedés főként a kormányrendelet 18. cikkének harmadik és negyedik francia bekezdésén, valamint 22. és 23. cikkén alapul. Bár a kormányrendelet azalatt lépett hatályba, míg a vizsgálati eljárás folyamatban volt, a szlovén hatóságok a 2005. május 17-én kelt levelükben megerősítik, hogy a 18. cikk negyedik francia bekezdése, valamint a 23. és 24. cikk csak a Bizottság végső jóváhagyása után kerül alkalmazásra. Ezért e cikkek vonatkozásában megfelelnek az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése és az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 3. cikke szerinti kötelezettségeknek.

- (35) A Bizottság hivatalos vizsgálati eljárásának tárgyát képező adóvisszatérítési intézkedések szintén alapozhatók a kormányrendelet 18. cikkének harmadik francia bekezdésére és 22. cikkére. A szlovén hatóságok úgy vélik⁽¹²⁾, hogy e cikkeket az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot követően az EK-Szerződéssel összhangba hozták, ezért nem függesztették fel ezek hatályba léptetését a Bizottság végső jóváhagyásáig. E cikkek ezért 2005. május 1-től hatályosak, megsértve az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó szabályokról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet 3. cikkét.

2.1 Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

- (36) A Bizottság véleménye szerint a szlovén hatóságok által az eljárás megindításáról szóló határozat óta bevezetett módosítások semmilyen módon nem változtatják meg az eljárás megindításáról szóló határozatban foglalt, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás meglétét érintő értékelést. Ennek következtében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az értékelt intézkedések állami támogatásnak minősülnek az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében.

2.2 A támogatás összeegyeztethetősége az EK-Szerződéssel

- (37) A Bizottság megjegyzi, hogy a rendszert a szlovén hatóságok a környezetvédelmi iránymutatások és az energiaadóról szóló irányelv alapján szerkesztették meg.

A környezetvédelmi iránymutatásokkal való összeegyeztethetőség

- (38) A Bizottság az intézkedéseknek a környezetvédelmi iránymutatások 51. cikkének (2) bekezdésével és 51. cikkének (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdésével való összeegyeztethetőségét értékeli. A szlovén CO₂ kibocsátásadó-rendszert 2002 októberében vezették be. Az 51. cikké-

⁽¹²⁾ Lásd a szlovén hatóságok 2005. május 17-én kelt levelét.

nek (2) bekezdése szerint az 51. cikk (1) bekezdésének rendelkezései ezért csak akkor alkalmazhatók, ha a következő két feltétel egyszerre teljesül:

- a) az adó környezetvédelmi szempontból értékelhetően pozitív hatást gyakorol. A szlovén adózási rendszer logikája szerint magasabb adót szabnak ki a széndioxidot nagyobb mértékben kibocsátó vállalatokra, mint a kevesebb széndioxidot kibocsátókra. Az ilyen adózási rendszer egyértelműen arra ösztönzi a vállalkozásokat, hogy kevesebb CO₂ kibocsátás révén környezetkímélőbb módon üzemeljenek. A Bizottság ezért úgy véli, hogy az 51. cikk (2) bekezdésében foglalt első feltétel teljesül.
- b) A kedvezményezettek javára szóló eltérésről valószínűleg az adó elfogadásakor döntöttek. A kedvezményezetteknek az eredeti CO₂ kibocsátásadóról szóló 2002. évi jogszabály által meghatározott kategóriái sokkal szélesebbek voltak, mint az értékelt kormányrendelet hatálya alá tartozó kategóriák. A módosításokat Szlovénia uniós csatlakozása és az alkalmazandó jogszabályok ezt követő változtatásai következtében vezették be. A Bizottság véleménye szerint e módosítások a kivételek természetét és logikáját változatlanul hagyták. Csupán a kedvezményezettek körét csökkentették az alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban.
- (39) A Bizottság tehát megállapítja, hogy a környezetvédelmi iránymutatások 51. cikke (2) bekezdésében foglalt második feltétel is teljesül.
- (40) A fentiek eredményeként, a környezetvédelmi iránymutatások 51. cikke (2) bekezdésével összhangban, az 51. cikk (1) bekezdése alkalmazható az értékelt intézkedésekre.
- (41) Az 51. cikk (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdése szerint amennyiben az adókedvezmény közösségi adóra vonatkozik, a Bizottság legfeljebb 10 évig tartó mentességi időszakot hagyhat jóvá, ha a csökkentés után a kedvezményezettek által valóban befizetett összeg magasabb marad a közösségi minimumnál.
- (42) 2004. január 1. óta az energiaadóról szóló irányelv a tagállamokban összehangolt energiaadókról rendelkezik. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezen irányelv 4. cikkével összhangban a vállalatok által kibocsátott CO₂ mennyiségen alapuló szlovén adózási rendszer az energiaadóról szóló irányelv 2. cikkében meghatározott módon adóztatja meg az energiatermékeket, így ezen irányelv alkalmazási körébe esik. Ezért az 51. cikk (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdése értelmében a szlovén adózási rendszer közösségi adót érint.
- (43) A kedvezmény csak 5 évnél rövidebb időszakra érvényes, ami rövidebb, mint az 51. cikk (1) bekezdése által megszabott maximum.
- (44) A Szlovéniában a különböző tüzelőanyagokra kiszabott adó különböző szintjei miatt a létesítmény által fizetendő

adókulcs a működéshez felhasznált tüzelőanyag természetétől függ. A Bizottság ezért nem tudja előzetesen megvizsgálni és megbizonyosodni arról, hogy minden egyes létesítmény esetében tiszteletben tartják az energiaadóról szóló irányelvben meghatározott minimum adómértéket. A 2005. május 17-én kelt levelükben a szlovén hatóságok megismételték azirányú elkötelezettségüket, hogy a kedvezményezettek mindkét kategóriája számára biztosítják, a csökkentés után az általuk befizetett adó magasabb marad az energiaadóról szóló irányelvben meghatározott közösségi minimumnál. Az adókedvezmény adóvisszatérítés formájában történik, ezért a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság az adóvisszatérítést megelőzően minden egyes létesítmény esetében ellenőrizheti az összehangolt minimális adómértéknek való megfelelést.

- (45) A Bizottság szintén figyelembe veszi az adókedvezmény csökkenő jellegét, amely minden évben jelentősen alacsonyabb csökkentéshez vezet.
- (46) A szlovén hatóságok fent említett kötelezettségvállalásai alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy teljesül az 51. cikk (1) bekezdése b) pontjának első francia bekezdésében foglalt feltétel, amely szerint a csökkentés után a kedvezményezettek által valóban befizetett összegnek magasabbnak kell maradnia a közösségi minimumnál.
- (47) A környezetvédelmi iránymutatások 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja első francia bekezdésében foglalt feltételek tehát a kedvezményezettek mindkét kategóriája esetében teljesülnek.

Az energiaadóról szóló irányelvvel való összeegyeztethetőség

- (48) Az energiaadóról szóló irányelv 17. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy még akkor is, ha az irányelv által meghatározott minimum adómértéket betartják, a tagállamok csak a nagy energiaintenzitású vállalkozások javára alkalmazhatnak adókedvezményeket, illetve olyan kedvezményezettek javára, akik a környezetvédelmet célzó speciális megállapodásokat kötöttek vagy forgalomképes kibocsátási engedélyrendszert fogadtak el.
- (49) A kormányrendelet 18. cikkének harmadik francia bekezdésének hatálya alá tartozó kedvezményezetteknek annak érdekében, hogy adókedvezményben részesülhessenek, a kibocsátás-kereskedelmi irányelvvel⁽¹³⁾ összhangban részt kell venniük az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerében.
- (50) A kormányrendelet 18. cikkének negyedik francia bekezdésének hatálya alá tartozó kedvezményezetteknek annak érdekében, hogy adókedvezményben részesülhessenek, önkéntes környezetvédelmi megállapodásban kell részt venniük. A környezetvédelmi megállapodások szerint a kedvezményezettek által elérendő környezetvédelmi cél a CO₂ kibocsátás 2,5 %-kal való csökkentése 2008-ig a referenciaidőszakban (1999–2002) való kibocsátással összehasonlítva.

⁽¹³⁾ Lásd a 3. lágjegyzetet.

(51) A fentiek fényében a Bizottság úgy találja, hogy az adókedvezmény mindkét kategóriája összhangban van az energiaadóról szóló irányelv követelményeivel.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A CO₂ kibocsátásadóról szóló szlovén kormányrendelet által meghatározott adócsökkentési intézkedések, amelyek 2005. május 1-én léptek hatályba, összeegyeztethetőek az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával.

2. cikk

A jelen határozat hatálya alá tartoznak 2009. december 31-ig a kormányrendelet alapján odaítélt adókedvezmények.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Szlovén Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2005. november 23.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2005. december 21.

a Szicília által az olasz déligyümölcs-termesztés javára történő intézkedések tekintetében benyújtott program keretében előírt állami támogatásról C 26/05 (ex N 580/B/03)

(az értesítés a C(2005) 5354. számú dokumentummal történt)

(csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(2006/641/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

miután felhívta az érdekelt feleket észrevételeik ⁽¹⁾ benyújtására az említett cikkek megfelelően

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) A 2003. december 15-én kelt és 2003. december 16.-án iktatott levélben Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képvisellete bejelentett a Bizottságnál egy sorozat olyan intézkedést, amelyeket a szerződés 88. cikke (3) bekezdése értelmében, az olasz déligyümölcs-termesztés javára hoztak.
- (2) 2004. január 20-i levelükben a Bizottság szolgálatai kiegészítő információkat kértek az illetékes olasz hatóságoktól az említett intézkedések tekintetében.
- (3) 2004. április 30-i levelükben a Bizottság szolgálatai – mivel a 2004. január 20-án kért információkra nem érkezett válasz – megsürgették az illetékes olasz hatóságokat.
- (4) 2004. május 24-én kelt és 2004. május 25-én iktatott levelével Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képvisellete egy levelet juttatott el a Bizottság szolgálatához, amelyben az illetékes olasz hatóságok a 2004. január 20-án kelt levélben szereplő kérdésekre történő válaszadás határidejének meghosszabbítását kérték.
- (5) 2004. június 3-án kelt levéllel engedélyezték az illetékes olasz hatóságoknak a határidő meghosszabbítását.
- (6) 2004. június 30-án kelt és 2004. július 2-án iktatott levelében Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képvisellete eljuttatta a Bizottság szolgálataihoz az illetékes olasz hatóságoktól a 2004. január 20-i levélben kért kiegészítő információkat.
- (7) A fentiekben említett intézkedések az N 313/01 ⁽²⁾ számú állami támogatás keretében jóváhagyott intézkedések finanszírozására fordítandó kiegészítő alap elkülönítéséből álltak, azonban a feljegyzésben található kiegészítések

szerint az elkülönített pénzüsszeg egy részét a *Citrus tristeza* vírus leküzdését célzó – az N 313/01. számú ügyiratban nem részletezett – intézkedésekre kell fordítani. Megállapítást nyert, hogy az N 313/01. számú ügyirat keretében jóváhagyott intézkedések további finanszírozásának felülvizsgálatához szükséges valamennyi információ a Bizottság rendelkezésére áll, azonban bizonyos információk hiányoznak a *Citrus tristeza* vírus leküzdését célzó intézkedések tekintetében. Ennélfogva, a Bizottság szolgálatai – annak érdekében, hogy ne akadályozzák a már jóváhagyott intézkedések további támogatásának folyósítását – úgy döntöttek, hogy az ügyirat tartalmát két részre osztják a következők szerint: a fent említett további támogatásról szóló A, és a *Citrus tristeza* vírus leküzdését célzó intézkedéseket tárgyaló B részre.

- (8) Az ügyirat A részét a Bizottság ⁽³⁾ jóváhagyta.
- (9) A 2004. augusztus 12-én kelt levélben a Bizottság további kiegészítő információkat kért az illetékes olasz hatóságoktól az említett ügyirat B részére vonatkozólag.
- (10) A 2004. szeptember 27-én kelt és 2004. szeptember 29-én iktatott levélben Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képvisellete eljuttatta a Bizottsághoz az illetékes olasz hatóságoktól a 2004. augusztus 12-én kelt levélben kért információkat.
- (11) Mivel az illetékes olasz hatóságok által rendelkezésre bocsátott információk hiányosak voltak, a Bizottság a 2004. október 11-i keltezésű levelében további pontosításokat kért.
- (12) A 2004. október 25-én kelt és 2004. október 27-én iktatott levelében és a 2004. november 9-én kelt és 2004. november 15-én iktatott levelében Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képvisellete eljuttatta a Bizottsághoz az illetékes olasz hatóságoktól a 2004. október 11-én kelt levélben kért pontosításokat.
- (13) Mivel az illetékes olasz hatóságok által rendelkezésre bocsátott információk ismét hiányosak voltak, a Bizottság a 2004. november 23-i keltezésű levelében további pontosításokat kért.

⁽¹⁾ HL C 256., 2005.10.15., 18. o.⁽²⁾ Lásd a 2003.2.7-i, SG(2003) D/228423 levelet.⁽³⁾ Lásd a 2004.8.13-i, SG(2004)-Greffe D/203509 levelet.

- (14) Időközben a 2004. november 19-én kelt és 2004. november 24-én iktatott levélben Olaszország Európai Unió Melletti Állandó képviselete eljuttatott a Bizottsághoz egy levelet az illetékes olasz hatóságoktól, amelyhez mellékelték a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére Campania tartományban kidolgozott programot.
- (15) 2004. december 19-i keltezésű levelében a Bizottság felhívta az illetékes olasz hatóságok figyelmét arra a tényre, miszerint az ügyirat egy bizonyos számú tartományra vonatkozik. A tervezett intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálatára azt követően kerül majd sor, ha valamennyi érintett tartomány benyújtotta a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére kidolgozott programját.
- (16) A 2004. december 16-án kelt és 2004. december 20-án iktatott levélben Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képviselete eljuttatta a Bizottsághoz az illetékes olasz hatóságok arra vonatkozó kérését, hogy minden egyes programot közvetlenül a kézhezvételt követően vizsgálják ki.
- (17) 2005. január 10-én kelt és 2005. január 11-én iktatott levelében Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képviselete eljuttatott a Bizottsághoz egy levelet az illetékes olasz hatóságoktól, amelyhez mellékelték a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére Basilicata tartományban kidolgozott programot.
- (18) Ezen eljárásmodot tekintve a Bizottság a 2005. január 19-én kelt levelében célszerűnek látta emlékeztetni az illetékes olasz hatóságokat, hogy az adminisztráció egyszerűsítése miatt valamennyi – a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló – benyújtott program egységesen kerül elbírálásra, és egyúttal felkérte az illetékes olasz hatóságokat arra is, jelöljék meg azt az időpontot, amikorra feltehetőleg valamennyi szóban forgó program benyújtásra kerül. A Bizottság szolgálata a fentiekben idézett álláspontját ismertette a 2005. január 25-i megbeszélésen is – ez alkalommal az illetékes olasz hatóságok megerősítették, hogy amint a programok benyújtásának folyamata befejezettnek tekinthető, erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.
- (19) Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képviselete a 2005. január 26-án kelt és 2005. január 27-én iktatott levelében eljuttatott a Bizottsághoz egy levelet az illetékes olasz hatóságoktól, amelyhez mellékelték a Calabria tartományban, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére kidolgozott programot.
- (20) Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képviselete a 2005. február 14-én kelt és 2005. február 15-én iktatott levelében eljuttatta a Bizottsághoz az illetékes olasz hatóságok arra vonatkozó kérését, hogy hozzon döntést Calabria, Campania és Basilicata tartományban, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére előirányzott intézkedések tekintetében.
- (21) Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képviselete a 2005. február 28-án kelt és 2005. március 1-jén iktatott levélben eljuttatott a Bizottsághoz egy levelet az illetékes olasz hatóságoktól, amelyhez mellékelték a Szicília tartományban, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére kidolgozott programot.
- (22) 2005. március hónap folyamán az illetékes olasz hatóságok, a 2005. január 25-i megbeszélésen történt megállapodásokat figyelmen kívül hagyva, többször kérték, hogy a Bizottság külön bírálja el Calabria tartomány által a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére benyújtott programot.
- (23) A Bizottság úgy határozott, hogy még egyszer utoljára megbontja a N 580/03 sz. ügyiratot, ezáltal létrehozva egy harmadik, C részt, mely a Calabria tartomány által benyújtott, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programra vonatkozik. Ezzel párhuzamosan, a Bizottság, 2005. április 5-i keltezésű levelében ismételtlen további információkat kért az ügyirat B részére vonatkozóan; nevezetesen a Campania, Basilicata és Szicília tartomány által benyújtott programokban ismertetett, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló intézkedések támogatása tekintetében.
- (24) Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képviselete a 2005. május 13-án kelt és 2005. május 18-án iktatott levelében eljuttatta a Bizottsághoz az illetékes olasz hatóságoktól a 2005. április 5-i levélben kért kiegészítő információkat, ez a levél azonban csak Campania és Basilicata tartományra vonatkozó adatokat tartalmazott.
- (25) Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képviselete a 2005. június 10-én kelt és 2005. június 17-én iktatott levelében továbbította a Bizottsághoz a már említett, 2005. április 5-i keltezésű levélben kért kiegészítő információkat, Szicília tartomány programjára vonatkozóan.
- (26) A Bizottság a 2005. július 22-i keltezésű⁽⁴⁾ levélben közölte Olaszországgal azon döntését, miszerint nincs ellenvetése sem a Campania és Basilicata tartomány által benyújtott, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programok tekintetében, sem a Szicília által benyújtott, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programban szereplő megelőző és szakmai segítségnyújtási intézkedésekkel kapcsolatban. A Bizottság az említett levélben arról is tájékoztatta Olaszországot, hogy elindítja a Szicília által benyújtott, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programban ismertetett kutatómunka finanszírozásával kapcsolatos, az EU Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárást.
- (27) A Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozata kihirdetésre került az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* ⁽⁵⁾. A Bizottság felkérte az érintetteket a szóban forgó támogatásokkal kapcsolatos észrevételeik benyújtására.
- (28) A Bizottsághoz nem érkezett további, az ügygel kapcsolatos észrevétel az érintettek részéről.

⁽⁴⁾ Lásd a 2005/07/22-i, SG(2005.) – Greffe D/203803 levelet.

⁽⁵⁾ Lásd az 1. lábjegyzetet

II. LEÍRÁS

- (29) A Szicília által benyújtott, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló program a betegség keletkezéséhez kapcsolódó biológiai és agronómiai tényezők megismerésére irányuló kutatómunkát is előíranyoz.
- (30) A szóban forgó tevékenységek teljes körű támogatására előíranyozott összeg 4 200 000 euro. A pénz a nemzeti forrásoknak a 2003. december 29-i n. 25486 számú, és a 2004. július 14-i n. 1090 számú rendeletben szabályozott átcsoportosításából származik. A munka időtartama a kutatási eredmények közzétételétől, illetőleg azok elemzésétől függ.

III. AZ ELJÁRÁSNAK A SZERZŐDÉS 88. CIKKE
(2) BEKEZDÉSE SZERINTI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA

- (31) A Bizottság azért indította meg a Szicília tartomány által benyújtott, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programban előíranyozott kutatómunka támogatásának kivizsgálására vonatkozó eljárást, mert támadt némi kétsége a kutatás-fejlesztési ágazatban felhasznált állami támogatások tekintetében alkalmazható feltételek teljesülése tekintetében.
- (32) Ezen előírások értelmében a mezőgazdasági kutatások teljes körű támogatása kizárólag abban az esetben lehetséges, amennyiben megfelel a Bizottság 1998-as közleményében közzétett négy feltételnek, amelyek módosítják a kutatás-fejlesztés állami támogatására vonatkozó közösségi szabályozást („az 1998. évi szabályozás”) ⁽⁶⁾.
- (33) A négy feltétel a következő:

- a) a projekt az érintett ágazat (vagy aláágazat) egésze számára érdekes legyen, és megvalósulása ne vezessen a verseny torzulásához más ágazatokban (vagy aláágazatokban);
- b) hogy a megfelelő, legalább országos terjesztésű, és nem kizárólag a szakági szervezeteket érintő – kiadványokban kellő tájékoztatás jelenjen meg, annak érdekében, hogy valamennyi részlegesen érintett operátor rövid időn belül tudomást szerezhessen arról, hogy a kutatások folyamatban vannak, illetőleg befejeződtek, továbbá annak biztosítása, hogy az eredmények valamennyi érdeklődő számára hozzáférhetőek, vagy hozzáférhetőek lesznek. Ezen információk közzététele és a szakági szervezetek tagjai felé továbbított esetleges információk rendelkezésre bocsátása egyidejűleg történik;
- c) hogy a kutatómunka eredményei valamennyi érintett fél – beleértve a támogatás kedvezményezettjeit is – számára költség és határidő tekintetében egyaránt azonos feltételek mellett legyenek elérhetőek és felhasználhatók;

- d) hogy a támogatások megfeleljenek a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulóján ⁽⁷⁾ kötött, a mezőgazdaságról szóló megállapodás II mellékletében foglalt feltételeknek – „Belső támogatás: a csökkentési kötelezettségek alóli mentesítés alapja” —(ezen utóbbi feltételek vonatkozásában célszerű, hogy a kutatómunkák támogatása ne járjon ártámogatással a termelők felé és ne eredményezzen közvetlen a termelők, illetőleg a feldolgozók részére folyósított kifizetéseket).

- (34) A Bizottság, a rendelkezésére álló információk alapján nem volt abban a helyzetben, hogy megállapítsa: az említett négy feltétel minden esetben teljesül-e, tekintettel arra a tényre, hogy az illetékes olasz hatóságok nem vállaltak kötelezettséget sem kutatási eredményekhez való hozzáférési körülmények azonosságára, sem pedig a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulóján kötött, a mezőgazdaságról szóló megállapodás II mellékletében foglalt feltételek teljesítésére vonatkozólag (a többi feltétel teljesülése bizonyítást nyert).
- (35) Ilyen körülmények között tehát a Bizottság, a kutatás-fejlesztési tevékenységekhez nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi szabályozásról ⁽⁸⁾ rendelkezései értelmében kénytelen volt felülvizsgálni a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programban előíranyozott kutatómunka támogatását. A Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján azt sem tudta megállapítani, hogy a tervezett támogatás megfelel-e szabályozás előírásainak. Következésképpen a Bizottság nem tehet mást, mint hogy kétségbe vonja a tervezett kutatás javára nyújtandó támogatás helytállóságát.

IV. AZ OLASZ HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI

- (36) Olaszország Európai Unió Melletti Állandó Képvisellete a 2005. szeptember 16-án kelt és 2005. december 20-án iktatott levelében továbbította a Bizottság felé az illetékes olasz hatóságoknak a Szicília tartomány által benyújtott, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programban kitűzött kutatómunka támogatására vonatkozó, a Szerződés 88. cikke (2) bekezdése értelmében folytatott eljárás megindításával kapcsolatos észrevételeit.
- (37) Az említett észrevételekben az illetékes olasz hatóságok feltüntették, hogy a kutatómunka eredményeit valamennyi érintett fél számára, költség és határidő tekintetében, egyaránt azonos feltételek mellett elérhetővé teszik. Az illetékes olasz hatóság azt is jelezte, hogy a támogatások megfelelnek a többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulóján kötött, a mezőgazdaságról szóló megállapodás II mellékletében foglalt feltételeknek, minthogy a támogatás közvetlen kifizetése egy esetben sem a termelők vagy a feldolgozók javára történik, továbbá az intézkedések nem lesznek ártámogató hatásúak; és a program valójában, alapvetően kutatási jellegre való tekintettel, nem közvetlenül a mezőgazdasági vagy agrár-ipari termékek előállításának támogatására irányul.

⁽⁶⁾ HL C 48., 1998.2.13., 2. o.

⁽⁷⁾ HL L 336., 1994.12.23., 3. o.

⁽⁸⁾ HL C 45., 1996.2.17., 5. o.

V. ÉRTÉKELÉS

- (38) A Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében, a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. A vizsgált támogatás kimeríti ezt a definíciót, mert bizonyos vállalkozásokra (a déligyümölcs-termelőkre) vonatkozik, és mivel jellegénél fogva befolyásolhatja a kereskedelmet, tekintettel Olaszországnak a mezőgazdasági termelésben betöltött fontos helyzetére (pl. 2003-ban Olaszország az Európai Unióban első helyen állt a zöldségtermesztésben).
- (39) Mindazonáltal, a Szerződés 87. cikke (2) és (3) bekezdésében meghatározott esetekben bizonyos intézkedések, a feltételektől való eltéréssel, mégis összeegyeztethetőnek tekinthetők a közös piaccal.
- (40) Az adott esetben, figyelembe véve a szóban forgó program jellegét, egyedül a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt eltérés alkalmazható, amelynek értelmében a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.
- (41) Annak érdekében, hogy a fenti eltérés valóban alkalmazható legyen, a szóban forgó intézkedésnek (kutatás teljes körű támogatása) meg kell felelnie az 1998-as szabályozásban megállapított négy feltételnek.
- (42) Az illetékes olasz hatóságok által, a Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében foglalt eljárás megindítását követően benyújtott észrevételekben rendelkezésre bocsátott információk ismeretében, a fent említett közlemény két feltétele, melyek teljesülése a feljegyzés benyújtását megelőzően vitatható volt – teljesülni látszik.

- (43) A Bizottság tehát megállapíthatja, hogy a szicíliai, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló kutatások támogatása a fent említett közlemény idevágó rendelkezéseinek megfelelően kerül végrehajtásra.

VI. KÖVETKEZTETÉSEK

- (44) Az illetékes olasz hatóságok bebizonyították, hogy a szicíliai, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére irányuló programban előirányzott kutatásokra adott támogatás az 1998-as szabályozás idevágó rendelkezéseinek megfelelően kerül folyósításra. Ennélfogva a szóban forgó támogatás esetében alkalmazható a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontjában foglalt eltérés, mivel a támogatás egyes tevékenységek, illetőleg egyes gazdasági régiók fejlődését segíti ugyan, azonban annak folyamányaként nem a közös érdekekkel ütköző mértékben változnak meg a kapcsolatok, a Bizottság

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A szicíliai, a *Citrus tristeza* vírus leküzdésére kidolgozott programban előirányzott kutatások támogatása összeegyeztethető a közös piaci érdekekkel.

Következésképpen a támogatás folyósítása engedélyezett.

2. cikk

E határozat címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2005. december 21.

a Bizottság nevében

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottsági tag

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

2006. március 8.

az Olaszország által a mezőgazdasági termékek feldolgozásának és forgalmazásának javítását célzó intézkedések végrehajtása tekintetében Veneto tartománynak nyújtandó támogatási rendszerről

(az értesítés a C(2006) 639. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/642/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

miután az érintett feleket az említett cikk ⁽¹⁾ értelmében felkérte észrevételeik megtételére,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) 2000. február 23-án kelt és 2000. február 28-án iktatott levelében Olaszország Európai Unió melletti Állandó Képviselője a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének értelmében tájékoztatta a Bizottságot az 5/2000. sz. Veneto tartományi törvény ⁽²⁾ (a továbbiakban tartományi tv. 5/2000.) 35. cikkének rendelkezéseiről, amely állami támogatást hoz létre a mezőgazdasági termékek feldolgozásának és forgalmazásának előmozdítására.
- (2) A 2000. május 12-én kelt és 2000. május 18-án iktatott, a 2000. augusztus 1-én kelt és 2000. augusztus 7-én iktatott, illetve a 2000. november 15-én kelt és 2000. november 16-án iktatott, valamint a 2001. január 24-én kelt és 2001. január 30-án iktatott levelekben Olaszországnak az Európai Unió melletti Állandó Képviselője eljuttatta a Bizottsághoz a 2000. április 18-i, a 2000. július 5-i és 2000. szeptember 21-i levelekben, valamint a 2000. december 13-i kétoldalú megbeszélés során az olasz hatóságoktól kért kiegészítő információkat.
- (3) 2001. április 13-i levelében a Bizottság tájékoztatta Olaszországot az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti eljárásnak a szóban forgó állami támogatás tekintetében történő megindítására vonatkozó határozatáról.
- (4) Az eljárás megindítására vonatkozó bizottsági határozatot közzé tették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. A Bizottság felhívta a többi érdekelt felet a tárgyra vonatkozó észrevételeinek benyújtására.
- (5) 2001. június 12-i és 2001. június 22-i levelükben az olasz hatóságok benyújtották a szóban forgó intézkedésekkel

kapcsolatos észrevételeiket. A Bizottsághoz más érdekelt féltől nem érkezett észrevétel.

II. LEÍRÁS

- (6) Az 5/2000.sz. tartományi törvény 35. cikke állami támogatást hoz létre a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javítása céljából azoknak az agráripári projekteknek a javára, amelyekre vonatkozóan az 1997. május 20-i, a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javításáról szóló 951/97/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ értelmében pénzügyi támogatásra vonatkozó kérelmet nyújtottak be az 1994–1999 közötti programozási időszakban ⁽⁵⁾, és amelyek közül néhány esetben konkrétan megkezdődtek a munkálatok, de pénzeszközök hiányában nem részesültek állami támogatásban.
- (7) A tartományi közgyűlés 1993. szeptember 14-i, 4202.sz. határozata szerint a fent említett időszakban az érintett vállalkozások minden év április 30. és szeptember 30. között ilyen projektekre nyújthattak be pénzügyi támogatási kérelmet az illetékes tartományi hatósághoz (Közgyűlés – mezőgazdasági és EKG kapcsolatok főosztálya), ezen projektek társfinanszírozásban való részesítésére. A projekteket értékelő eljárás befejeztével, az illetékes hatóságok rangsort állapítottak meg és a lehetséges kedvezményezetteket a tartományi közgyűlésnek a megállapított rangsort jóváhagyó határozatának a Tartomány Hivatalos Közleményében való kihirdetése útján tájékoztatták „a támogatásra való jogosultságról”. Azok a vállalkozások, amelyeknek beruházási projektjei nem részesültek támogatásban, az elutasítás indokát tartalmazó levelet kaptak.
- (8) A fent említett rangsor jóváhagyásáról szóló határozatnak a Tartomány Hivatalos Közlönyében való közzététele – a köziratokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló törvény ⁽⁶⁾ rendelkezése értelmében – az olasz hatóságok megítélése szerint megfelelt a közigazgatásnak a benyújtott projektek iránti pénzügyi támogatási kérelem elfogadása

⁽¹⁾ HL C 140., 2001.5.12., 2. o.

⁽²⁾ 2000. január 28-i Veneto tartományi törvény, Általános intézkedés a tartományi törvények újrafinszírozására és módosítására a tartomány éves és többéves mérlegének létrehozására (2000. évi pénzügyi törvény).

⁽³⁾ Lásd. 1. lábjegyzet

⁽⁴⁾ HL L 142., 1997.6.2., 22. o.

⁽⁵⁾ Veneto tartomány operatív programjának jóváhagyása a Bizottság 1996. október 2-i határozatának tárgyát képezi.

⁽⁶⁾ 1990. augusztus 7-i 241.sz. törvény HL 192., (általános sorozat): „Új rendelkezések a közigazgatási eljárás és a köziratokhoz való hozzáférési jog tárgyában”, 1990. augusztus 18.

megtörténtének az érdekeltek számára való közzétételéről, ami, ugyanezen hatóságok szerint, a rangsorban szereplő vállalkozásokban jogos elvárást keltett a támogatás engedélyezése tekintetében.

- (9) Az olasz hatóságok szerint a beruházások már a projekt költségei támogathóságának közzétételét követően megvalósíthatóak voltak, de a pénzügyi támogatás iránti kérelem ⁽⁷⁾ benyújtása után már mindenképpen.
- (10) Féléves rangsor összeállítását írták elő a Veneto tartomány operatív programjában (VOP) megjelölt források kimerülése. A tartományi közgyűlés 1999. november 23-i, 4102. sz. határozata ⁽⁸⁾ közzétette az 1999. július 14-ig benyújtott kérelmek végleges rangsorát. A rendelkezésre álló források azelőtt kimerültek, hogy a rangsorban szereplő valamennyi projekt pénzügyi támogatására sor kerülhetett volna. Egy sor projekt finanszírozására nem kerülhetett sor, annak ellenére, hogy a közzétételben a támogatásra elfogadottak között szerepelt.
- (11) A helyzet megoldására különféle pénzügyi forrásokat mozgósítottak (pl. a túlkönyvelésekből származó forrásokat, az agrárpénzügyi alapokat, valamint az 1980. október 31-i, 88. sz. tartományi törvény ⁽⁹⁾ 29. cikkében foglaltakat), olyannyira, hogy a legutolsó rangsorban támogathatónak ítélt 150 projektből csak 36 maradt fenn pénzügyi támogatásra.
- (12) Az 5/2000. sz. tartományi törvény 35. cikke pontosan előírja az 1994–1999 közötti tervezési időszak során állami támogatásban nem részesített 36 projekt finanszírozását, amelyek azonban szerepeltek a kiválasztott projektek között és néhány esetben már a munkák is megkezdődtek.
- (13) A támogatás finanszírozására előírt költségvetés 5 milliárd olasz líra (2 582 284 EUR), az olasz hatóságok azonban kijelentették, hogy amennyiben a jövőben további pénzügyi források állnak rendelkezésre, akkor további finanszírozást hagynak jóvá ugyanezekre a projektekre. A támogatási programot a rendelkezésre álló költségvetés kimerüléséig folytatnák (kezdeti előirányzat vagy későbbi növelés).
- (14) Az előírt támogatások nem halmozhatók más, azonos célkitűzésű támogatásokkal.
- (15) A tartományi beavatkozás rendkívüli jellegű és időben korlátozott; azokra a kezdeményezésekre vonatkozik, amelyek a rangsor közzététele általi jóváhagyásuk idején figyelembe vették az ágazat korlátozásait és Veneto tartománynak a Bizottság által jóváhagyott regionális operatív programja és a mezőgazdasági és erdészeti termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javítására irányuló beruházásokra vonatkozó kiválasztás követelményeiről, és a 90/342/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 1994. március 22-i 94/173/EK bizottsági

határozat ⁽¹⁰⁾, valamint a 951/97/EK rendelet előírásait, amely jogszabályok alapján az olasz hatóságok a támogatási kérelmeket jóváhagyták.

- (16) Az olasz hatóságok pontosították továbbá, hogy jóllehet az 1994–1999. közötti programozási időszakról van szó, valójában a projekteknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatások ⁽¹¹⁾ (a továbbiakban „az iránymutatások”) alapján kellett elbírálni, tekintettel arra, hogy a szóban forgó állami támogatási rendszert ezen iránymutatások hatályba lépését követően jelentették be a Bizottságnak. Maguk a hatóságok különösképpen igyekeztek, hogy betartsák az *iránymutatások* 4.2. pontjában foglalt feltételeket, korlátozásokat és előírásokat, vagyis:
- a) a támogatás mértéke nem haladhatja meg a támogatható beruházások 40 %-át,
- b) kizárt a pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalkozások bármilyen támogatása,
- c) a támogathatóság érdekében a vállalkozásoknak eleget kell tenniük a környezetvédelmi, az állategészségügyi és állatjóléti minimumkövetelményeknek, annak fenntartása mellett, hogy olyan támogatások is engedélyezhetők, amelyek célja, hogy lehetővé tegyék a vállalkozások számára az új környezetvédelmi, állategészségügyi vagy állatjóléti minimumkövetelményeknek való megfelelést.
- d) a tartomány ellenőrzi a hagyományos piaci értékesítési lehetőségek meglétét a vállalkozás által előállított termékek számára az ezen termékek forgalmazására vonatkozó szerződések begyűjtése és ellenőrzése által.
- (17) A 16. b), c) és d) pontban foglalt elemek tekintetében az olasz hatóságok közölték, hogy igazodnak Veneto Tartomány 2000–2006. közötti vidékfejlesztési terve (PSR Veneto) ⁽¹²⁾ útmutatásaihoz. A támogatást tőkeszámlára történő hozzájárulás formájában folyósították volna a megfelelően igazolt támogatható költségek legfeljebb 40 %-ának mértékéig és figyelembe véve az *iránymutatások* 4.2. pontjában foglalt feltételeket, korlátozásokat és előírásokat. A cikk alkalmazásából származó kötelezettségek teljes egészében a tartományra hárulnak, és tilos bármilyen, már hatályos támogatási eszközzel vagy programmal való összevonás.
- (18) Nem részesültek volna támogatásban olyan projektek, amelyek megsértik a közös piac szervezetei által megállapított tilalmakat vagy megszorításokat vagy tej- vagy sajtermékeket utánzó vagy helyettesítő termékeket állítanak elő vagy forgalmaznak.

⁽⁷⁾ Az 1991. január 8-i, 1.sz. tartományi törvény (a Bizottság értesítése az N100/91.sz., a Bizottság SG (91) D/7024 .sz. határozatával jóváhagyott állami támogatásként történt), 11. cikkének értelmében azon kezdeményezések megvalósításának, amelyre bármilyen jogcímen állami támogatást igényelnek, a támogatási kérelem benyújtását követően meg kell kezdődnie.

⁽⁸⁾ Veneto Tartomány Hivatalos Közlönye 112., 1999.12.28.

⁽⁹⁾ Ez a törvény állami támogatást hoz létre az intézmények számára a mezőgazdasági termelés és az állattenyésztés védelmének előmozdítására (a Bizottság 1980. október 17-i, 16065.sz. értesítésével jóváhagyott állami támogatások).

⁽¹⁰⁾ HL L 79., 1994.3.23., 29. o.

⁽¹¹⁾ HL C 232., 2000.8.12., 19. o.

⁽¹²⁾ A Bizottság 2000.december 29-i C(2000) 2904 sz. határozata által jóváhagyva.

III. A BIZOTTSÁG ÁLTAL TÁMASZTOTT ÉRVEK AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁKOR

- (19) A Bizottság megindította a Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti eljárást, mivel kétségei támadtak az 5/2000. sz. tartományi törvény 35. cikke által létesített új támogatási rendszer közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- (20) A kétségek azon a tényen alapultak, hogy olyan vállalkozások is részesülhettek támogatásban, amelyek már megvalósították azokat a beruházásokat, amelyekre az 1994-1999-re szóló programozási időszakban, vagy egy társfinanszírozási támogatási rendszer keretében egy projektben pénzügyi támogatási kérelmet nyújtottak be.
- (21) A Bizottság tehát nem zárhatta ki, hogy az eljárás megindításakor, amely az engedélyezésre visszamenő hatállyal vonatkozott volna a kedvezményezett által már megvalósított tevékenységre, tehát a szükséges ösztönző elem megléte nélkül, amit következésképpen működési támogatásként kellett volna tekinteni, amelynek egyetlen célja, hogy a kedvezményezettet mentesítse egy pénzügyi kötelezettség alól.
- (22) Az iránymutatások 3.5. és 3.6. pontjával összhangban, a közös piaccal való összeegyeztethetőség érdekében a támogatási intézkedéseknek ténylegesen ösztönző elemet kell tartalmazniuk, vagy ellentételezést igényelni a kedvezményezett részéről.⁽¹³⁾
- (23) A bejelentett támogatási program tehát úgy tűnik, hogy az iránymutatások 3.5. és 3.6. pontjának alkalmazási körébe tartozik. Az eljárás megindításakor rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság nem tekintette ténylegesen elegendőnek az olasz hatóságok által rendelkezésére bocsátott indokolást egy olyan, (lehetséges) kedvezményezettekkel szemben támasztott jogi kötelezettség meglétének igazolására – sem az 1994–1999.évi programozási időszakban nyújtott támogatási rendszer, sem a bejelentett támogatási program keretében –, amely az utóbbiak részéről legitim elvárás kelthetett, és egy ilyen elvárás alátámasztott volna, vagyis ami elégséges okot szolgáltatott a munkák megkezdésére.
- (24) A Bizottság úgy tekintette, hogy a rangsorban szereplő vállalkozásokban nem alakíthatott volna ki jogos elvárást az
- 1994–1999-es programozási időszakra tervezett finanszírozásból való részesüléshez sem „a dokumentumok nyilvános hozzáféréséről szóló törvény”⁽¹⁴⁾, sem a tartományi hatóságok által az érdekeltek számára küldött levél⁽¹⁵⁾ a támogatás iránti kérelem kézhezvételének megerősítésére vonatkozóan, sem pedig annak a „gyakorlatnak” a létezése, amelynek alapján a tartományi hatóságok mindig is engedélyezték a projektek iránti támogatást, amelyek az elbírálást és a tartományi közgyűlés határozatát követően felvételt nyertek az állami támogatásra elfogadható projektek rangsorába.
- (25) A Bizottság fenntartja, hogy a tartományi hatóságok részéről nem létezik semmiféle jogi kötelezettség a támogathatónak ítélt és a tartomány hivatalos közlönyében közzétett rangsorba felvett támogatási kérelmekkel szemben az 1994–1999. közötti időszakban, következésképpen jogtalan az elvárás az érdekelt vállalkozások részéről. Ilyenfajta ösztönző elem hiányát a következő megfontolások igazolják: a pénzügyi támogatásra jogosultnak ítélt vállalkozások – az illetékes hatóságok általi tényleges finanszírozás hiányában – nem tettek lépéseket jogaik érvényesítésére, amelyeket egyébként a Tartomány, elsősorban a nemzeti közigazgatási jogra hivatkozva, elismer. A Bizottság szerint nem kerültek benyújtásra fellebbezések, amennyiben jogilag kötelező erejű kötelezettségvállalás hiányában a tartományi hatóságok részéről, a támogatást kérelmezőknek életszerűen nem állt jogukban a támogatás folyósításának igénylése.
- (26) A Bizottság kétségét fejezte ki azzal a ténnyel kapcsolatban, hogy a még a projektek elfogadásának megtörténtéről szóló megerősítés előtt kifizetett költségeket a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében egyes gazdasági tevékenységek fejlődését szolgáló támogatásnak lehetett volna minősíteni. A Bizottságnak a Bíróság által jóváhagyott⁽¹⁶⁾ állandó gyakorlatának megfelelően egy támogatást csak akkor lehet bizonyos tevékenységek vagy bizonyos tartományok gazdasági fejlődését elősegítő támogatásnak tekinteni, ha a Bizottság képes meggyőződni arról, hogy ilyen segítség hiányában a piaci törvények szeszélye önmagában nem tenné lehetővé annak biztosítását, hogy a kedvezményezett vállalkozás olyan magatartást tanúsítson, amely hozzájárul a kitűzött cél megvalósításához. Az adott esetben, a vállalkozások támogatás nélkül is egyértelműen megvalósították a beruházásokat.
- (27) Egy másik pont, hogy a Bizottság megítélése szerint kétségek támadtak egy ösztönző elem megléte tekintetében a rangsor kialakításánál. A tartományi közgyűlés 1993. évi 4202. sz. határozata előírja, hogy a kérelmeket minden év január 31. és szeptember 30. között kell benyújtani a tartományi közgyűlésnek. Ezt követően kerül összeállításra a benyújtott kérelmek rangsora, az előírt feltéte-

⁽¹⁴⁾ Lásd 6. lábjegyzet

⁽¹⁵⁾ Az olasz hatóságok a venetói közigazgatás egy leveléről (1999. április 1.) készült másolat benyújtására szorítottak, amely egy lehetséges kedvezményezett értesített kérelmének egy bizonyos hivatal (a strukturális intézkedések felelőse az agráripári ágazatban) általi kézhezvételéről, a működés szakmai-irányítási vizsgálatának céljával, értesítés, ami a közokiratok nyilvános hozzáféréséről szóló törvény értelmében kötelező (Ld. 6. sz. lábjegyzet).???

⁽¹⁶⁾ Ld. elsősorban az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának 1980. szeptember 17-i ítéletét a C-730/79. sz. Philip Morris v Bizottság ügyben, Gyűjtemény [1980], 2671. o.

⁽¹³⁾ Lásd különösen a következő esetekben: C1/98 (ex N750/B/95) az Olaszország által az EK-Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek előállítására, feldolgozására és forgalmazására létrehozott állami támogatásról (1995. szeptember 27-i, 68.sz. szicíliai tartományi törvény); C 36/98 az Olaszország által az 1. célkitűzés alá tartozó kis- és középvállalkozások javára előírt állami támogatásról; C70/98, az Olaszország (Marche tartomány) által bejelentett állami támogatásról a közösségi strukturális alapok intézkedéseinek 5b célkitűzése alá tartozó tartományokra vonatkozó 1994–99 évi egységes programozási dokumentum módosításai tekintetében

leknek nem megfelelő és ezért elutasított kérelmekről az érintetteknek szóló tájékoztatási kötelezettséggel. A mechanizmus ennek megfelelő értelmezése szerint azt a következtetést lehetne levonni, hogy a rangsor félévenkénti összeállítása lehetővé tette volna a tartományi hatóságoknak a még rendelkezésre álló források pontos kiszámítását és rendszeres kiigazítását, ami által elkerülhető lett volna az újabb felhívások közzététele és újabb, nem teljesíthető kérelmek elfogadása, tekintettel a rendelkezésre álló források elégtelenségére.

(28) További szempontok, amelyek a Bizottság megítélése szerint kétségeket támasztottak az ösztönző elem meglétére vonatkozóan, a vizsgált törvény 35. cikkében előírt pénzügyi juttatás, a támogatások intenzitása és összege. A tartomány által bejelentett 5 milliárd olasz lírával (vagyis 2,5 millió euróval), egyenlő anyagi fedezet csak a lehetséges kedvezményezettek által már kifizetett költségek alacsonyabb mértékű finanszírozására lett volna elegendő ezért nem világos, hogy az olasz hatóságok miért jelentették ki, hogy „a tőkeszámlán való hozzájárulás nem haladja meg a megállapított támogatható költségeket”, tekintve, hogy a Bizottság rendelkezésére álló elemek alapján a támogatás intenzitása 10 %-nál alacsonyabbnak tűnne⁽¹⁷⁾. Az a tény, hogy az olasz hatóságok számára egy ilyen szerény mértékű támogatás elegendőnek bizonyul az ösztönző hatás biztosításához, miközben az 1994–1999 tartományi operatív program keretében az azonos típusú projektekhez határozottan nagyobb mértékű támogatást⁽¹⁸⁾ tartottak szükségesnek, további jelét adja annak, hogy a támogatni szándékozott projektek híján voltak az ösztönző hatásnak.

(29) A legutóbbi kiegészítő információk (2001. január 30-án iktatva) továbbá olyan adatokat tartalmaztak, amelyek nem voltak összhangban az előzőekben közöltekkel:

- a) mindenekelőtt az általános rangsorban 134 nem pedig 150 pénzügyileg támogathatónak ítélt projekt szerepel; így 36 ilyen projekt maradna finanszírozásra;
- b) ellentmondások vannak továbbá a kedvezményezettek által megvalósított beruházások pontos összegét tekintve. a legutóbbi számadatok szerint 120 081 millió olasz líráról lenne szó, nem pedig 70 000 millióról, amint azt előzőleg közölték.

30) További tisztázandó szempont az intézkedés gyakorisága: az olasz hatóságok kezdetben kijelentették, hogy az intézkedés rendkívüli jellegű és időben korlátozott (ld. 15. pont). Mindennek ellentmondanak ugyanezen hatóságok más kijelentései⁽¹⁹⁾ az ugyanazoknak a projekteknek megíthető lehetséges jövőbeni pénzügyi támogatásokra vonatkozóan. Valójában a kezdeti bejelentésben kijelentették, hogy „amennyiben a kérelmek pótlólagos vizsgálatát követően további alapokra lenne szükség, ezek szigorúan az előző, 1994–1999-es program időszakában befagyasztott kérelmek teljesítésének keretei között maradnának”. Ebből a célból, ugyanezen tartományi hatóságok igyekeztek, hogy bejelentsék azokat az eseteket, amelyek nem tartoznak a Bizottság 1994. február 22-i, 54/94/D24823

sz. közleménye 20 %-os előírásának alkalmazási körébe. A finanszírozás további forrásainak ilyen lehetősége, a kifizetés esetleges módoszataival, soha nem képezte tárgyát a kiegészítő információknak az olasz tartományi hatóságok részéről és ellentmondani látszanak a bejelentett intézkedés *una tantum* jellegére vonatkozó információknak.

(31) Végül az olasz hatóságok megerősítették, hogy azok a projektek, amelyekre támogatási kérelmet nyújtottak be és fogadtak el az 1994–1999. közötti programozási időszak során, de amelyek esetében a munkálatok még nem kezdődtek el, a Veneto tartomány 2000–2006 időszakra szóló új vidékfejlesztési tervének címén kerülnének finanszírozásra a támogathatóság előzetes vizsgálatát követően a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó új közösségi szabályozás tükrében. Egy ilyen kijelentés mindenesetre nehezen egyeztethető össze a végleges általános rangsorra vonatkozó, a legutolsó kiegészítő információkkal benyújtott (2001. január 30-án iktatva) adatokkal (tehát amelyek a támogatásra elfogadott kérelmekre vonatkoznak). A mindösszesen 134 elfogadott projekt közül 20 került finanszírozásra az agrármonetáris alapokból, 10 túlkönyvelés címén, 54 a 88/80. sz. tartományi törvény értelmében, 4 a 173/98. sz. törvényhatározat értelmében, 10 projektet pedig töröltek. Ennek alapján mindössze 36 projekt vár még finanszírozásra: mindenesetre még ha a 2000–2006 közötti új vidékfejlesztési program címén előírható is lenne a finanszírozás, akkor sem egyértelmű, hogy mely „az előző, 1994–1999 program időszakában befagyasztott kérelmekre” hivatkoznak az olasz hatóságok.

(32) A Bizottság fenntartotta magának, hogy megvizsgálja az agrármonetáris alapokból és a túlkönyvelésből származó támogatások felhasználásának kérdését. Az ilyen pénzügyi források felhasználása úgy tűnhet fel, mint a támogatások engedélyezésére vonatkozó határozatok felhasználásával való visszaélés, vagy egyenesen a Bizottságnak való bejelentés elmulasztása.

IV. OLASZORSZÁG ÉS A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

(33) A Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló határozatot követően, 2001. június 22-i levelében Olaszország közölte a Bizottság szolgálataival a szóban forgó támogatási programmal kapcsolatos saját észrevételeit. A Bizottsághoz más érdekelt felektől nem érkeztek észrevételek

(34) Válaszukban az olasz hatóságok mindenekelőtt ismertették a támogatások folyósítására az 1994–1999 programozási időszak során alkalmazott hatósági eljárást, azt bizonyítandó, hogy ez az eljárás olyan jogi kötelezettséget támasztott a támogatások lehetséges kedvezményezettjeivel szemben, amely meghatározhatott (és igazolható) egy jogos elvárás az utóbbiak részéről, tehát elégséges ösztönzést jelentett a munkálatok megkezdésére mielőtt elnyerték volna a támogatást. Az eljárás megindítása előtti szakaszban benyújtott leírás tekintetében az olasz hatóságok pontosították, hogy ha egyszer a támogatható alanyok

⁽¹⁷⁾ A tartomány rendelkezésére álló 5 milliárd lírás összeg kevesebb mint 10 %-át teszi ki a kedvezményezettek által végrehajtott teljes beruházásnak (70 milliárd líra).

⁽¹⁸⁾ A 951/97 rendelet 55 %-ig engedélyezi a támogatás mértékét az 1. célkitűzésen kívül eső régiókban megvalósított beruházások esetében.

⁽¹⁹⁾ Lásd: az eljárás megindításáról szóló levél 9. pontja!

már felvételre kerültek az agrárélelmiszeri ágazatban történő intézkedésekre vonatkozó egyetlen ragsorba, a vállalkozások továbbra is ott maradtak, a tartomány finanszírozási lehetőségeire várva. Fokozatosan, ahogyan a szükséges források (amelyek az 1990. március 29-i, a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalomba hozatali feltételeinek javításáról szóló 866/90/EGK tanácsi rendelet⁽²⁰⁾ és a 951/97 rendelet vagy az állami mérleg túlkönyveléséből és az agrárélelmiszeripari alapokból származtak) rendelkezésre álltak, a tartomány egy elsőbbségi és preferenciális feltételt alkalmazó ad hoc közigazgatási jogszabállyal összeállította a támogatásra kiválasztott vállalkozások rangsorát, és ezek közül is főként azokat a vállalkozásokat, amelyek kérelme a rendelkezésre álló források teljes egészében történő kiaknázásához járult hozzá.

- (35) A tartomány ezáltal olyan projektállomány felett rendelkezett, amely azonnal és sürgősen megvalósítható volt, amint a források rendelkezésre álltak. A tartományi hatóságok fenntartják, hogy a támogatható projektek rangsorának előzetes rendelkezésre állása, a közvetlenül elérhető források hiánya és a konkrét finanszírozás későbbre halasztása ellenére sincs összeütközésben semmilyen közösségi előírással.
- (36) Az 5/2000. tartományi törvény 35. cikkét az illetékes hatóságok szerint a rangsorban fennmaradt 36 projektre/vállalkozásra alkalmazzák. Ezeket a gyanús projekteket/vállalkozásokat újból megvizsgálták, és ezek közül kettő esetében megkezdtek az archiválási eljárást, mivel nem felelnek meg az iránymutatásoknak. Az illetékes hatóságok megerősítik, hogy további 15 vállalkozás nyújtott be kérelmet Veneto tartomány 2000–2006-os regionális fejlesztési terve – 7. intézkedés (a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási feltételeinek javítása) – értelmében, visszavonva a korábbi kérelmet a 2000–2006-os új programozási időszakban történő finanszírozás engedélyezése esetén. A tartomány nem zárja ki, hogy más vállalkozások is lemondanak a projektről, amennyiben különböző okok miatt érdeklődésük megszűnik a kezdeti projekt iránt. Ezért a vizsgált támogatás lehetséges kedvezményezettjeinek száma a kezdeti listához képest a felére csökkenne.
- (37) Az olasz hatóságok fenntartják, hogy a Bizottságnak a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló levelében kifejezett véleménye jogilag nem megalapozott és ellentmondásban van magának a Bizottságnak a gyakorlatával.
- (38) A Bizottság megindította az eljárást a szóban forgó támogatások tekintetében, amennyiben azok folyósításra kerülhetnének azoknak a vállalkozásoknak is, amelyek még a rangsorban szerepelnek, és amelyek az 1994–1999-es programozási időszakra szóló támogatási kérelmek benyújtása után elkezdtek vagy megvalósították a beruházásokat. A Bizottság valójában úgy ítéli meg, hogy a kedvezményezett jelöltek számára kötelező érvényű jogi kötelezettség hiányában a tartomány részéről, a visszamenőleg engedélyezett támogatások nem rendelkeznek a nélkülözhetetlen ösztönző hatással és ezért olybá tűnhetnének, mint a közös piaccal összeegyeztethetetlen, működési támogatások.

(39) Az olasz hatóságok fenntartják, hogy mind az iránymutatások 3.6. pontja⁽²¹⁾, mind annak Bizottság általi alkalmazása⁽²²⁾ a kérelmezőkben már a vonatkozó kérelem olasz hatóságokhoz történő benyújtásának pillanatától kezdve jogos elvárást keltett a finanszírozás elnyerésének tekintetében. A tényeket tekintve a tartományi közgyűlésnek ugyanaz a 4202/93. sz. határozata volt az, amelyik a kérelmek benyújtásának és a rangsor kialakításának feltételeit az 1/1991. tartományi törvény⁽²³⁾ előírásai alapján megállapítva biztosította a lehetséges kedvezményezettek az állami támogatáshoz való jogosultságokról a kérelem benyújtását követően, de a támogatások engedélyezésére vonatkozó intézkedés foganatosítása előtt. A kérelem benyújtásakor keletkezett jogos elvárást megerősítette továbbá a kérelmező felvétele a pénzügyileg támogatható vállalkozások rangsorába.

- (40) A támogatás lehetséges kedvezményezettjei továbbá – annak tudatában, hogy szabályos kérelmet nyújtottak be és eleget tesznek a törvény által előírt feltételeknek – indokoltan várhatták el kérelmük elfogadását, vagyis amit később a rangsorba való felvételük is igazolt, jóllehet még várniuk kellett volna az engedélyezés foganatosításáig.
- (41) Az olasz hatóságok egyébként rámutatnak, hogy a Bizottság gyakorlata szerint hozzájárul a már jóváhagyott támogatási programok meghosszabbításához, annak érdekében, hogy lehetővé tegye az azokban kitűzött célok⁽²⁴⁾ megvalósítását, amint azt a szóban forgó tartományi törvény 35. cikke értelmében létesítendő támogatási program bejelentésével alapvetően maguk a nemzeti hatóságok is kéri. Más szóval, az olasz hatóságok szerint ezek a támogatások összeegyeztethetőek lettek volna a Szerződéssel, amennyiben 1999 előtt kerültek volna folyósításra, vagy a program hatályos időszakán belül vagy azon programok hatályának lejáratá előtti időszakban, amelyekre a pénzügyi támogatási kérelmeket benyújtották.
- (42) Az olasz közigazgatási jogot illetően, az olasz hatóságok kifejtik, hogy közigazgatási bíró előtt megtámadható, ha a közigazgatási intézkedések nem csak az alanyi jogokat sértik, hanem a legitim érdekeket is. A legitim érdek a magánszemélyeknek a közigazgatás részéről a hatalom gyakorlásához való érdekeként került meghatározásra, mind a magánszemélyek igazságügyi szférájának kiterjesztésére vonatkozó elvárások (elvárható érdekek), mind

⁽²¹⁾ Az iránymutatások 3.6. pontja előírja, hogy „a visszamenő hatállyal egy, a kedvezményezett által már megkezdett tevékenységre engedélyezett támogatás nem jelent szükségszerűen ösztönző elemet, és ezért a működési támogatásnak tekintendő, mivel egyetlen célja, hogy a kedvezményezettet egy pénzügyi kötelezettség alól tehermentesítse. Minden támogatási programban, a kompenzációs jellegűektől eltekintve, meg kell tehát tiltani a már megkezdett munkák, vagy a támogatás iránti kérelemnek az illetékes hatóságokhoz történő megfelelő benyújtását megelőzően megkezdett tevékenységek javára engedélyezett támogatások engedélyezését.”

⁽²²⁾ 2000. november 28-i SG(2000) D/108799 (Támogatás N 226/2000), 2001. március 13-i SG(2001) D 286857 (Támogatás N 729/a/2000), 2001. február 28-i SG(2001) D/286508 és 2000. augusztus 4-i SG(2000) D/105958 határozat.

⁽²³⁾ Az említett törvény 11. cikke előírja, hogy „egy üzleti tervben szereplő kezdeményezések megvalósítása ... megkezdődhet a támogatások engedélyezésére vonatkozó intézkedés megtörténte előtt is, amennyiben a vonatkozó támogatás iránti kérelem benyújtását követően kezdenek hozzá...”.

⁽²⁴⁾ N 63/2001. sz. és N 24/2001.sz. állami támogatás

⁽²⁰⁾ HL EK L 91., 1990.4.6., 1. old.

a velük szemben támasztott eljárási kötelek helyes alkalmazása (eljárásjogi érdekek) tekintetében, különösen a köziratok nyilvános hozzáféréséről szóló törvény előírásának megfelelően. Az Olasz Legfelsőbb Bíróság joggyakorlatának ⁽²⁵⁾ megfelelően magánszemély nem csak azért fordulhat közigazgatási bírósághoz, hogy elérje egy legitím érdekét vagy alanyi jogát sértő közigazgatási rendelkezés megsemmisítését, hanem azért is, hogy elérje egy megígért intézkedés jóváhagyását, és az intézkedés elfogadása, vagy annak elmulasztása miatt őt ért kár kár megtérítését.

- (43) A szóban forgó esetben a rangsorban fennmaradt kérelmezők jogos érdeke (a közfinanszírozáshoz) elvárás jellegű lenne, amennyiben jogi szférájuk kibővítésének elvárásán alapul a támogatást engedélyező rendelkezés értelmében.
- (44) A Legfelsőbb Bíróság említett joggyakorlata alapján az olasz hatóságok nem zárják ki, hogy panasz esetén a közigazgatási bíró nem ítéli kártérítés fizetésére a tartományi közigazgatás.
- (45) Az olasz hatóságok fenntartják, hogy a finanszírozásra elfogadott, még a rangsorban szereplő egyik vállalkozás sem fordult panasszal közigazgatási bíróhoz a támogatás engedélyezésének indokolt elvárása miatt. A Veneto tartomány elleni fellépéshez az említett vállalkozásoknak bizonyítaniuk kellene fellebbezéshez való jogukat, ami egy a tényleges kárukát előidéző intézkedésből ered. Az ilyen intézkedés az olasz hatóságok részéről a támogatás elmaradt kifizetésének felel meg a rangsor semmissé nyilvánításával: csak a hozzájárulást visszavonó rendelkezés vagy a 4102/99 határozat semmissé nyilvánítása lehetne jogosan megtámadható, amennyiben sérti jogos és tényleges elvárásukat, a megítélt támogatások elnyerése tekintetében.
- (46) Ami a Bizottság fenntartásait illeti az agromonetáris támogatások és a túlkönyvelés felhasználásával kapcsolatban az eljárást megindító levél 31. pontja szerint, az olasz hatóságok megállapítják, hogy:
- (a) a 951/97/EK rendelet szerinti támogatási program agrárélelmiszeripari ágazatban megvalósuló intézkedésekre, ami az olasz lírának az ex 724/97/EK tanácsi rendelet ⁽²⁶⁾ általi átértékeléséből származó alapokat használja fel, a Bizottság által az 1998. július 2-i 5732. értesítésével Olaszország tekintetében jóváhagyott cselekvési program részét alkotja.
- (b) a túlkönyvelési összegek a járulékos kvótákból származtak azokhoz képest, amelyeket már a 951/97/EK rendelet szerinti Veneto tartomány regionális operatív programja számára a közösségi politikák végrehajtásának rotációs alijából kiutaltak. Veneto tartomány regionális operatív programja, a Bizottság által mint az 1996. október 2-i 2598/EK (C/96) határozattal jóváhagyott jogalap került elismerésre.
- (47) Az olasz hatóságok nem osztják a támogatás kiszámításának módszerét és a Bizottság által az eljárást megindító

levél 27. pontjában kifejtett logikát. Az elkülönített összeg (5 milliárd LIT, vagy kb. 2,5 millió euro) úgy kerülne felhasználásra, hogy megőrizné az intézkedés jelentőségét, vagyis a támogatásra jóváhagyott beruházások 30 %-át, ami összesen 15 milliárd olasz lírát tenne ki, vagyis kb. 7,5 millió eurót. A támogatható beruházások fentiekben megjelölt nagyságrendje tisztán elméleti, mivel a tervek műszaki felülvizsgálatának, új vizsgálati elemzéseknek, az alanyok támogathatóságának újbóli megállapításának, a beruházások nagyságrendjének újbóli megállapításának, stb. tárgyát képezi. Az ilyen újbóli felülvizsgálat a finanszírozhatóság konkrét perspektíváinak konkrét megléte esetén egészülne ki, annak érdekében, hogy ne helyezzenek további terheket a potenciálisan kedvezményezett vállalkozásokra.

- (48) A még a rangsorban szereplő beruházásoknak a Veneto tartomány 2000–2006-os regionális fejlesztési terve által rendelkezésre bocsátott alapokból (a rangsorban szereplő 15 vállalkozás ez említett regionális fejlesztési terv keretében nyújtott be kérvényt, ld. a 32. pontban) történő finanszírozása tekintetében az olasz hatóságok megerősítették, hogy ezek abban az esetben lesznek finanszírozhatók, amilyen mértékben megfelelnek az említett regionális fejlesztési tervben foglalt követelményeknek, többek között annak a követelménynek, hogy még nem kezdték meg azokat a munkálatokat, amelyekre a támogatást kérték.

V. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

- (49) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerint a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. A szóban forgó határozatban elrendelt intézkedések a következő okokból eleget tesznek ennek a meghatározásnak.
- (50) A Veneto tartományi alapokból finanszírozott szóban forgó intézkedések néhány vállalkozást és néhány szereplőt részesítenek előnyben (a mezőgazdasági termékeket feldolgozó és forgalmazó ágazatban működő vállalkozások) és hatással vannak a kereskedelemre, amennyiben Olaszország biztosítja az európai mezőgazdasági össztermelés ⁽²⁷⁾ kb. 14,07 %-át.
- (51) A Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt esetekben továbbá, néhány intézkedés eltérést élvezhet, mivel a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető.
- (52) Az adott esetben, a fent leírt intézkedések jellegét tekintve az egyetlen alkalmazható eltérés a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontjában szereplő, amely szerint összeegyeztethetőnek tekinthető a közös piac szabályaival az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmoz-

⁽²⁵⁾ Legfelsőbb Bíróság Egyesített Ósztályok 500/1999.

⁽²⁶⁾ HL L 108., 1997.4.25., 9. old.

⁽²⁷⁾ Az Eurostat legfrissebb rendelkezésre álló adatai a 2003. évből, vagyis a 15 EU-tagországra vonatkozóan.

dító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

- (53) A Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt eltérésben való részesüléshez a mezőgazdasági termékek feldolgozási és forgalmazási ágazatában történő beruházásoknak összhangban kell lenniük az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2003. december 23-i 1/2004/EK bizottsági rendelettel.⁽²⁸⁾ Amennyiben nem alkalmazzák ezt a rendeletet, vagy nem tesznek eleget valamennyi előírt feltételnek, a támogatást a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások vonatkozó rendelkezéseinek tükrében kell megítélni.
- (54) Mivel a szóban forgó támogatási program a kis- és középvállalkozásokra korlátozódik nem alkalmazható az 1/2004/EK rendelet. Következésképpen a támogatások összeegyeztethetősége elbírálásának az iránymutatásokon kell alapulnia, pontosabban azok 3.5., 3.6. és 4.2. pontján.
- (55) Az iránymutatások 3.5. és 3.6. pontjával összhangban, a közös piaccal való összeegyeztethetőség érdekében, a támogatási intézkedéseknek ösztönző elemet kell tartalmazniuk, vagy ellentételezést igényelniük a kedvezményezett részéről. Minden támogatási programban a kompenzációs jellegűektől eltekintve, meg kell tehát tiltani a már megkezdett munkák, vagy a támogatás iránti kérelemnek az illetékes hatóságokhoz történő megfelelő benyújtását megelőzően megkezdett tevékenységek javára engedélyezett támogatások folyósítását.
- (56) Mivel az a támogatási program, amelyet az 5/2000. tartományi törvény 35. cikke létesít kizárólag az olyan agráripari vállalkozások projektjeinek finanszírozását írja elő, amelyek az 1994–1999-ig tartó programozási időszak folyamán társfinanszírozott intézkedésekből való részesülés iránt nyújtottak be kérelmet, és a tartományi hatóságok által erre vonatkozóan létrehozott rangsorba támogathatóként elismerve felvéltére kerültek, de a közpénzek hiányában nem kapták meg a támogatást (a továbbiakban: a rangsorban maradt projektek). A rangsorban maradt projektek közül néhány esetben már az 1994–1999-es programozási időszak iránti támogatási kérelem benyújtását követően megkezdtek e beruházás megvalósítását.
- (57) Az eljárás hivatalos vizsgálatának folyamán összegyűjtött információk alapján a Bizottság fenntartja, hogy a bejelentett program összeegyeztethető a közös piaccal, de a bejelentett program által előírt támogatások felhasználása érdekében valamennyi, a rangsorban maradt projektek eleget kell tennie az iránymutatások 4.2. pontjában foglalt követelményeknek. A támogatásokat tehát csak akkor engedélyezhetők, ha:
- (a) a vállalkozások gazdaságilag életképesek;
  - (b) a vállalkozások megfelelnek a környezeti, állategészségügyi és állatjóléti minimum-követelményeknek;
- (c) a támogatás intenzitása nem haladja meg a támogatásra jóváhagyott beruházások 50 %-át az 1. célkitűzés alá tartozó régiókban és 40 %-át a többi régióban.
- (d) a támogatható költségek építésre, beszerzésre vagy ingóságok, új gépek és berendezések javítására, valamint az általános költségekre vonatkoznak ez utóbbi költségek legfeljebb 12 %-áig.
- (e) megfelelően bizonyított az általános piaci értékesítési lehetőségek megléte a szóban forgó termékek iránt. A támogatások odaítélésekor az olasz hatóságoknak figyelembe kell venniük az esetleges termelési megszorításokat, vagy a közösségi támogatás korlátozását a piac közös szervezésének keretén belül. Így különösen: nem részesülnek semmiféle támogatásban azok, akik megsértik a közös piac szervezetei által megállapított tilalmakat vagy megszorításokat vagy tej- vagy sajttermékeket utánozó vagy helyettesítő termékeket állítanak elő vagy forgalmaznak.
- (58) Kivételesen részesülhetnek a támogatásokból olyan projektek is, amelyek iránt a kérelmek az 1999. december 31-én lezáruló programozási időszak során kerültek benyújtásra és akkor támogathatóknak ítélték őket, de pénzügyi források hiányában nem folyósították részükre a támogatást; de kizárólag azok a beruházási projektek kaphatnak támogatást, amelyek végrehajtása a pénzügyi támogatás iránti kérelem illetékes hatóságokhoz történő benyújtását követően kezdődött meg.
- (59) A Bizottság az 59. pontban megjelölt beruházások támogatását is engedélyezhetőnek tartja, miután megvizsgálta az illetékes hatóságok által az 1994–1999-es programozási időszak keretében a támogatások engedélyezésére az említett időszakban követett értelmezési gyakorlatnak⁽²⁹⁾ megfelelően alkalmazott igazgatási eljárás vonatkozó iratanyagát. E szerint a gyakorlat szerint egy olyan támogatási program keretében, amely egy előző program kiegészítéseként tűnik fel, a kedvezményezett által a támogatási kérelemnek egy előző felhívásra történő benyújtását követően megkezdett tevékenységre engedélyezett támogatás nem nélkülözi a szükséges ösztönző elemet, következésképpen nem tekinthető a működési támogatásnak, feltéve ha a támogatás iránti kérelem még a munkák vagy a tevékenység megkezdése előtt megfelelő módon benyújtásra került az illetékes hatóságokhoz és azok támogatásra megfelelőnek ítélték.
- (60) A Bizottság szükségesnek tartja emlékeztetni az olasz hatóságokat, hogy jelenlegi értelmezési gyakorlata szerint a kérelemnek az illetékes hatóságokhoz történő benyújtását követően, de a kérelemnek a hatóságokat a (kérelmező) kedvezményezettekkel szemben kötelező jogi aktussal történő elfogadását⁽³⁰⁾ megelőzően megkezdett tevékenységek számára engedélyezett támogatásokat úgy tekinti, mint amelyek nélkülözik az ösztönző elemet.

⁽²⁸⁾ HL L 1., 2004.1.1., 1. o.

⁽²⁹⁾ A Bizottság ezt már kinyilvánította az N 715/1999, 2000. augusztus 2-i SG(2000) D/105754 levélben.

⁽³⁰⁾ Az 1/2004/EK rendelet 17. cikke értelmében, ld. 20. lábjegyzet.

- (61) Ami az agrármonetáris és a túlkönyvelési támogatások olasz hatóságok részéről történő felhasználását illeti, a hatóságok az 1999. december 31-ét megelőzően a rangsorban maradt projektek finanszírozására, az olasz hatóságok megerősítették, hogy az olasz lírának a 724/97/EK rendelet értelmében történő ártértékeléséből származó alapok felhasználását a Veneto tartomány regionális operatív programjában foglalt intézkedésekre a rendelet szerint a Bizottság az 1998. július 2-i 5372.sz. értesítéssel hagyta jóvá, míg a túlkönyvelési összegek a járulékos kvóták finanszírozásából származtak a Veneto tartomány regionális operatív programja számára a közösségi politikák végrehajtásának rotációs alapjából már kiutaltakhoz viszonyítva. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a nem bejelentett támogatások esetében sem történ visszaélést a támogatások engedélyezésére vonatkozó határozatokkal, amikor a finanszírozáshoz az adott időszakban hatályban lévő regionális operatív programban foglalt intézkedésekhez fordultak.
- (62) Ami a program „una tantum” jellegét illeti, az illetékes hatóságok megmagyarázták, hogy a kifejezést abban az értelemben használták, hogy a program nem vonható össze más támogatási programokkal, és kizárólag a rangsorban maradt vállalkozások számára van fenntartva, valamint nem használható fel egyéb intézkedésekre: a rangsor teljesítésével a rendszer jogi és pénzügyi hatályát veszti. Az illetékes hatóságok kb. 2,5 millió euro kezdeti pénzügyi juttatást jelöltek meg, fenntartva maguknak, hogy más forrásokkal egészítik ki akkor, ha a fenti összeg nem bizonyul elégségesnek az állami támogatás mértékének fenntartására a támogatásra elfogadott projektek számára. Az illetékes hatóságok igyekeztek közölni a Bizottsággal minden olyan emelést, amely meghaladta a kezdeti juttatás 20 %-át.
- (63) A Bizottság megszilárdult gyakorlata, hogy jóváhagyja a meglévő programok eredeti támogatási mértékének növelését. Ezt a gyakorlatot az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet⁽³¹⁾ 4. cikkének (1) bekezdése rögzíti. A Bizottság fenntartja, hogy egy, támogatási program kezdeti juttatásának 20 %-át nem meghaladó emelést nem tekintendő a létező támogatási program módosításának, és amennyiben a nemzeti hatóságok túllépik ezt a százalékot, a fenti

módosítást az említett 794/2004/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt módon kell bejelenteni. Következésképpen semmi nem tiltja az olasz hatóságok számára a szóban forgó támogatási program eredeti juttatásának növelését, amennyiben erre az eljárási szabályok tiszteletben tartása mellett kerül sor.

VI. KÖVETKEZTETÉSEK

- (64) Az előbbiek tükrében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az 5/2000. tartományi törvény 35. cikkében a mezőgazdasági termékeket feldolgozó és forgalmazó vállalkozások javára előírt állami támogatás megfelel a mezőgazdasági ágazatban a közösségi iránymutatások 4.2. pontjában foglalt rendelkezéseknek. Következésképpen a támogatási rendszer a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja szerint mentességet élvez,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Olasz Köztársaság által az 5/2000. sz. Veneto tartományi törvény 35. cikke rendelkezésének hatálya alatt engedélyezni kívánt állami támogatás a közösségi piaccal összeegyeztethető a 2. cikk előírásainak figyelembe vétele mellett.

2. cikk

Az olasz hatóságok tájékoztatják a Bizottságot az 1/2000. sz. tartományi törvény 35. cikke által létesített támogatási program eredeti összegének minden emeléséről, 20 %.

3. cikk

Ezen határozatról való értesítést követő két hónapon belül Olaszország tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfélelés érdekében tett intézkedésekről.

4. cikk

E határozat címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2006. március 8.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

⁽³¹⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2006. április 4.)

a Nukleáris Leszerelési Ügynökség felállításának végrehajtását szolgáló, az Egyesült Királyság által tervezett állami támogatásról

(az értesítés a C(2005)650. számú dokumentummal történt)

(Csak az angol nyelvű változat hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

2006/643/EK

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdése első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdése a) pontjára,

miután felhívta az érdekelt feleket, hogy a fent említett rendelkezés(ek)nek ⁽¹⁾ megfelelően tegyék meg észrevételeiket, és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) Az Egyesült Királyság 2003. december 19-én kelt levelében, amelyet a Bizottság 2003. december 22-én iktatott, értesítette a Bizottságot a Nukleáris Leszerelési Ügynökség (Nuclear Decommissioning Authority, NDA) felállításáról szóló törvénytervezet állami támogatásokra vonatkozó hatásáról (a továbbiakban: az intézkedés).
- (2) A Bizottság 2004. február 20-án kelt D/51248 levelében kérdéseket tett fel az intézkedéssel kapcsolatban. Az Egyesült Királyság 2004. március 29-én kelt levelében válaszolt, amelyet a Bizottság 2004. április 15-én iktatott.
- (3) A Bizottság 2004. június 16-án kelt D/54319 levelében további kérdéseket tett fel az intézkedéssel kapcsolatban. Az Egyesült Királyság 2004. július 14-én kelt levelében válaszolt, amelyet a Bizottság 2004. július 19-én iktatott.
- (4) A 2004. szeptember 10-én kelt és a Bizottság által 2004. szeptember 14-én iktatott, valamint a 2004. október 14-én kelt és a Bizottság által 2004. október 19-én iktatott levelében az Egyesült Királyság kiegészítő információkat nyújtott be az intézkedésről.
- (5) 2004. december 1-jén kelt levelében a Bizottság tájékoztatta az Egyesült Királyságot, hogy a támogatással kapcsolatosan az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról határozott.

- (6) A Bizottság határozata az eljárás kezdeményezéséről (a továbbiakban: az eljárás megindítása) közzétételre került az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾. A Bizottság felhívta az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket.
- (7) Az Egyesült Királyság 2005. január 31-én kelt levelében juttatta el észrevételeit az eljárás megindításáról a Bizottságnak, amelyet az aznap iktatott.
- (8) A Bizottsághoz egyes érdekelt felektől észrevételek érkeztek. Továbbította azokat az Egyesült Királyságnak, amely lehetőséget kapott a reagálásra. Az Egyesült Királyság észrevételeit a 2005. március 4-én kelt és 2005. március 7-én iktatott levelében nyújtotta be a Bizottságnak.
- (9) Az Egyesült Királyság hatóságai és a Bizottság között 2005. április 20-án, augusztus 25-én és október 11-én került sor ülésekre.
- (10) Az Egyesült Királyság további információkat nyújtott be az intézkedésről 2006. január 23-án kelt, a Bizottság által ugyanazon a napon iktatott levelében. E levelet módosították 2006. február 1-jén kelt, a Bizottság által ugyanazon a napon iktatott levelükben. További kiegészítő információkat nyújtott be az intézkedésről az Egyesült Királyság a 2006. február 7-én kelt, a Bizottság által ugyanazon a napon iktatott levelében. 2006. február 7-én kelt, a Bizottság által 2006. február 10-én iktatott levelében az Egyesült Királyság újabb kiegészítő információkat nyújtott be. Az Egyesült Királyság 2006. március 29-én kelt, a Bizottság által 2006. március 30-án iktatott levelében további kiegészítő információkat nyújtott be.
- (11) Az Egyesült Királyság egyike volt világszerte az első olyan országoknak, amelyek mind polgári, mind katonai célra nukleáris technológiát alkalmaztak.

2. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES LEÍRÁSA

⁽¹⁾ HL C 315., 2004.12.21., 4. o.⁽²⁾ Lásd 1. lábjegyzet.

- (12) E technológiák bevezetésének idején az iparágban a tudományos fejlesztésekre és a hatékonyság növelésre helyezték a hangsúlyt. A nukleáris felelősség kezelését általában nem, vagy csak nagyon korlátozott módon vették figyelembe.
- (13) Az atomenergia-létesítmények végső, fokozatos leszerelésének szükségességét belátó tudatosság térhódítása azt eredményezte, hogy pénzeszközöket irányoztak elő a nukleáris felelősség kezelésére. Ezek a pénzeszközök azonban általában nem voltak elegendőek a felelősség még mindig bizonytalan, de egyre növekvő becsült összegének fedezetére. A nukleáris felelősség kezelését az egyes tulajdonosok még a XX. század végén is egyénileg, többnyire eseti alapon végezték.
- (14) Az Egyesült Királyság kormánya úgy vélte, hogy ez a fajta irányítás elérte teljesítőképessége határát, és hogy új és eredményesebb módszert kell kialakítani a nukleáris felelősség hatékonyabb kezelésére, a legmagasabb szintű biztonság biztosítása mellett.
- (15) 2001-ben az Egyesült Királyság kormánya úgy döntött, hogy megvizsgálja azokat a módszereket, amelyek segítségével az állami nukleáris felelősség kezelését egyetlen állami szervnél lehetne összpontosítani. 2002 júliusában *A nukleáris örökség kezelése – stratégia a cselekvésre* címmel fehér könyvet tettek közzé. A konzultációs eljárást követően a fehér könyv elképzeléseit a 2004-es energiátörvény formájában jogszabály formájában hajtották végre.
- (16) E jogszabály rendelkezései szerint Nukleáris Leszerelési Ügynökség (NDA) néven új, nem kormányzati szervként működő szervezet hoztak létre. Az NDA egyre nagyobb mértékben lesz felelős az állami nukleáris felelősség nagy részének kezeléséért az Egyesült Királyságban⁽³⁾. E célból az atomenergia-létesítmények és -eszközök tulajdonjogát az NDA-ra ruházzák át. Az eszközök és a létesítmények tulajdonjoga mellett az NDA átveszi a hozzájuk kapcsolódó nukleáris felelősséggel kapcsolatos kötelezettségeket is, valamint minden olyan pénzügyi eszközt, amely egyértelműen kapcsolódik e létesítményekhez.
- (17) Az NDA célja a nukleáris felelősség hatékony és biztonságos kezelése. Az NDA folytathatja a ráruházott tárgyi eszközök üzemeltetését, ha ezen eszközök további üzemeltetésének eredménye meghaladja az elkerülhető költségek összegét, és így hozzájárul a felelősség értékének csökkentéséhez. Az NDA hatóság, és kereskedelmi célokat nem szolgál. Nem fektet be semmilyen új eszközbe, és nem kezd semmilyen új tevékenységet.
- (18) Az NDA nem maga szereli le a létesítményeket, amelyekért kötelezettséget vállal. Más szervezeteket fog szerződteni erre a feladatra. Az NDA a nukleáris eszközök folyamatos üzemeltetésére is hasonlóképpen másokat szerződthet. A létesítmények irányítására az NDA által szerződtetett szervezeteket létesítményi engedélyes társaságoknak (SLC) nevezik. Kezdetben a létesítményi engedélyes társaságok a létesítmények előző tulajdonosai lesznek. A későbbiekben versenypályázatokon fogják a létesítményi engedélyes társaságokat kiválasztani az igazi nukleáris leszerelési és mentesítési piac kialakulásának elindítása céljából.
- (19) Tevékenységei finanszírozásához az NDA a ráruházott pénzügyi eszközök értékét és a tárgyi eszközök által generált nettó jövedelmet használja fel. Mivel nagyon valószínű, hogy ezek a források nem lesznek elegendőek a nukleáris felelősség teljes kezelési költségének kifizetésére, az állam fogja a fennmaradó összeget finanszírozni.
- (20) Az Egyesült Királyság Atomenergia-ügynökségének (UKAEA) tulajdonát képező eszközöket átruházták az NDA-ra. A Bizottság az intézkedésnek e vonzataról már a fenti ötödik preambulumbekkezdésben említett határozatban döntött. A Bizottság azt állapította meg, hogy az intézkedés e vonzata nem tartalmaz az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében állami támogatást.
- (21) Az NDA átvett a Brit Nukleáris Üzemanyag Társághoz (BNFL) tartozó eszközöket is. Az intézkedés e pontja képezi e határozat tárgyát. Megjegyzendő, hogy az Egyesült Királyság olyan átmeneti intézkedéseket hozott, amelyek biztosítják, hogy bár a BNFL eszközeit hivatalosan átruházták az NDA-ra, addig ne lehessen állami támogatást nyújtani, amíg a Bizottság nem hoz végleges döntést ebben az ügyben.
- (22) A BNFL a nukleáris ágazatban több területen működő, állami tulajdonban lévő részvénytársaság. A nukleáris üzemanyag-ciklus szinte minden szintjén jelen van: urániumot dúsít (az Urenco-n keresztül), nukleáris üzemanyagot szállít, villamos energiát termel, és kezeli a kimerült nukleáris fűtőelemeket.
- (23) A BNFL nukleáris tevékenységeinek és létesítményeinek többségét, de nem mindegyikét ruházták át az NDA-ra, amely a következőket vette át:
- minden Magnox villamosenergia-termelő létesítményt és a Mawntrog erőművet,
  - a Sellafield létesítményt, beleértve nevezetesen a Termikus Reaktorok Oxid Fűtőelemeit Újrafeldolgozó Üzemet (THORP) és a Sellafield Kevert Oxid Üzemet (SMP). A Sellafield létesítmény ugyancsak magában foglal egyet a fent említett Magnox erőművek közül (a Calder Hall erőművet) és egy kis, hőt és villamos energiát kapcsoltan termelő erőművet (Fellside erőmű),

⁽³⁾ Ez nem foglalja magában a British Energy felelősségét, bár ezt a társaságot a szerkezetátalakítást követően a brit Nemzeti Statisztikai Hivatal állami társaságként sorolta be.

- a Springfields létesítményt, amelyet nukleárisüzem-anyag-termelésre szántak,
- a Drigg alacsony szintű hulladéklerakót,
- a Capenhurst létesítményt, amely leszerelése már majdnem befejeződött, és amely végül az uránalapú anyagok tárolására fog összpontosítani.

(24) A BNFL egyéb tevékenységeit, nevezetesen az Urenco-hoz és a Westinghouse-hoz kapcsolódókat, nem fogják az NDA-ra átruházni. Ezeket átszervezik, aminek eredményeként kisebb maradványcsoport fog létrejönni.

(25) A fent említett létesítményekkel együtt a BNFL az e létesítményekhez kapcsolódó több olyan pénzügyi eszközt fog átruházni, amelyet a múltban azért hoztak létre, hogy legalábbis részben finanszírozzák a leszerelést. Ezek az eszközök a következők:

- a nukleáris felelősséggel kapcsolatos befektetési portfólió,
- a Magnox-vállalás,
- egyéb kisebb hozzájárulások, beleértve nevezetesen a Springfields értékpapírokat, amelyek a Springfields létesítmény leszerelési költségeinek fedezetére lekötött pénzeszközök.

(26) Technikailag ezeket az eszközöket nem ruházták át közvetlenül az NDA-ra, hanem egy kormányzati alapon, a nukleáris leszerelés finanszírozását szolgáló számlán (Nuclear Decommissioning Funding Account) konszolidálják őket. A kormány cserébe az NDA-t támogatásokon keresztül finanszírozza majd.

(27) Értesítésükben az Egyesült Királyság hatóságai a Bizottságnak benyújtottak egy becslést az NDA-nak átruházandó nukleáris kötelezettségekről és eszközökről, amelyben egyúttal ezen összegeket megosztották a kereskedelmi tevékenységekből származó és a nem kereskedelmi tevékenységekből származó összegek között.

(28) Az eljárás megindításakor nem kereskedelmi célúnak tekintettek minden, az UKAEA-létesítményekhez kapcsolódó kötelezettséget.

(29) Annak érdekében, hogy megbecsülje a BNFL létesítményekhez kapcsolódó kötelezettségek nem kereskedelmi tevékenységekből származó részét, az Egyesült Királyság abból a megközelítésből indult ki, hogy csak a Honvédelmi Minisztérium (MOD) vagy az UKAEA által továbbra is elismert pénzügyi kötelezettségek nem kereskedelmi célúak. A kettős felhasználás (kereskedelmi/nem kereskedelmi)

eszközökhöz kapcsolódó kötelezettségeket, amelyeket továbbra sem ismer el sem a MOD, sem az OKAEA, a BNFL kereskedelmi tevékenységei közé sorolták, mivel a BNFL volt az üzemeltetője és tulajdonosa ezeknek az eszközöknek, még akkor is, ha a múltban a MOD vagy az UKAEA használta őket.

(30) Az akkor a BNFL tulajdonában álló létesítményekhez kapcsolódó becsült kötelezettségek a kereskedelmi és nem kereskedelmi tevékenységek közötti megosztásban a következők voltak:

1. táblázat

Az NDA-ra ruházandó nukleáris kötelezettségek 2003. márciusi becslések alapján, 2003-as árakon, 5,4 % névleges kamatlábbal diszkontálva, milliárd GBP-ben ⁽¹⁾.

	Nem kereskedelmi	Kereskedelmi	Összes kötelezettség
A Magnox erőmű létesítményei (kivéve Calder Hall/Chapelcross)	0	3,9	3,9
Sellafield létesítmény (kivéve a Calder Hall erőművet)	3,8	10,1	13,9
Calder Hall/Chapelcross ⁽²⁾	0,2	0,6	0,9
Springfields létesítmény	0,1	0,2	0,2
Capenhurst létesítmény	0	0,2	0,3
Összesen	4,1	15,0	19,1

⁽¹⁾ Megjegyzés: valamennyi táblázatban az összesen rovatban szereplő összegek a kerekítés miatt esetleg nem egyeznek meg a tételek összegével.

⁽²⁾ A többi Magnox-erőművel szemben e két erőműnek vannak nem kereskedelmi forrásai is, mivel eredetileg katonai erőművek voltak.

(31) A következő táblázatot szintén az Egyesült Királyság hatóságai nyújtották be az értesítésben. A táblázat összehasonlítja a BNFL által az NDA-nak átruházandó létesítményekhez kapcsolódó kötelezettségek kereskedelmi részének becsült értékét az e létesítményekkel az NDA-ra ruházandó eszközök gazdasági értékével. A tárgyi eszközök esetében a gazdasági értéket egyenlőnek tekintették a folyamatos üzemeltetés által termelt várható pénzforgalommal.

2. táblázat

A kereskedelmi kötelezettségek és eszközértékek közötti különbség 2004. március 31-én, 2004-es áron, 5,4 % névleges kamatlábbal diszkontálva, milliárd GBP-ben ⁽¹⁾

Összes kereskedelmi nukleáris kötelezettség	-14,7
A Magnox erőművek jövőbeli pénzforgalma	-0,1
Sellafield működési pénzforgalma (THORP & SMP)	2,3
Springfields jövőbeli pénzforgalma	0,2
a nukleáris felelősséggel kapcsolatos befektetési portfólió	4,3
A Magnox-vállalás	7,9
A fentiekhez nem tartozó egyéb fogyasztói hozzájárulások	0,2
Készpénz és likvid eszközök	0,1
Összesen	0,0

⁽¹⁾ Az értékek 5,4 % névleges kamatlábbal kerültek diszkontálásra.

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKOLÁSA

- (32) Az eljárás megindításakor a Bizottság először az arra vonatkozó kétségeit vetette fel, hogy melyik szervezet részesült állami támogatásban az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében. A Bizottság nem csupán az NDA helyzetét vette figyelembe, amely közvetlen kifizetésekben részesülhet az államtól, hanem a BNFL helyzetét is, amely olyan díjak fizetése alól mentesülne, amelyeket egyéb esetben a „szennyező fizet” elve alapján meg kellene térítenie.
- (33) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az ilyen állami támogatás az EK-Szerződéssel összeegyeztethetőnek tekinthető-e. Kifejezésre juttatta komoly kételyeit azzal kapcsolatban, hogy e támogatás a környezetvédelem állami támogatásáról szóló iránymutatás ⁽⁴⁾ alapján összeegyeztethető-e. Arra vonatkozóan is komoly kétségét fejezte ki, hogy a támogatás a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatással ⁽⁵⁾ összeegyeztethetőnek tekinthető-e.
- (34) Ezután a Bizottság azt értékelte, hogy az ilyen állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontjának közvetlen alkalmazásával, valamint az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek fényében összeegyeztethetőnek tekinthető-e. A Bizottság azon a nézeten van, hogy

elvben e megközelítés valóban vállalható, de kételyét is kifejezi, hogy az Egyesült Királyság hatóságai elegendő bizonyítékot nyújtottak-e be arról, hogy a támogatásnak az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek megvalósítására gyakorolt kedvező hatása felülmúlja-e a belső piacra gyakorolt negatív hatását.

- (35) Végül a Bizottság felvetette kétségeit azzal kapcsolatban, hogy esetleg nem valósult meg állami támogatás, mivel a tényleges versenypályázatok lefolytatásának BNFL ideiglenes alapon létesítményi engedményes társaságként járna el.

4. ÉSZREVÉTELEK AZ ÉRDEKELT FELEKTŐL

- (36) Az eljárás megindításáról szóló értesítés közzétételét követően, a közzétételben meghatározott határidőn belül a Bizottság három harmadik féltől vett át észrevételeket. Ezeket az alábbiakban foglaljuk össze:

Electricité de France (EDF)

- (37) Az EDF támogatja az intézkedés általános irányvonalát. Úgy véli, hogy hozzájárul az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek megvalósításához. Véleménye szerint meg kell teremteni a megfelelő feltételeket a nukleáris hulladék végleges ártalmatlanítására. A nukleáris létesítmények leszerelésének finanszírozását tekintve az EDF úgy véli, hogy a pénzügyi és iparági felelősségnek együttesen kell jelen lennie, és hogy az üzemeltetés ideje alatt megfelelő pénzeszközöket kell biztosítani és tartalékolni. Az EDF támogatja a Bizottság intézkedéseit az ilyen jellegű problémák megoldását célzó, az egész Közösségre kiterjedő keretrendszer létrehozására, és üdvözli, hogy a Bizottság figyelembe veszi ebben az ügyben az Euratom-Szerződést.

British Energy plc (BE)

- (38) A BE üdvözli az NDA létrehozását. Véleménye szerint az intézkedés nem valószínű, hogy versenyteljes hatással lenne.
- (39) A BE kiemeli, hogy ő is a BNFL jelenlegi üzemanyag-ellátási és hulladék-kezelési tevékenységeinek ügyfele. Miután e tevékenységeket átruházzák az NDA-ra, és a hatóság pályázatot hirdet üzemeltetésükre, előfordulhat, hogy a kiválasztott új üzemeltetők közül az egyik a BE versenytársa lesz. A BE-t aggasztja ez a helyzet, hiszen így egyik versenytársa ügyfeleivé válhat.

- (40) A BE arra is felhívja a Bizottság figyelmét, hogy az NDA létrehozása és Bizottság általi vizsgálata nem veszélyeztetheti saját szerkezetátalakítási tervét, amint azt a Bizottság is jóváhagyta.

⁽⁴⁾ HL C 37., 2001.2.3., 3. o.

⁽⁵⁾ Az intézkedés bejelentésének napját figyelembe véve az alkalmazandó iránymutatásnak azon iránymutatásnak kellene lennie, amely a HL C 288., 1999.10.9., 2. o.-án jelent meg.

- (41) A BE folytatásképpen kifejti, hogy szerinte az intézkedésnek nem lesz semmilyen hatása a kereskedelemre az AGR (továbbfejlesztett gázhűtésű reaktor) fűtőelem-ellátás és a kiégett AGR-fűtőelem újrafeldolgozása tekintetében, mert még ha a BNFL egyetlen uniós versenytársa, az AREVA meg is jelenne az Egyesült Királyságban, a BE nem lenne olyan helyzetben, hogy váltsón, mivel a BNFL-el az AGR-erőművek szükségleteire az erőművek teljes élettartamára szólóan megállapodása van.
- (42) A Magnox-erőművek és a villamosenergia-piac tekintetében a BE szerint az intézkedés, még ha csökkenti is a BNFL erőműveinek rövid távú járulékos költségeit (SRMC), nem lehet hatással arra az árra, amelyen a BE a saját nukleáris és fosszilis kibocsátását eladhatja. Saját tapasztalatai alapján a BE továbbá úgy véli, hogy az intézkedés nem fogja mesterségesen meghosszabbítani a BNFL erőműveinek élettartamát, mivel ugyancsak a BE becslései szerint ezek az erőművek előreláthatóan olyan helyzetben lesznek, hogy a rövid távú járulékos költségeiket fedezni tudják majd.
- (43) A BE közli nézeteit az EK- és az Euratom-Szerződés közötti kölcsönhatásról. A társaság észrevételeinek e szempontjai, bár nem könnyen értelmezhetőek, úgy tűnik azt sugallják, hogy csak azokat az intézkedéseket lehet az EK-Szerződés alapján vizsgálni, amelyek nem szükségesek, vagy túlmutatnak azon, ami az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek megvalósításához szükséges.

Greenpeace

- (44) A Greenpeace úgy véli, hogy az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében állami támogatást tartalmaz. Megállapítja, hogy alapvető fontosságú a nukleáris létesítmények biztonságos leszerelésének biztosítása, valamint ugyanolyan fontos a „szennyező fizet” elvének alkalmazása a nukleáris iparban.
- (45) A Greenpeace szerint a támogatás nem tekinthető a közös piaccal összeegyeztethetőnek. Úgy véli, hogy az intézkedés kedvező hatása a nukleáris felelősség biztonságos és hatékony kezelésének teljesítésére nem múlja felül a versenyre gyakorolt hatását.
- (46) A Greenpeace beadványa igen terjedelmes, és számos mellékletet tartalmaz. Az észrevételek jelentős része a Greenpeace nukleáris energiával kapcsolatos szkepticizmusáról szól általában, illetve részletesebben annak kezeléséről Nagy-Britanniában. A Greenpeace szerint a nukleáris energiával nagyon jelentős környezeti kockázatok járnak együtt. Ezenfelül a nukleáris hulladék újrafeldolgozása a közvetlen ártalmatlanítással szemben veszélyes és költséges választási lehetőség lenne.
- (47) A Greenpeace szerint a BNFL-t, az Egyesült Királyságban az ezen ágazat egyik legfontosabb és állami tulajdonban lévő szereplőjét, különösen kockázatos és nem átlátható módon irányították. Számláit nehéz elemezni. A készpénz helytelen kezelése és a kockázatos befektetések, amelyek végül ráfizetésesnek bizonyultak, veszélyeztették a társaság saját nukleáris felelősségének finanszírozására való képességét. Az e kötelezettségek kiegyenlítését célzó tartalékok egy része nem likvid, vagy, mint például a Magnox-vállalás esetében, virtuális természetű. Ezenfelül a BNFL mindig alulbecsülte a kötelezettségeit és túlbecsülte a jövőbeli bevételeit, ami helyzetét tovább rontotta. A Greenpeace benyújtott egy jelentést, amely elemzi és bírálja a BNFL befektetési politikáját és számláit.
- (48) Ami kifejezetten az intézkedést érinti, a Greenpeace fenntartja, hogy azt olyan módszernek kell tekinteni, amely segítségével az Egyesült Királyság kormánya átalakíthat egy gyengélkedő társaságot – a BNFL-t – azáltal, hogy megszabadítja a legrosszabb eszközeitől és a hozzájuk kapcsolódó potenciálisan fedezetlen kötelezettségektől annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára a piacon maradási, és azáltal sikeres társaságként folytathassa tevékenységét.
- (49) A Greenpeace ugyancsak vitatja a BNFL és az NDA közötti jövőbeli kapcsolat természetét. A Greenpeace szerint, ha a BNFL az NDA létesítményi engedélyes társaságává válik, nehéz lesz megállapítani, melyik a kereskedelmi természetű szervezet a kettő közül. Amennyiben ez az NDA lenne, a kereskedelmi tevékenységekből való nyereség realizálása ellentétes lenne a céljával. Ezen felül, mivel nehéz eldönteni, a két szervezet közül melyik is ténylegesen kereskedelmi célú, azt is nehéz lenne eldönteni, melyikük részesült tehát állami támogatásban.
- (50) A Greenpeace hozzáteszi, hogy az NDA valószínűleg újabb hulladékot fog termelni az üzemeltetés során, és nem világos, hogy tesz-e félre pénzt a hulladékgyártkodásra.
- (51) A Greenpeace megkérdőjelezi továbbá a BNFL tulajdonában álló, de az NDA-ra át nem ruházott társaság, a Westinghouse jövőjét. A Greenpeace vitatja a Westinghouse életképességét az anyavállalat támogatása nélkül. A Bizottság érti a Greenpeace elképzelését, mely szerint ha a Westinghouse a BNFL részeként folytatja működését, a BNFL és az NDA közötti múltbeli és jövőbeli kapcsolatok eredményeként keresztámogatás jöhet létre az NDA és a Westinghouse között. A Greenpeace attól is tart, hogy ez a keresztámogatás hatással lehet a Westinghouse versenytársainak érdekeire a nukleáris reaktorok tervezésének üzletágában. A keresztámogatásra vonatkozó ezen aggályokat növelné, ha a Greenpeace gyanújával összhangban a BNFL egyes részeit valóban a magánszektorban terveznék eladni.
- (52) A Greenpeace folytatásképpen megvizsgálja a BNFL újrafeldolgozási tevékenységeinek különleges esetét. A Greenpeace vitatja az Egyesült Királyság hatóságainak azon érvét, miszerint e tevékenységek állami támogatása nem lehet hatással a kereskedelemre, mivel a nukleáris hulladékot nehéz szállítani és ezért nem lenne gazdaságos a versenytársak számára, ha újabb újrafeldolgozó eszközökbe ruháznának be Nagy-Britanniában. A Greenpeace

szerint figyelmen kívül hagyták, hogy a nukleáris hulladékot nem kell feltétlenül újrafeldolgozni, hanem közvetlen tárolás útján egyszerűen el is lehet helyezni. A BNFL versenytársai a közvetlen tároló létesítményekbe való új beruházást életképes gazdasági alternatívaként kínálhatnák.

- (53) A Greenpeace megjegyzi továbbá, hogy a rendelkezésére álló adatok szerint a BNFL által a fűtőelemek újrafeldolgozási szerződéseiben kínált árak túl alacsonynak tűnnek a költségek fedezésére. A BNFL, és így az NDA is, még nagyobb veszteségeket termelne ezekkel a tevékenységekkel, ami működési támogatást tenne szükségessé. Ezen észrevétel alátámasztására a Greenpeace megemlíti a BE 140 000 GBP/tonna összegű rögzített kifizetéseit az BNFL-nek a kiégett fűtőelemei kezeléséért. A Greenpeace ezt az összeget az ilyen jellegű hulladék átfogó kezeléséért a Harvard Egyetem és a NIREX független tanulmányaiban szereplő, 330 000 GBP/tonna és 533 000 GBP/tonna közötti becslésekkel hasonlítja össze.
- (54) A Greenpeace megkérdőjelezi az SMP üzemeltetésére vonatkozó előrejelzéseket. Nehéz lenne az SMP-re megbízásokat nyerni és a kevert oxid előállításra egyre kevésbé lenne vonzó lehetőség a plutónium-kezelésben.
- (55) A Magnox-erőművek tekintetében a Greenpeace úgy véli, hogy további üzemeltetésük hatással van a villamosenergia-piaci versenyre, különösen a megújuló energia vonatkozásában. A Greenpeace kijelenti továbbá, hogy a kiégett Magnox-fűtőelemeket inkább közvetlenül ártalmatlanítani, és nem újrafeldolgozni kellene.

5. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG ÉSZREVÉTELEI AZ ELJÁRÁS MEGNYITÁSÁRÓL

- (56) Az Egyesült Királyság először is emlékeztet a nukleáris leszerelés és mentesítés mellett tett elkötelezettségére. Az Egyesült Királyság az NDA létrehozását Európában olyan egyedülálló megoldásnak látja, amely a múltbeli nukleáris felelősség rendszerezett módon történő megoldására tesz kísérletet. Az NDA-tól nem csak azt várják, hogy a leszerelést biztonságosabbá és hatékonyabbá tegye, hanem hogy elvezessen a tényleges nukleáris leszerelési piac létrejöttéhez.
- (57) Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy az intézkedés nem jelent a BNFL részére jutott állami támogatást, mivel az eszközök, amelyek leszerelési költségeit az állam részben finanszírozhatja, már nem a BNFL tulajdonában lesznek. Az Egyesült Királyság hozzáteszi, hogy az átmeneti időszak, amely során a BNFL létesítményi engedményes társasággá válik, mielőtt versenypályázat útján a létesítményi engedményes társaságokat ki tudnák választani, sem vezet a BNFL állami támogatásához, mert ezalatt az idő alatt a társaságnak történő minden kifizetést a nemzetközi összehasonlító adatok mérceje szerint teljesítenek.
- (58) Az Egyesült Királyság azonban fenntartja, hogy még ha a Bizottság úgy ítélné is meg, hogy az intézkedés tartalmaz állami támogatást a BNFL részére, ezt a támogatást az EK-Szerződéssel összeegyeztethetőnek kell tekintetni, mivel az Euratom-Szerződés több célkitűzését támogatja (kutatás és

fejlesztés ösztönzése, egészségvédelem és biztonság, beruházás, rendszeres és méltányos mennyiségű ellátás, közöspiaci és a versenyből származó előnyök a nukleáris ágazatban). Ezenkívül az intézkedés környezetvédelmi hasznot is hoz, ami az EK-Szerződés 174. cikke célkitűzéseinek megfelel.

- (59) Az Egyesült Királyság kijelenti annak elfogadását, hogy az intézkedés az NDA-nak jutott állami támogatás. Ebben az esetben is fenntartja, hogy a támogatást ugyanezeknél az okoknál fogva a közös piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni. Az Egyesült Királyság felsorolja az intézkedés által az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek vonatkozásában nyújtott előnyöket. Minden előny esetében minőségi értékelést ad, a haszon mennyiségi becslésével együtt, ahol ezt lehetségesnek ítéli meg.
- (60) Az Egyesült Királyság részletes listát és értékelést nyújt a BNFL-nél maradó tevékenységekről. Ugyancsak kifejti, hogy hogyan fognak fizetni a BNFL-nek azon átmeneti időszak alatt, amikor létesítményi engedélyes társaságként fog működni, mindaddig amíg a létesítményi engedélyes társaságokat versenypályázatok alapján ki nem választják. A BNFL-nek csak az engedélyezhető költségeit fizetik majd ki. Ez magában foglal egy illetéket, amely az NDA-t évi 2 % költségcsökkentési hatékonyság elérésére ösztönzi. Elvben az engedélyezhető költségek nem tartalmazhatnak semmilyen tőkehozamot. Az NDA által megállapított éves létesítmény-finanszírozási limit költségvetése ugyancsak felső határt szab e költségeknek.
- (61) A kifizetések magukban foglalhatnak úgynevezett „teljesítményalapú ösztönzőket” is, amelyeket csak akkor ítélnék oda, ha a kihívást jelentő, költségalapú teljesítménycélokat teljesítik. Ezen ösztönzők értéke a nemzetközi gépipari és építőipari társaságok átlagos haszonkulcsainak alapos összehasonlításán alapszik.
- (62) Ezt követően az Egyesült Királyság kifejti nézeteit az intézkedés versenyre gyakorolt hatásáról a BNFL által az NDA-nak átruházott létesítmények által érintett egyes piacokon.
- (63) A Magnox-erőművek tekintetében az Egyesült Királyság úgy véli, hogy az intézkedés nem lesz semmilyen hatással a villamosenergia-piacra. A Magnox-erőművek besorolása a rövid távú járulékos költségek rangsorában mindig a marginális erőműé alatt lenne, még a minimális kereslettel jellemezhető időszakokban is. Ez azt jelenti, hogy az intézkedés eredményeként a rövid távú járulékos költségek semmiféle csökkenése nem befolyásolná sem az időt, amíg a versenytársak üzemeltethetik az erőműveiket, sem az árat, amelyen a kibocsátásukat eladhatják.
- (64) A Sellafield létesítmény THORP üzeméről az Egyesült Királyság kifejti, hogy az az AGR és LWR kiégett nukleáris fűtőelemek újrafeldolgozását végzi. A kiégett AGR-fűtőelem újrafeldolgozásának területére újonnan belépni gazdaságilag nagyon kedvezőtlen lenne, különösképpen a Nagy-Britanniába – azaz az egyetlen olyan országba, ahol az ilyen fűtőelemeket hasznosítják – történő oda- és visszaszállítás

költségei miatt. Míg a tárolás valóban lehetséges alternatívája az AGR-fűtőelemek újrafeldolgozásának, az Egyesült Királyság fenntartja, hogy bármilyen új AGR tároló létesítmény felépítésének szigorú időbeli és szabályozási korlátai még Nagy-Britanniában is gazdaságilag kedvezőtlennek teszik azt az új belépők számára, különösen a kiégett AGR-fűtőelemek ártalmatlanítását szolgáló piac korlátozott mérete miatt. Ugyanezeket az érveket hozták fel a Springfields üzem esetében is, amely csak AGR és Magnox fűtőelemeket gyárt.

- (65) A kiégett LWR-fűtőelemek vonatkozásában az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy a THORP által újrafeldolgozandó, ilyen típusú fűtőelemek többsége már Nagy-Britanniában van, és hogy a kontinensre való szállítás nehézségei miatt csökkenne a versenytársak gazdasági érdekelttsége.
- (66) A Sellafield létesítmény SMP üzeme tekintetében az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy az üzemelés beszüntetése károsan befolyásolná a versenyt. Ezáltal fontos szereplőt tünne el az igen koncentrált piacról. Továbbá az SMP bezárása azt jelentené, hogy jelentős mennyiségű plutóniumot kellene rendszeresen kiszállítani az Egyesült Királyságból, ami nagyon költséges és potenciálisan veszélyes is lenne a fogyasztók számára.
- (67) A Drigg alacsony szintű hulladéktároló vonatkozásában az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy mivel a legtöbb ország nem engedi meg a külföldi radioaktív hulladék behozatalát tárolás vagy ártalmatlanítás céljából, az egyetlen módja a verseny megteremtésének az lenne, ha még egy létesítményt építenének Nagy-Britanniában. Ez nem lenne vonzó beruházás, mert a szükséges engedélyeket nehéz lenne megszerezni. Sőt, többletkapacitást is eredményezne, ami a beruházás vonzó voltát tovább csökkentené. Ezen a piacon a Drigg létesítmény üzemeltetésének NDA általi pályáztatása hatékonyabban ösztönözné a versenyt.

6. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLASZAI AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEIRE

Az EDF észrevételei

- (68) Az Egyesült Királyság üdvözli az intézkedés EDF általi támogatását.

A BE észrevételei

- (69) Az Egyesült Királyság üdvözli a BE támogató észrevételeit az intézkedés kapcsán.
- (70) Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a megfelelő jogi intézkedések révén elkerülhetőek lennének az NDA egyes létesítményeinek a BE versenytársai általi esetleges üzemeltetéséből adódó problémák.

- (71) Az Egyesült Királyság biztos abban, hogy a Bizottság a BE szerkezetátalakítási tervéről szóló határozatának ⁽⁶⁾ feltételeit teljes mértékben figyelembe veszi ezen ügy tényeinek vizsgálatakor.

A Greenpeace észrevételei

- (72) Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy az eljárás megindítására tett észrevételei már fontos részleteket adtak meg a Greenpeace által felvetett kérdésekkel kapcsolatban. Ezért a Greenpeace észrevételeire adott válaszai néhány általános természetű nyilatkozatra korlátozódnak.
- (73) Az Egyesült Királyság leszögezi, hogy az intézkedés voltaképpen teljes mértékben megfelel a „szennyező fizet” elvnek. A BNFL csoport több mint 88 %-ban járulna hozzá a kötelezettségekhez az NDA-ra ruházott eszközökön keresztül ⁽⁷⁾. Az Egyesült Királyság kormánya által nyújtott támogatás olyan mértékűre korlátozódná, amelyet a kormánynak az ország nukleáris biztonságáért és üzembiztonságáért való végső felelősségének elismerése szükségessé tesz. A BNFL nem részesülne az általa az NDA-ra ruházandó eszközök és kereskedelmi bevételek közvetlen hasznából. Csak a lehetséges teljesítményalapú ösztönzőkön keresztül részesülne némi haszonból arra az időre vonatkozóan, amíg a létesítményeket üzemelteti, amennyiben túlteljesíti a kormány által rögzített célkitűzéseket.
- (74) Az Egyesült Királyság részletesen ismerteti a BNFL-csoport új szervezeti felépítését és az NDA-val való kapcsolatát.
- (75) Az Egyesült Királyság azt is leszögezi, hogy az NDA elsődleges feladata a létesítmények leszerelése. Amennyiben bizonyos eszközök kereskedelmi alapon történő üzemeltetése lehetővé teszi az NDA számára, hogy kevésbé költséges módon biztosítsa e célkitűzés teljesítését, miközben fenntartja az azonos mértékben magas szintű biztonsági színvonalat, ez engedélyezve van számára. Az ilyen jellegű döntéseket az NDA hozza meg és nem a BNFL.

- (76) Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a Bizottság a British Energy-nek nyújtott szerkezetátalakítási támogatásról szóló határozatában már foglalkozott a kiégett fűtőelemek kezeléséért a BNFL által a BE-nek felszámított ár kérdésével.

- (77) Végül az Egyesült Királyság vitatja a Greenpeace azon nézetét, miszerint az NDA működése nem lenne átlátható, és a BNFL kereszt támogatásához vezethetne. Ezzel szemben az Egyesült Királyság azt állítja, hogy az NDA a „nagyközönség tájékoztatásának bajnoka”. Alapszabályai az elszámolások, a kiadások és az átfogó programozás vonatkozásában több átláthatósági mechanizmust tartalmaznak.

⁽⁶⁾ Az állami támogatásról szóló 2005/407/EK, 2004. szeptember 22-i bizottsági határozat, amelyet az Egyesült Királyság a British Energy plc esetében tervez végrehajtani. HL L 142., 2005.6.6., 26. o.

⁽⁷⁾ A későbbiekben az Egyesült Királyság frissített adatokat nyújtott be, amelyek bizonyítják, hogy az Egyesült Királyság szerint a források több mint 100 %-ára van fedezet.

7. ÉRTÉKELÉS

(78) Az intézkedés legalábbis részben az Euratom-Szerződés hatálya alá tartozó kérdéseket érint, és ezért ennek megfelelően kell értékelni⁽⁸⁾. Amennyiben azonban az intézkedés az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek eléréséhez nem szükséges, vagy azokat meghaladja, illetve ha a belső piacon torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, az EK-Szerződés alapján kell értékelni.

7.1. AZ EURATOM-SZERZŐDÉS

(79) Az NDA létrehozása és finanszírozásnak módja természetéből adódóan hatással lesz a nukleáris felelősség kezelésére és finanszírozására, beleértve a számos nukleáris létesítmény leszerelését és a nagy mennyiségű radioaktív hulladék kezelését. A leszerelés és a hulladékgazdálkodás – olyan kockázatokat teremtve, amelyekkel felelősségteljesen kell foglalkozni – a nukleáris ipar életciklusának, valamint az ágazat által fedezett költségeknek fontos részét teszi ki. Valójában az ionizáló sugárzásból eredő veszélyekkel kapcsolatos kockázatok kezelésének szükségessége a nukleáris ágazat egyik legfontosabb prioritása. A Bizottság megjegyzi, hogy miután a nukleáris ipar több mint 50 éve üzemel az Egyesült Királyságban, a leszerelés és hulladékgazdálkodás kérdései egyre fontosabbakká válnak, mivel egyre több létesítmény éri el élettartama végét, így tehát fontos döntéseket kell hozni, illetve erőfeszítéseket kell tenni a munkavállalók és a lakosság egészségének és biztonságának biztosítására.

(80) E tekintetben az Euratom-Szerződés foglalkozik ezzel a fontos egészségvédelmi és biztonsági kérdéssel, ugyanakkor célja létrehozni az „olyan erőteljes atomenergia-ipar fejlesztésének a feltételeit, amely révén bővül az energia-termelés...”. Az Euratom-Szerződés 2. cikkének b) pontja előírja, hogy a Közösség feladatai ellátása és a lakosság és munkavállalók egészségének védelme érdekében egységes biztonsági előírásokat állapít meg, és gondoskodik azok alkalmazásáról. Az Euratom-Szerződés 2. cikkének c) pontja azt is előírja, hogy a Közösség adott esetben elősegíti a beruházásokat a nukleáris ágazatban. Az Euratom-Szerződés ezen az alapon hozza létre az Európai Atomenergia-közösséget, megteremtve a szükséges eszközöket és kiosztva a feladatokat a célkitűzések teljesítése érdekében. E tekintetben, ahogy azt a Bíróság is megerősítette, a nukleáris biztonság kérdése a Közösség hatáskörébe tartozik, és kapcsolódnia kell az ionizáló sugárzásból eredő kockázatokkal szembeni védelemhez,

⁽⁸⁾ Az EK-Szerződés 305. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „e szerződés rendelkezései nem sérthetik az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés rendelkezéseit”.

az Euratom-Szerződés Egészségvédelemmel kapcsolatos 3. fejezetének 30. cikke előírásai szerint⁽⁹⁾. A Bizottság gondoskodik e Szerződés rendelkezéseinek alkalmazásáról, és ezért az e Szerződésben előírt módon határozatokat fogadhat el, vagy véleményt adhat, amennyiben szükségesnek tartja.

(81) A Bizottság tudomásul veszi, hogy az Egyesült Királyság hatóságai által benyújtott információk szerint a bejelentett intézkedés hatásai többek között a következők lesznek: gondoskodás mind az aktív, mind az elavult nukleáris létesítmények biztonságosságáról, rendelkezés az elavult nukleáris létesítmények helyes, időszerű és biztonságos leszereléséről, valamint a kiegészítő nukleáris fűtőelemek és radioaktív hulladék számára tárolás és hosszú távú megőrzés biztosítása.

(82) Ezen információk értékelésekor, és különösen annak megállapításakor, hogy az intézkedés szükségszerű-e, vagy hogy az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek megfelelő-e, a Bizottság megjegyzi, hogy a kormány az általa az NDA-nak nyújtott pénzügyi támogatást úgy tervezte meg, hogy az a Szerződés előzőekben említett célkitűzéseinek teljesítését segítse elő. Az Egyesült Királyság hatóságai azért döntöttek az NDA létrehozásáról és finanszírozásáról, hogy gondoskodjanak egy helyes leszerelési és hulladékgazdálkodási eljárás létrehozásáról, amely megfelelően védené a munkavállalók és a lakosság egészségét és biztonságát. A Bizottság ezért elismeri, hogy az Egyesült Királyság hatóságai az Euratom-Szerződés szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében jártak el, hogy a biztonságos és megfelelően előkészített leszerelést helyes és felelősségteljes, az Euratom-Szerződés célkitűzéseivel összeegyeztethető módon tegyék lehetővé

(83) A bejelentett intézkedés tovább erősíti az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek teljesítését annak biztosítása által, hogy az állami beavatkozást ne használhassák fel más célra, mint az elavult nukleáris létesítmények leszerelésére és a radioaktív hulladék biztonságos kezelésére a nukleáris kötelezettség alól való mentesítés összefüggésében. A plafon- és küszöbrendszer biztosítani fogja, hogy a célok teljesítésére elegendő pénzeszköz álljon rendelkezésre, miközben a beavatkozást a megvalósításhoz szükséges minimumra korlátozza.

(84) A Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az Egyesült Királyság hatóságai által javasolt intézkedések az óhajtott célok együttesének teljesítésére megfelelőek, valamint hogy teljes mértékben összhangban vannak az Euratom-Szerződés célkitűzéseivel.

⁽⁹⁾ A Bíróságnak a C-29/99. sz. ügyben 2002. december 10-én hozott ítélete.

7.2. Támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében – a „szennyező fizet” elvének alkalmazása

- (85) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése az állami támogatást úgy határozza meg, mint a tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (86) Annak elemzésekor, hogy az intézkedés a BNFL és/vagy az NDA javára magában foglal-e állami támogatást, a Bizottság először értékelte, hogy az intézkedés előnyben részesíti-e ezeket a szervezeteket.
- (87) Ebben a tekintetben az előnyben részesítést úgy kell érteni, hogy az állam fizetne olyan költségekért, amelyeket rendes körülmények között a két társaságnak kellene külön-külön viselnie. Ezért először összehasonlítást szükséges végezni a társaságok által rendes körülmények között viselt költségekről, hogy később elemezhető legyen, az állam fizeti-e e költségek egy részét.
- (88) Az EK-Szerződés 174. cikke alapján a Közösség környezetvédelmi politikája nevezetesen azon az elven alapszik, hogy a szennyezőnek kell fizetnie.
- (89) Az EK-Szerződés 6. cikke alapján a környezetvédelmi követelményeket be kell illeszteni a közösségi politikák meghatározásába és végrehajtásába.
- (90) Gyakorlati szempontból nézve, a bizottsági gyakorlat alapján az állami támogatási politikában a „szennyező fizet” elvének végrehajtása azt követeli meg, hogy a szennyezés költségeit a szennyező internalizálja⁽¹⁰⁾. Ez azt jelenti, hogy az ilyen költségeket pontosan úgy kell tekinteni, mint amilyeneket rendes körülmények között a szennyező visel, ami pedig azt jelenti, hogy kifizetésük az állam által nyújtott előnynek tekintendő.
- (91) Ebben az esetben az állam vállalni fogja, hogy bármilyen hiányt fedez, amennyiben az NDA nem képes az NDA-ra ruházandó eszközökhöz kapcsolódó nukleáris kötelezettségeket fedezni. Mivel e felelősség a radioaktivitással szennyezett létesítmények mentesítésével kapcsolatos, a Bizottság úgy véli, hogy ezek szennyezési költségek, amelyeket a fentiek értelmében rendes körülmények között a szennyezőnek, azaz a létesítmények üzemeltetőinek kell viselniük. Mivel az állam fogja e költségek egy részét kifizetni, ezeket a kifizetéseket a szennyezőknek nyújtott előnynek kell tekinteni.
- (92) E vonatkozásban a Bizottság nem ért egyet az Egyesült Királyság azon állításával, hogy az intézkedés megfelel a „szennyező fizet” elvének, mivel az Egyesült Királyság adatai szerint e költségek több mint 88 %-át fogják az üzemeltetők fizetni. A Bizottság szerint e becslések kimutatják, hogy a szennyezési költségek körülbelül 12 %-át nem a szennyezők fedezik, ami bizonyítja, hogy az intézkedés nem hajtja végre teljes mértékben a „szennyező fizet” elvét.
- (93) Míg a fentiek értelmében ebben az esetben aránylag egyszerű megállapítani, hogy az intézkedés globálisan a szennyezőknek nyújtott előnyt eredményez, mivel az általuk okozott szennyezésből eredő költségeket nem teljes egészében fizetik meg, azt nehezebb megállapítani, hogy az egyes üzemeltetők milyen mértékben szennyezők, valamint hogy ezért egyenként pontosan milyen mértékben mentesülnek a szennyezési költségek viselése alól.
- (94) Valójában ezen esetben a kérdéses szennyezési költségek többsége olyan nukleáris erőművek leszerelésével kapcsolatos, amelyeket a teljes élettartamuk alatt több üzemeltető is működtetett. A „szennyező fizet” elvének végrehajtása miatt ebben az esetben lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy az egymást követő üzemeltetők közül e költségeknek melyikük mekkora részéért felelős.
- (95) A leszerelési költségek az erőművek üzemeltetésének elindításakor egyik pillanatról a másikra keletkeznek. E költségek későbbi növekményei elhanyagolhatóak a kezdetben keletkezett költségekhez képest.
- (96) A „költség-internalizálási” elv teljes mértékben megvalósuló közvetlen végrehajtása – amely a „szennyező fizet” elvének átültetése – tehát azt követelné meg, hogy az erőmű teljes leszerelési költségeit az erőmű által eladott első energiaegységek árában vegyék számításba.
- (97) Nyilvánvaló, hogy a „szennyező fizet” elvének ilyen jellegű értelmezése a villamosenergia-termelés gazdaságtanával teljes ellentmondásba kerülne, és olyannyira nem lenne megvalósítható, hogy saját célját sem tudná elérni. Ezért általában elfogadott, hogy olyan módszert kell keresni a „szennyező fizet” elvének e költségekre gyakorolt gyakorlatiasabb alkalmazása érdekében, amellyel a szennyezési költségeket (vagyis pontosabban fogalmazva az azokat fedező jogszabályban meghatározott illetéket) legalább az erőmű várható élettartamára el lehet osztani.
- (98) E szennyezési költségek megoszlásának módja különös jelentőséggel bír az állami támogatási szabályok alkalmazása szempontjából, amennyiben az állam beavatkozik, hogy kifizesse azon erőművek leszerelési költségeit, amelyek több tulajdonos tulajdonában álltak. Ilyen esetben tehát a szennyezési költségeknek az egymást követő tulajdonosok közötti megoszlása határozza meg az állam által nyújtott lehetséges előny valamennyiük részére történő szétosztását is.

⁽¹⁰⁾ E tekintetben lásd különösen a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatást (HL C 37., 2001.2.3., 3. o.). E megközelítést hagyta helyben a Bíróságnak a C-126/01. sz. ügyben 2003. november 20-án hozott ítélete is.

- (99) Nincs olyan, az egész Közösségre kiterjedő harmonizált rendszer, amely a leszerelési költségeket az erőművek egymást követő tulajdonosai között megosztaná. A tagállamokban különböző rendszerek vannak a nukleáris kötelezettségek teljesítését szolgáló, jogszabályban meghatározott illeték kirovására, amely rendszerek az egymást követő erőmű-tulajdonosok között a költségek különböző lehetséges elosztását eredményezik ⁽¹¹⁾.
- (100) A harmonizált rendszer hiánya ellenére a Bizottság úgy véli, hogy még így is van lehetőség két tág kategória meghatározására.
- (101) Az első típusú rendszer a leszerelési kötelezettségek beruházási költségként való kezeléséből áll. Ebben az esetben a költségek fedezetére vonatkozó kötelezettség akkor keletkezik, amikor az erőművet bekapcsolják, és ettől kezdve a költség elkerülhetlenné válik. Számviteli szempontból a kötelezettségek egy feltételezett leszerelési üzemeltetőnek való tartozáshoz hasonlítanak. Mint minden tartozást, ezt is vissza lehet fizetni részletekben, valamint különböző felek megvehetik vagy eladhatják. Mindenesetre az üzemelés kezdetétől fogva teljes egészében aktíválva van.
- (102) A második típusú rendszer a leszerelési kötelezettségeket működési költségként kezeli. Ilyen esetekben az e költségek kifizetésére vonatkozó jogi kötelezettség időszakosan keletkezik, általában éves alapon, az erőmű üzemeltetésével párhuzamosan. A jövőbeli részletfizetések így elkerülhetők maradnak. Számviteli szempontból a kötelezettségek egy feltételezett leszerelési üzemeltetőnek fizetett éves adóhoz hasonlítanak. Ezen adójellegű jogszabályban meghatározott illeték nem az üzemelés kezdetétől fogva aktívált teljes egészében, hanem az erőmű üzemelése során folyamatosan aktíválódik.
- (103) A gyakorlatban a fenti két rendszer sok esetben azonos jellegű működéshez vezethet, különösen a gazdaságilag hatékony erőművek esetében ⁽¹²⁾. Ebben az esetben az első rendszerhez tartozó üzemeltetők a kezdetektől aktívált kötelezettségük teljesítésére ugyanolyan rendszeres módon igyekeznek a pénz tartalékolni, mintha éves befizetéseket kellene teljesíteniük.
- (104) Az olyan esetekben azonban, amikor egy gazdaságilag rossz határfokon működő erőművet ruháznak át az egyik tulajdonosról a másikra, az állam azon ígérete mellett, hogy kifizeti a leszerelési költségek hiányzó részét, ez az állami támogatások elemzésekor két nagyon különböző értelmezéshez vezet.
- (105) Az első rendszer alapján az első tulajdonos nem kerülheti el a teljes leszerelés finanszírozásának kötelezettségét. Amennyiben piaci feltételek mellett nem tudja eladni e kötelezettség egy részét az új tulajdonosnak, felelős marad ezért a részért, és az új tulajdonos nem vonható
- felelősségre érte, függetlenül a rész méretétől a tényleges időtartamhoz viszonyítva, amíg az első tulajdonos üzemeltette az erőművet. Ez egy olyan helyzethez vezethet, ahol az első tulajdonos aránytalanul nagy terhet visel ahhoz az időtartamhoz képest, amíg az erőművet üzemeltette, és ezzel szemben az új tulajdonos aránytalanul kis terhet visel. Az erőmű gazdasági helyzete az a tényező, amely meghatározza a kötelezettségek megosztását. Abban a szélsőséges esetben, amikor az erőmű olyannyira nem hatékony, hogy a működési költségein túl nem tud semmit fedezni, az első tulajdonos lenne felelős az összes leszerelési költségért, az új tulajdonos pedig semennyiért. Az állami beavatkozást ebben az esetben úgy kellene értelmezni, mint olyan előnyt, amely csak az első tulajdonost érinti.
- (106) A második rendszer alapján az új üzemeltetőnek mindenestre ki kellene fizetnie azokat az összegeket, amelyeket a felelősség időszakos mechanizmusa alapján a jövőben felszámítának. Másfelől e kötelezettség az első üzemeltető számára elkerülhető, mivel a kifizetésükre vonatkozó jogszabályban meghatározott illeték csak az erőmű tényleges üzemeltetésekor aktíválódik. Ezért az első üzemeltetőnek az új üzemeltető piaci ügylet során nem számíthatja fel a jövőbeli kötelezettségeket, kivéve ha megfelelő ellentételezésben részesül. E rendszer alapján az üzemeltetők mindig felelősök maradnak a leszerelési költség rájuk eső részéért, bármilyen is legyen az erőmű gazdasági helyzete.
- (107) Az Egyesült Királyság által a nukleáris felelősség kezelésére választott módszer nem felel meg a „szennyező fizet” elvének végrehajtását célzó, a fenti százegyedik és százkettedik preambulumbekzdésben ismertetett két referencia-rendszer egyikének sem, mivel az, amint ez már említésre került, nem hajtja végre teljes mértékben a „szennyező fizet” elvét. Mindazonáltal szükséges egy megfelelő összehasonlító mércére vonatkoztatni az intézkedés értékelése érdekében, mert másképpen nem lehet értékelni, milyen mértékben nem került végrehajtásra a „szennyező fizet” elve.
- (108) A jogi elemzés jelenlegi szakaszában a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy eldöntse, a közösségi jog megengedi-e számára, hogy a fenti két módszer közül valamelyiket alkalmazza, amikor a „szennyező fizet” elvének az állami támogatási szabályokra való hatását elemzi. A Bizottság mindenesetre úgy találja, hogy ebben az esetben nem szükséges e kérdést eldönteni, mivel az alábbiak értelmében a két módszer szerint ugyanarra a következtetésre jutott a BNFL és az NDA tekintetében, azaz hogy az intézkedés nem tartalmaz állami támogatást a BNFL javára, valamint tartalmaz olyan állami támogatást az NDA javára, amely a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető.

⁽¹¹⁾ Meg kell azonban jegyezni, hogy sok, nukleáris iparral rendelkező tagállamban az erőművek egymást követő tulajdonosainak kérdése elméleti kérdés, mivel valamennyi erőmű mindig is egyetlen üzemeltető tulajdonában állt.

⁽¹²⁾ E keretek között azon erőmű tekintendő gazdaságilag hatékony erőműnek, amelyik elegendő bevételt termel minden költsége fedezésére, beleértve az összes leszerelési költséget is.

7.3. Támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében – a BNFL nem részesült támogatásban

- (109) A Bizottság a fenti százegyedik és százkettedik preambulumbekkezdésben ismertetett mindkét referenciarendszer alapján elemezte, hogy az intézkedés előnyt jelent-e a BNFL javára. A fentiek értelmében mindkét elemzés célja arról megbizonyosodni, hogy a „szennyező fizet” elvével összhangban a BNFL csak a saját erőforrásaiból – és különösképpen nem állami támogatásból – fedezte a nukleáris felelősség azon részét, amely neki tulajdonítható.
- (110) A két elemzés lefolytatásakor a Bizottság figyelembe vette a vizsgált eszközök tulajdonlására vonatkozó előzményeket, valamint a javukra történt állami beavatkozásokra vonatkozó előzményeket, amelyek az alábbiakban kerülnek összefoglalásra.
- (111) A Magnox-erőművek eredetileg két olyan állami társaság tulajdonában álltak, amelyek más, nem Magnox-erőművekkel is rendelkeztek az Egyesült Királyságban. Ezt követően a brit nukleáris ágazat szerkezetét több lépésben átalakították.
- (112) Első lépésként a Magnox-erőműveket elválasztották a nem Magnox-erőművektől. Az előbbieket a Magnox Electric elnevezésű állami tulajdonú társaságban csoportosították. Létrehozták az átruházott erőművek könyv szerinti értékének megfelelő tartozást. Ezzel az összeggel azok a társaságok tartoznak a Magnox Electric-nek, amelyek tulajdonában csak a nem Magnox-erőművek maradtak (a továbbiakban: nem Magnox-üzemeltetők). A tartozást a későbbiekben a Magnox-erőművek teljes nukleáris felelősségének fedezetére irányozták elő.
- (113) Második lépésként az Egyesült Királyság kormánya megvásárolta a tartozást a Magnox Electric-től és behelyettesítette egy, a nukleáris felelősség hiányzó részének kifizetésére vonatkozó vállalással, amely felső határa ugyanannyi, mint a tartozás értéke, és amelyhez ugyanaz a kamatláb kapcsolódik. Meg kell jegyezni, hogy ez a lépés nem változtatta meg a Magnox Electric helyzetét, mivel az első lépés eredményeként jogosult volt átvenni ezt a pénzt. Másfelől ezzel a lépéssel az állam a nem Magnox-üzemeltetőket mentesítette tartozásuk terhéértől.
- (114) Harmadik lépésként a BNFL egy font szimbolikus összegért megvette a kormánytól a Magnox Electric-et. Ekkor a fent említett kormányvállalás helyébe lépett egy új, amelyet az erőművek újonnan becsült, negatív, nettó könyv szerinti értékén, 3,7 milliárd GBP-n rögzítettek. Meg kell jegyezni, hogy szemben azzal, amit a Bizottság tudni vélt az eljárás megindításakor, ez a vállalás nem áll kapcsolatban az N34/90 sz. állami támogatási ügy⁽¹³⁾ keretében a Bizottság által jóváhagyott támogató levéllel.
- (115) Az intézkedés jelenti a szerkezetátalakítás negyedik és utolsó lépését. A BNFL átruházta az erőműveket az NDA-ra, minden hozzájuk kapcsolódó pénzügyi eszközzel együtt, beleértve az előbb említett vállalatot is (a továbbiakban: Magnox-vállalás).
- (116) A Calder Hall és a Chapelcross Magnox-erőmű kivételt képez a fent ismertetett eljárás alól. 1971 óta, amikor a BNFL-t létrehozták és ezeket az erőműveket ráruházták, a BNFL felel értük. A BNFL ugyanakkor vállalta fel a Springfields létesítmény tulajdonjogát és az érte való felelősséget.
- (117) Az NDA-ra történő átruházásban érintett többi eszköz, és különösképpen a THORP és az SMP, az üzemeltetésük megkezdésétől az NDA-ra történő átruházásukig a BNFL tulajdonában álltak.

7.3.1. Elemzés az első referenciarendszer alapján (leszerelési költségek mint beruházási költségek)

- (118) Ezen elemzés alapján, a százötödik preambulumbekkezdés értelmében, amennyiben egy létesítmény tulajdonosa megváltozik, a vevő nem vonható felelősségre azon nukleáris felelősségen túl, amelyet az eladótól hajlandó megvenni. Ez azt jelenti, hogy ebben a referenciarendszerben, amikor egy eszköz a nukleáris leszerelési kötelezettségekből álló negatív könyv szerinti értékkel rendelkezik, a teher az eladónál marad, és ha a vevő beleegyezik a kötelezettségekért való felelősség átvállalásába, negatív ár formájában jogosult e kötelezettségekért fizetésben részesülni.
- (119) Ezért ebben a referenciarendszerben a BNFL, amikor a Magnox Electric-től átvette az erőműveket, jogosult volt a Magnox-vállalás értékének – mint a negatív könyv szerinti értékért járó negatív árnak – átvételére. A Magnox-vállalást ezért nem lehet a BNFL-nek nyújtott előnyként értelmezni, és jogosan lehetne a tulajdonában álló eszközként szerepeltetni a társaság mérlegében. Így beszámítható a BNFL által az azon nukleáris kötelezettségek teljesítéséhez nyújtott hozzájárulásként, amelyekért teljes felelősséget vállalt.
- (120) Ugyanezt az okfejtést kell alkalmazni az eszközök BNFL-től az NDA-ra történő átruházására: mivel e referenciarendszer szerint az NDA átvállal minden felelősséget, a BNFL-nek ezzel egyidejűleg az átruházott kötelezettségek teljes értékével egyenlő pozitív eszközt kell biztosítania az NDA-nak. Amennyiben nem tenne így, a különbözet a BNFL-nek juttatott támogatást képezne.

⁽¹³⁾ Az N34/90 sz. állami támogatási ügyről szóló bizottsági határozat. SG(90)D/2049 levél.

(121) Az Egyesült Királyság által benyújtott következő táblázat a BNFL által az NDA-ra ruházott kötelezettségek és eszközök naprakész értékeit adja meg, az eljárás megindítása előtti állapotukban. Érdemes kiemelni, hogy a fentiek értelmében a Magnox-vállalás teljes értéke a BNFL általi hozzájárulásnak tekinthető, mivel a BNFL jogosult volt ezt az értéket kifizetés formájában saját maga átvenni, amikor megvásárolta az erőműveket.

3. táblázat

a BNFL által az NDA-ra ruházandó eszközök és kötelezettségek 2005. évi becslései, amelyek a BNFL nukleáris kötelezettségekhez való hozzájárulását mutatják. 2005. márciusi árak, 5,4 % névleges kamatlábbal diszkontálva, milliárd GBP-ben.

Összes gazdasági nukleáris kötelezettség	-15,1
Sellafield működési pénzforgalom (THORP & SMP)	2,6
Springfields jövőbeli pénzforgalom	0,2
Magnox jövőbeli pénzforgalom	0,2
Magnox-vállalás	8,3
A nukleáris felelősséghez kapcsolódó befektetési portfolió	4,0
A fentiekhez nem tartozó egyéb fogyasztói hozzájárulások	0,3
Készpénz és likvid eszközök	0,7
Összesen	1,1

(122) A fenti táblázat a BNFL elszámolásain alapszik. Ezeket az elszámolásokat ellenőrizték. Eltekintve az indexálás következtében a Magnox-vállalás értékének növekedésétől, a fő változás az eljárás megnyitásban szereplő adatokhoz képest az, hogy a BNFL több pénzügyi eszközt fog átruházni az NDA-ra.

(123) A Bizottság tudatában van annak, hogy a Sellafield létesítmény jövőbeli bevételére vonatkozó becslések vitathatók. A Greenpeace a beadványához mellékelte egy jelentést, amely megkérdőjelezi az ezen eszközökre való beruházás fontosságát, különösen az SMP esetében.

(124) A Bizottság azonban megjegyzi, hogy a THORP jövőbeli pénzforgalma többnyire olyan szerződéseken alapszik, amelyeket már aláírtak, és amelyeket az üzem hátralevő élettartama alatt fognak teljesíteni. A THORP jövőbeli pénzforgalmára vonatkozó becslésben ezért valószínűleg nem lehet jelentős hiba. Valóban előfordulhat az, ami mellett a Greenpeace is érvel, hogy környezetvédelmi szempontból a nukleáris hulladék végleges kezelésére nem az újrafeldolgozás a legjobb megoldás. A Bizottság

azonban úgy véli, hogy kizárólag az érintett országok rendelkeznek hatáskörrel e döntés meghozatalára, és hogy a közösségi állami támogatási politika szempontjából ez mellékes.

(125) Az SMP helyzete más, mivel az SMP-nek az üzemeltetése nagyobbik részére még szerződéseket kell kötnie. A Bizottság az Egyesült Királyság hatóságai által benyújtott értéket összehasonlította azzal, amit a BNFL-nek a sellafeldi kevertoxid-üzem gazdasági előnyeit alátámasztó beadványát értékelő eljárás eredményezett⁽¹⁴⁾. A Bizottság megállapította, hogy az Egyesült Királyság hatóságai által használt adat a független tanácsadók által az ezen értékelésre elvégzett elemzésből származó ésszerű forgatókönyvek átlagtartományán belül esik⁽¹⁵⁾.

(126) A Bizottság tudomásul vette a Greenpeace azon észrevételét, hogy a sellafeldi kevertoxid-üzem gazdasági előnyeit alátámasztó BNFL-beadványon alapuló, fent említett értékelés azután történt, hogy az SMP beruházási költségeinek nagyobbik része amortizálódott. Ez az időzítés azt jelentette, hogy a beruházási költségeket nem vették figyelembe, amikor az üzem működtetése mellett vagy az ellene szóló gazdasági érvekről döntöttek. A Bizottság megértette, hogy ebben az összefüggésben az értékelés pozitív eredménye olyan helytelen benyomást kelthet, hogy az SMP-be való beruházás összességében nyereséges döntés volt, jóllehet az eredmény csak annyit jelentett, hogy mivel a beruházás már megtörtént, logikusabb volt azt összességében kevesebb pénz elvesztése reményében üzemeltetni. A Bizottság azonban megjegyzi, hogy ez a különbségtétel csak az értékelés választott időzítésének érvényességét érinti, és nem a jövőbeli pénzforgalmi becslések érvényességét az értékelésben.

(127) A Magnox-erőművek jövőbeli pénzforgalmának becslése számításba veszi a legújabb villamosenergia-árakat Nagy-Britanniában. A villamosenergia-árak Nagy-Britanniában különösen magasak voltak 2005 végén. Nem világos, hogy huzamosabb ideig ilyen szinten maradnak-e. A magas villamosenergia-árak egyes, általában megjelölt okai azon-

⁽¹⁴⁾ A nyilvános konzultáció során benyújtott valamennyi jelentést meg lehet tekinteni a következő oldalon: <http://www.defra.gov.uk/environment/consult/mox/>.

⁽¹⁵⁾ A tanácsadók által használt diszkontálási kamatláb és a bizottsági referencia-kamatláb közötti különbség következtében a Bizottság csak ésszerű nagyságrendeket és nem pontos adatokat tudott összehasonlítani.

ban, különösen a gázárak növekedése és a kibocsátáskereskedelem hatásai, valószínűleg megmaradnak, sőt a kibocsátáskereskedelem által gyakorolt hatás esetében fokozottabban is érvényesülhetnek. Továbbá az e pénzforgalom becsléséhez használt adatok, bár számításba veszik a növekvő tendenciát, még mindig nagyon óvatosak a ma tapasztalható árakhoz viszonyítva⁽¹⁶⁾. A Bizottság ezért úgy véli, hogy e becslés elfogadható arra a néhány évre vonatkozóan, amíg a Magnox-erőművek üzemeltetését folytatják.

(128) Az NDA a teljes nukleáris felelősségre vonatkozó saját becsléseit elkészíti és közzéteszi. E becslések magasabbak, mint a BNFL elszámolásaiban felhasználtak. Nem tesznek különbséget a gazdasági és nem gazdasági kötelezettségek között, mivel e különbségtétel, amely az állami támogatások ellenőrzése szempontjából fontos, nem lényeges az NDA tevékenységeire nézve. Az Egyesült Királyság szerint azonban az NDA teljes felelősségre vonatkozó legújabb becsléseinek⁽¹⁷⁾ gazdasági és nem gazdasági kötelezettségek közötti, a fenti számításokhoz használttal egyező arányban végzett megosztása 2005. márciusi áron 18,2 milliárd GBP összes gazdasági nukleáris kötelezettséget eredményez (a BNFL elszámolásában szereplő 15,1 milliárd GBP-vel szemben). A BNFL összes hozzájárulása mínusz 1,9 milliárd GBP lenne a fenti 3. táblázatban szereplő számítással számítva (plusz 1,1 milliárd GBP helyett⁽¹⁸⁾).

(129) A Bizottság elismeri, hogy a nukleáris felelősség vonatkozásában nehéz becsléseket végezni, mert olyan tevékenységekkel kapcsolatosak, amelyek a jövőben jóval később fognak megtörténni, valamint mert még mindig kevés ebben a gyakorlatunk. Ez különösen igaz azokra a leszerelési tevékenységekre, amelyek olyan egyedi létesítményeket érintenek, mint amilyeneket az NDA-ra ruháztak át. E bizonytalanságokat figyelembe véve a Bizottság azon a véleményen van, hogy a 3,1 milliárd GBP-s bizonytalansági tényező az összesen körülbelül 15–18 milliárd GBP összegnél elfogadható.

(130) Érthető, hogy a BNFL becslése a kötelezettségekre vonatkozóan kisebb értékű lett, mint az NDA-é. A BNFL-nek valóban az áll érdekében, hogy kisebb mértékű kötelezettség szerepeljen a mérlegében. Másrészt az NDA érdekében áll konzervatívnak lenni, hogy elegendő finanszírozáshoz jusson a tevékenységeihez, különösen költségvetési korlátozások idején. Az a tény, hogy az NDA köteles évi 2 % hatékonyságnövekedést elérni, arra ösztönözheti, hogy inkább konzervatív első becsléseket terjesszen elő.

(131) Az Egyesült Királyság kormánya jelezte, hogy hasonló, de már előrehaladottabb egyesült államokbeli tapasztalatok azt mutatják, hogy a leszerelési költségek becslései inkább olyan görbét követnek, amely a nagyobb tapasztalat és a technikai fejlesztések eredményeképpen a kezdeti növekedés után végül csökken.

⁽¹⁶⁾ E becslések a villamosenergia-árakról 28MWh GBP-től 31MWh GBP-ig terjednek. Referenciaként a 2006. áprilisi alapterhelési ár: 54,48MWh GBP és a 2007-es éves alapterhelési ár (a nyári és téli árak átlagaként kiszámítva): 53,75/MWh GBP szolgál. (Forrás: az Egyesült Királyság hatóságai idéznek a Platts European Power Daily 2006. február 8-i számából).

⁽¹⁷⁾ Ezt a becslést 2. életciklus alapvonalnak nevezik.

⁽¹⁸⁾ Az összegek a kerekítés miatt nem feltétlenül egyeznek meg.

(132) Az elmúlt tíz év során az Egyesült Államok kormánya teljesítményalapú szerződéseket vezetett be a nukleáris mentesítésre. Az NDA a mentesítés ilyen irányú megközelítésének végrehajtása mellett kötelezte el most magát. Az egyesült államokbeli tapasztalatok alapján körülbelül öt év alatt a felelősségbecslések növekedését vissza lehet fordítani, és csökkenteni lehet a felelősségbecsléseket a gyorsuló munka- és a költségcsökkenések segítségével. Például az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának 2003. évi pénzügyi jelentése megjegyzi, hogy az Energiaügyi Minisztérium a környezetvédelmi felelősségét 26,3 milliárd USD-ról, azaz 12,5 %-kal csökkentette a 2003-as pénzügyi év során; ez egymás után a második olyan év, amikor a minisztérium környezetvédelmi felelőssége csökkent. A csökkenés 2003-ban elsősorban a mentesítési program átalakításának volt köszönhető, amely célja az volt, hogy az alapfeladatra és a mentesítés felgyorsítására összpontosítsanak⁽¹⁹⁾. Az Egyesült Államok Kormányzati Ellenőrzési Hivatala (GAO) által azóta készített jelentés felülvizsgálta az Energiaügyi Minisztérium nukleáris mentesítésre vonatkozó költségcsökkentési célkitűzéseit. A GAO jelentése megállapította, hogy 2005 márciusában az Energiaügyi Minisztérium által mért 16 mentesítési tevékenység közül sok tervszerűen vagy annál gyorsabban haladt, három kihívást jelentő és költséges tevékenység azonban elmaradt az ütemezettől. A GAO jelentés megállapította, hogy az Energiaügyi Minisztérium még jelentős költségcsökkenést vár az eredeti 50 milliárd USD célkitűzéshez képest⁽²⁰⁾.

(133) A fentiek fényében a Bizottság szerint indokolt vélelmezni, hogy a két becslés közül a BNFL becslése a valósághoz valószínűleg közelebb fog állni.

(134) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az intézkedés e referenciarendszer alapján nem jelent a BNFL javára támogatást.

7.3.2. Elemzés az első referenciarendszer alapján (szennyezési költségek mint működési költségek)

(135) E referenciarendszer alapján a BNFL hozzájárulásának kiszámításához az első lépés a nukleáris felelősségnek az eszközök egymást követő tulajdonosai között történő megfelelő elosztása oly módon, amely megegyezik azon díjakkal, amelyeket egy feltételezett leszerelési üzemeltető egyenként felszámított volna. Az ilyen díj kiszabása valószínűleg szorosan kapcsolódna az eszközök bevételeihez.

(136) A Magnox-erőművek esetében a Bizottság úgy véli, hogy ennek legmegfelelőbb módja a kötelezettségek időarányos alapon történő megosztása, mivel ezen erőművek teljesítménye az idő múlásával is kifejezetten állandó marad.

⁽¹⁹⁾ Lásd az Egyesült Államok kormányának 2003. évi pénzügyi jelentését (11. o.) <http://fms.treas.gov/fr/03frug.html>

⁽²⁰⁾ GAO jelentés a Képviselőház Megajánlási Bizottsága Energetikai és Vízügyi Fejlesztési Albizottsága elnökének és ellenzéki korelnökének, Nuclear Waste 2005. július.

- (137) Springfields esetében a megosztás különbséget tett a kiégett Magnox-fűtőelemek újrafeldolgozásával kapcsolatos kötelezettségek, a kiégett AGR-fűtőelemek újrafeldolgozásával kapcsolatos kötelezettségek és az egyéb kötelezettségek között. A Magnox-kötelezettségeket ugyanazon minta szerint osztják ki, mint a fenti Magnox-erőművek esetében, mivel a keletkező nukleáris hulladék közvetlenül összefügg az erőmű villamosenergia-termelésével. Az AGR-kötelezettségeket a BNFL BE-vel való megállapodásával összhangban osztják ki; eszerint a BE ezekért a kötelezettségekért 1995-ig tartotta fenn a felelősségét. Ugyanezt a módszert alkalmazták a Sellafeld létesítmény Magnox-szal kapcsolatos kötelezettségeire ⁽²¹⁾.
- (138) Springfieldsben az egyéb (nem Magnox és nem AGR) kötelezettségeket időarányos alapon osztották el. Ugyanezt az időarányos módszert alkalmazták a Drigg és a Capenhurst létesítmény esetében is.
- (139) A Sellafeld létesítmény THORP- és SMP-üzeme esetében más a helyzet. Ezeket az eszközöket a BNFL építette. A THORP-ot először a BNFL üzemeltette, de az üzemeltetést az NDA folytatja. Az SMP-t kizárólag, vagy majdnem kizárólag az NDA fogja üzemeltetni. A kötelezettségek időarányos alapon történő kiosztása így arra vezetne, hogy a kötelezettségek jelentős részét az NDA-nak tulajdonítanák.
- (140) Az erőművekkel vagy a fűtőelem-ellátó üzemekkel ellentétben ezen eszközökre nézve nem készítettek állandó üzleti tervet. Általában véve kereskedelmi szempontból úgy kezelik őket, hogy a bevételük legnagyobb részét az üzemelésük legelején kitermeljék. Az e vonatkozásban először aláírt szerződéseket „alapterhelési” szerződéseknek nevezik. Az üzemeltetők célja, hogy amennyiben lehetséges, az e szerződések kapcsán befolyt bevételből a teljes leszerelési költséget visszanyerjék. Ez jellemző a THORP-ra és az SMP-re is. Ilyen esetekben a Bizottság úgy véli, hogy még e referenciarendszerben is indokolt az összes kötelezettséget az első tulajdonosra osztani, mert egy gondos szabályozó hatóság a teljes leszerelési költség visszafizetésére szolgáló hozzájárulásokat valószínűleg oly módon rögzítené, hogy a nagyobb részét, ha nem az egészet, az e tulajdonos által aláírt alapterhelési szerződésekre rója ki.
- (141) A Bizottság megjegyzi, hogy a Greenpeace észrevételeiben rámutatott arra, hogy a THORP és az SMP üzleti kilátásai valószínűleg nem olyan jók, mint amilyenek eredetileg tűntek. A Bizottság azonban úgy gondolja, hogy ez nem olyan ok, amely miatt meg kellene változtatni a kiosztási módszert, hiszen még ha az üzemek összetevékenysége csökkenne is, az általuk kitermelt bevétel átfogó profiljának (azaz annak a bevételnek, amelynek legnagyobb részét a kezdetekben termelik ki) változatatlannak kell maradnia.
- (142) Ennek megfelelően a Bizottság a THORP és az SMP üzem teljes nukleáris felelősségét a BNFL-re osztotta ki.
- (143) A számítás második lépése a BNFL e kötelezettségekhez való hozzájárulásának kiszámításából áll.
- (144) Ennél a hozzájárulásnál először számításba kell venni azon kötelezettségeket, amelyeket a BNFL már teljesített. Egyes létesítmények, köztük nevezetesen néhány Magnox-erőmű, már valóban beszüntette az üzemelést, és elkezdődött a leszerelésük. A BNFL 5,1 milliárd GBP-t költött e kötelezettségek teljesítésére. Akkor nem ellenőrizte, hogy az általa teljesített kötelezettségek neki voltak-e „tulajdoníthatók” e referenciarendszer alapján. E hozzájárulás azonban egészében szerepeltethető a számításban, mivel a teljesített kötelezettségek vagy a BNFL-nek voltak tulajdoníthatóak és ezért közvetlenül szerepeltethetők a számításban, vagy nem neki voltak tulajdoníthatók, és ebben az esetben a BNFL több kötelezettséghez nyújtotta hozzájárulását, mint amennyihez kellett volna, így ezért költségértémit érdemelne.
- (145) Másodszor, a hozzájárulásnál figyelembe kell venni azokat a pénzügyi eszközöket is, amelyeket a BNFL fog az NDA-nak átadni. Az NDA-ra ruházandó ezen eszközök értékéből ki kell vonni azt az értéket, amelyet a BNFL a Magnox-erőművek megvételekor átvett, mivel csak az eszközök értéknövekedése számít a BNFL hozzájárulásának.
- (146) Végül az SMP és a THORP jövőbeli pénzforgalmát, amelyet a BNFL helyett az NDA fog átvenni, szintén a BNFL hozzájárulásaként kell beszámítani, hogy ezáltal következetes legyen az ezen üzemek minden kötelezettségét a BNFL-nek tulajdonító, fent említett döntés.
- (147) Az alábbi ábra összefoglalja az e referenciarendszer alapján végzett számítások eredményét:

4. táblázat

Becslés a BNFL hozzájárulásáról a kötelezettségek rá kiosztott részéhez. 2005-ös árak, 5,4 % névleges kamatlábbal diszkontálva, milliárd GBP-ben

A BNFL-re kiosztott, nem a Thorppal és nem az SMP-vel kapcsolatos kötelezettségek	a		-8,0
A BNFL-re kiosztott, a Thorppal és az SMP-vel kapcsolatos kötelezettségek	B		-1,4
A BNFL által finanszírozandó összes kötelezettség	c	a+b	-9,4
Az NDA-nak nyújtandó pénzeszközök			
Magnox-vállalás	d		8,3
NLIP	e		4,0
THORP és SMP jövőbeli pénzforgalom	f		2,6
Egyéb eszközök	g		0,7
A pénzeszközök összértéke	h	d+e+f+g	15,6
A Magnox-ügylet során a BNFL-nek nyújtott pénzeszközök			
Magnox-vállalás	i		-5,3
Egyéb pénzeszközök	j		-4,0
A BNFL-nek nyújtott kivonandó összes pénzeszköz	k	I+j	-9,4

⁽²¹⁾ Kivéve a külön kezelt THORP-ot és az SMP-t.

Nettó pénzeszközök értéke	l	h-k	6,2
A BNFL által teljesített kötelezettségek	m		5,1
A kötelezettségek teljesítésére biztosított pénzeszközök	n	l+m	11,4
A BNFL ügyvitelének eredménye	o	n-c	2,0

(148) A fenti táblázatot az Egyesült Királyság hatóságai nyújtották be. A BNFL elszámolásaiban szereplő adatokon alapszik, ugyanúgy mint a 3. táblázat.

(149) A százhuszonnyolcadik preambulumbekendéstől a százharmincharmadik preambulumbekendésig kifejtett elgondolások erre az esetre is vonatkoznak.

(150) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az intézkedés e referenciarendszer alapján nem jelent a BNFL javára támogatást.

7.4. Támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében – támogatás megléte az NDA javára

(151) A fent ismertetett két számítást annak megállapítására is alkalmazni lehet, hogy az intézkedés az NDA-t előnyben részesíti-e, és ha igen, milyen mértékű ez az előny.

(152) A Bizottság azonban úgy véli, hogy ebben az esetben a számítás nem szükséges. Az intézkedés valóban korlátlan biztosítékot jelent arra vonatkozóan, hogy az állam fedezni fogja az NDA összes költségét, ha ezek a költségek nem fedezhetőek az ügynökség kereskedelmi tevékenységéből származó bevételeiből vagy a részére átruházott pénzügyi eszközökből. E garancia továbbá nincs korlátozva sem alkalmazási körét, sem az időt tekintve. Nem zárja ki a versenyképes tevékenységekkel kapcsolatos költségeket, különösen amikor e tevékenységek további kötelezettség-növekményt hozhatnak létre, valamint összegében sincs korlátozva.

(153) A Bizottság úgy véli, hogy e korlátlan biztosíték már önmagában véve az állam által az NDA-nak nyújtott előny.

(154) Mivel e garanciát állami forrásból finanszírozzák és kifejezetten az NDA-nak szánják, és mert az NDA továbbra is folytatni fog némi kereskedelmi tevékenységet olyan piacokon, ahol a tagállamok között kereskedelem folyik, a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében az intézkedés az NDA javára állami támogatást jelent.

(155) A Bizottság megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság nem vitatta, hogy az intézkedés az NDA javára állami támogatást képez.

7.5. Az NDA-nak szánt támogatás EK-Szerződéssel való összeegyeztethetőségének értékelése

(156) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése rendelkezik az állami támogatást a Közösségen belül tiltó általános elvről.

(157) Az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése rendelkezik a 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott általános összeegyeztethetlenség alóli mentességekről.

(158) Az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdése szerinti mentességek nem alkalmazhatók ebben az esetben, mert az intézkedésnek nincs szociális jellege és nem magán-személy fogyasztóknak nyújtják, nem természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károkat állít helyre, illetve nem a Német Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának ítélték oda.

(159) Az EK-Szerződés 87. cikkének (3) bekezdése további mentességeket határoz meg. A 87. cikk (3) bekezdésének a), b) és d) pontja szerinti mentességek ebben az esetben nem alkalmazhatók, mert a támogatás nem olyan gazdasági térségek fejlődését mozdítja elő, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, nem valamely közös európai érdekét szolgáló projekt megvalósítását mozdítja elő, vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavart szüntet meg, valamint nem a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését mozdítja elő.

(160) Ezért csak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alatt szereplő mentesség alkalmazható. A 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja rendelkezik az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatás nyújtásának engedélyezéséről, amennyiben az ilyen támogatás a kereskedelmi feltételeket nem befolyásolja hátrányosan, a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

(161) A Bizottság a gyakorlatban a 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának szövegét úgy értelmezi, hogy valamely intézkedés akkor tekinthető összeegyeztethetőnek a Szerződéssel, ha az egyes közösségi célkitűzések teljesítéséhez nyújtott hozzájárulása felülmúlja a a belső piaci versenyre gyakorolt negatív hatását.

(162) A 7.1. rész valamelyest részletesebben ismerteti az intézkedés összeegyeztethetőségét az Euratom-Szerződés célkitűzéseivel. A Bizottság üdvözlözi az NDA felállítását, és kiváló intézkedésnek tekinti a múltból származó – amikor is a környezetvédelmi politika még nem érte el a jelenlegi normákat – nukleáris felelősség terhének hatékony módon történő kezelésére. A Bizottság úgy véli, hogy az NDA döntően hozzá fog járulni a nukleáris ciklus befejező szakaszának lehető legjobb végrehajtásához. Ily módon egyértelműen hozzá fog járulni a Közösség nukleáris politikájának az Euratom-Szerződésben foglaltak szerinti teljesítéséhez. Az intézkedés pozitív hozzájárulása ezért a Bizottság nézete szerint kifejezetten jelentős és bizonyított.

(163) Amennyiben az NDA köteles lenne azon eszközök kereskedelmi üzemeltetését, amelyekért felelni fog, a lehető leghamarabb beszüntetni, az intézkedésnek valószínűleg nem lenne jelentős negatív hatása a versenyre. Az Egyesült Királyság azonban nem így döntött, és megengedte az NDA-nak, hogy az eszközök kereskedelmi üzemeltetését bizonyos feltételek mellett tovább folytassa. A Bizottság csak azt észlelheti hogy ezáltal az Egyesült Királyság tette lehetővé, hogy az NDA

működése hatással legyen a belső piacra. Emiatt az intézkedés értékelése érdekében e hatás jelentőségét elemezni kell.

- (164) A Bizottság úgy véli, hogy ha az NDA az eszközök kereskedelmi üzemeltetését az államtól származó támogatás segítségével folytatja, az nagyon hasonlóan hat a versenyre, mint amikor egy szerkezetátalakítási támogatásban részesülő vállalat folytatja a működését. E tekintetben feltűnőek a BE szerkezetátalakítási ügyével⁽²²⁾ meglévő párhuzamok. E hasonlóságokat figyelembe véve a Bizottság úgy véli, hogy ha az intézkedés versenyre gyakorolt hatását kívánják értékelni, és megállapítani azon korlátokat, amelyekben belül az intézkedés a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető, arra a legmegfelelőbb mód, ha a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításhoz nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás⁽²³⁾ alapjául szolgáló érvelést alkalmazzzák, különös tekintettel annak szükségességére, hogy megtalálják a támogatás hatásainak csökkentése céljából az arányos kompenzációs intézkedéseket.
- (165) Az eszközök egyenkénti versenyhelyzetének részletes elemzése előtt a Bizottság két általános megjegyzést kíván tenni az intézkedés versenyre gyakorolt hatásáról.
- (166) Az első megjegyzés az, hogy maga az NDA alapszabályzata csökkenti az intézkedés versenyre gyakorolt hatását, még olyan eszközök esetében is, amelyek folytatják az üzemelést. Egy kereskedelmi célú társaság a működési támogatást valószínűleg a költségeinek csökkentéséhez és az alacsony áron történő értékesítéshez használná fel. Ezzel szemben az NDA csak akkor üzemelteti az eszközöket, ha az üzemeltetés a fő feladatához, az erőművek leszereléséhez tud értéket hozzáadni. Ezért az NDA-t semmi sem ösztönzi arra, hogy a támogatást a szolgáltatások piaci ár alatt történő nyújtásához használja, és bizonyosan nem lesz érdekelt a támogatás költségcsökkentésre történő felhasználásában sem. Ráadásul, miközben az NDA folytatni fogja a meglévő eszközök üzemeltetését, nem fog újakra beruházni. Ezért nem áll majd érdekében olyan kereskedelmi politikát folytatni, amely befolyás és piaci részesedést szerzésére irányul.
- (167) Az NDA nem fog új eszközökbe beruházni és nem fog új tevékenységeket felvállalni. A pénzforgalmat, amelyet egyes eszközök üzemeltetésének folytatásával fog létrehozni, kizárólag a nukleáris felelősség teljesítésének finanszírozására fogja felhasználni. Az NDA működési keretei szigorúan körülhatárolják az NDA összes bevételét, megakadályozva, hogy más célra használják fel azt.
- (168) A „szennyező fizet” elve alapján minden nukleáris erőmű üzemeltetőjének elvileg a nukleáris felelősség rá eső, megfelelő részét kell fedeznie. E célból az Egyesült Királyság vállalta, hogy kötelezi az NDA-t és az erőművek létesítményi engedélyes társaságait, hogy vállaljanak minden indokolt erőfeszítést annak érdekében, hogy az árakban a kötelezettségek azon részét visszanyerjék, amely az NDA-nak tudható be. Amennyiben ez a cél nem valósul meg, az Egyesült Királyság jelentést tesz a Bizottságnak, és tájékoztatja az okokról, amiért ez nem volt megvalósítható.

(169) A második megjegyzés az, hogy a versenyen alapuló rendszer, amelyet az Egyesült Királyság a létesítményi engedélyes társaságok kijelölésére létre fog hozni, önmagában nagyon kedvező hatással lesz a belső piaci versenyre. Egy valóságos piac alapjait hozza létre egyes egyesült királyságbeli nukleáris létesítmények üzemeltetésére, és ami ennél fontosabb, ezek leszerelésére. A Bizottság úgy véli, hogy e piac fejlesztése kiváló lehetőség a Közösség egész gazdaságára nézve. Lehetővé teszi a know-how terjesztését az iparágban az egész Közösségre kiterjedően. Az intézkedés tehát jelentős pozitív külső gazdasági hatások kialakulásához vezet, amelyek hasznosak lesznek, különösen az Unióban az elkövetkező évtizedekben leszerelendő számos nukleáris eszköz tekintetében.

(170) A Bizottság elemezte továbbá az egyes, az NDA által továbbra is kereskedelmi céllal üzemeltetett eszköz típusok versenyhelyzetét.

7.5.1. Magnox-erőművek

(171) A Magnox-erőművek a nagyon erős versennyel jellemezhető nagy-britanniai villamosenergia-piacon üzemelnek.

(172) A Bizottság tudomásul veszi az Egyesült Királyság mikro-ökonómiai érvelését, miszerint az intézkedés, még ha csökkentené is az erőművek rövid távú járulékos költségeit, nem lenne hatással arra az időtartamra, amíg a versenytársak működtetik az erőműveiket és az arra, amelyen eladják a villamos energiát.

(173) A Bizottságnak fenntartásai vannak ebben a vonatkozásban. Ez az érvelés valóban megalapozott lehet egy egységes, többnyire rövid távú, tökéletes piacon, ahol tökéletes információkkal rendelkeznek, és amely lehetőleg piacsoport-alapú. Nagy-Britanniában azonban a jelenlegi villamosenergia-piac nem ilyen. Többnyire kétoldalú szerződéseken alapszik, több határidős piaccal. Továbbá a piac lényegében megoszlik a nagykereskedelem és az üzleti vállalkozások közvetlen ellátása között, ahol nyilvánvalóan a második szegmens az értékeesebb kereskedelmi szempontból. Anélkül, hogy hatással lenne az NDA valamely versenytársa által értékesített villamos energia tényleges mennyiségére, az intézkedés arra kényszerítheti a versenytársat, hogy részben egy kevésbé vonzó részére váltson a piacnak, és ez hatással lenne az eredményére.

(174) A Bizottság ezért úgy véli, hogy ezen a piacon az intézkedés torzítja a versenyt, illetőleg fennáll ennek veszélye, és e hatást csökkenteni kell.

(175) A támogatás piacra gyakorolt negatív hatását ideális módon úgy lehetne csökkenteni, ha az erőművek üzemeltetését beszüntetnék.

(176) A Bizottság azonban tisztában van vele, hogy ezen erőművek azonnali bezárása negatív hatással lehet a leszerelési műveletek hatékonyságára és biztonságosságára. Mivel a Sellafield létesítmény nem lenne olyan helyzetben, hogy több erőmű hulladékának újrafeldolgozását elkezdje ilyen rövid határidőn belül, ideiglenes tárolási

⁽²²⁾ Lásd 9. lábjegyzet.

⁽²³⁾ Lásd 8. lábjegyzet.

- megoldásokat kellene biztosítani. Ez bonyolítaná a leszerelési munkákat, növelve a költségeket és potenciálisan a biztonsági aggályokat is. Ugyancsak problémák forrása lehet mindez a villamosenergia-ellátás biztonságának szempontjából a már így is feszült nagy-britanniai piacon. A Bizottság úgy véli, hogy az erőművek azonnali bezárásának előírása ezért nem arányos intézkedés a versennyel kapcsolatos aggályok csökkentésére.
- (177) A Bizottság megjegyzi, hogy miközben az erőműveket nem zárják be azonnal, az Egyesült Királyságnak már elkészült a programja, amely alapján mindegyiküket viszonylag rövid időn belül bezárja; az utolsó erőmű bezárását 2010-re ütemezték. Ez azt jelenti, hogy az intézkedés versenytársakra való bármilyen hatása csökkenne és hamarosan megszűnne. Nevezetesen, az időtartam e határozat meghozatalának időpontjától a legutolsó erőmű bezárásáig hasonló nagyságrendű, mint az az idő, amelyre egy új piaci szereplőnek szüksége van egy új villamosenergia-erőmű projekt kidolgozásához egészen a beüzemelésig. Az NDA nem fog sem újabb villamosenergia-termelési tevékenységet kezdeni, sem bármilyen más új eszközt építeni.
- (178) Az intézkedés piacra gyakorolt hatásának időközbeni csökkentése érdekében a Bizottság megvizsgálta annak lehetőségét, hogy az NDA-t olyan intézkedésekre kötelezi, amelyek hatásukban azonosak lennének a BE szerkezetátalakításával kapcsolatos állami támogatási ügy⁽²⁴⁾ keretei közt a BE számára általa előírt intézkedésekkel. Három ilyen kompenzációs intézkedésre került sor.
- (179) Az első kompenzációs intézkedés abból állt, hogy előírták a BE nukleáris termelő, nem nukleáris termelő és kereskedelmi üzletágainak elkülönítését. Ebben az esetben az NDA-nak nincs jelentős nem nukleáris termelő üzletága. A Bizottság ezért úgy véli, hogy egy ilyen kompenzációs intézkedésnek nem lenne értelme ebben az esetben.
- (180) A második kompenzációs intézkedés abból állt, hogy a BE számára hat évre megtiltották a kapacitásnövelést. Ebben az esetben az NDA a gyakorlatban nem hogy nem fogja növelni a villamosenergia-termelő kapacitását, de fokozatosan, négy év alatt fel is hagyja vele. Ezen intézkedés hatásait így már az NDA rendes működése közben el is érte.
- (181) A harmadik kompenzációs intézkedés abból állt, hogy megtiltották a BE-nek a villamosenergia értékesítését a nagykereskedelmi piaci ár alatt az üzleti vállalkozások részére történő közvetlen értékesítési szegmensben.
- (182) A Bizottság úgy véli, az NDA esetében hasonló intézkedésre van szükség. Az Egyesült Királyság vállalta ennek végrehajtását.
- (183) A gyakorlatban ugyanolyan jellegű eltérések alkalmazhatók rendkívüli piaci körülmények között, mint amelyeket a BE esetében fogadtak el. A Bizottság úgy véli, hogy az ilyen rendkívüli eltérések azért szükségesek, hogy az intézkedés célja ne kerüljön veszélybe. A BE esetében a bizottsági határozat nyomán követésével kapcsolatos tapasztalatok azt mutatták, hogy az eltérések nem vezettek visszaéléshez.
- (184) A jelen esetben, csak úgy, mint a BE esetében, a rendkívüli piaci körülmények meglétét konkrét és a működésre vonatkozó tesztek alkalmazásával határozzák meg.
- (185) Ezek a tesztek azonban valamivel kevésbé lesznek fáradságosak, mint a BE esetében. A Bizottság úgy véli, hogy ez indokolt és arányos, mert az NDA piaci részesedése sokkal kisebb mint a BE-é, és az intézkedés hatása a villamosenergia-piacra ennél fogva kisebb.
- (186) Az Egyesült Királyság hatóságai felkínálták, hogy a száznolcvanhetedikől a százkilencvenedik reambulumbeküldésig meghatározott szabályokkal hajtják végre az intézkedést.
- (187) Rendes piaci körülmények között, ha az NDA új szerződéseket kíván kötni végfelhasználóknak történő értékesítés céljából, a miniszter független szakértőt jelöl ki, aki éves alapon jelentést tesz arról, hogy ezeket a szerződéseket olyan áron kötötték-e meg, amely ár-energia-összetevőjét az általános nagykereskedelmi piaci áron vagy afölött állapították meg.
- (188) Rendkívüli piaci körülmények között az NDA köthet olyan új szerződéseket, amelyek energia-összetevője az általános nagykereskedelmi piaci ár alatt került megállapításra, de csak azután, hogy az NDA, vagy a nevében működő társaságok pénzügyi ellenőrei arra a véleményre jutottak, hogy a rendkívüli piaci körülményekre az alábbiakban megállapított két teszt közül az egyik teljesült.
- A. teszt: az NDA, vagy a nevében működő társaság, felkínált eladásra [...] (*)-t, [...] időszakon keresztül, a téli szezonális kereskedelemben legalább [...] -t és a nyári szezonális kereskedelemben [...] -t az általános nagykereskedelmi piaci áron, a nagykereskedelmi piacon, és ezen időszak végére ezeket az ajánlatokat nem fogadták el.
- B. teszt: az elkövetkező szezon alapterhelési villamosenergia-kereskedelme az Egyesült Királyság nagykereskedelmi piacán az előző [...] átlagában, összesen kevesebb volt mint (bruttó) [...].
- (189) Amennyiben valamelyik teszt teljesül, a rendkívüli piaci körülmények időszaka elkezdődik. Ekkor legfeljebb [...] -ig az NDA olyan új szerződéseket adhat el a végfelhasználóknak, amelyekben az árak az általános nagykereskedelmi piaci árnál alacsonyabbak, azzal a feltételezéssel, hogy ez az árazási magatartás ilyen rendkívüli piaci körülmények idején kereskedelmi szempontból szükséges.
- (190) A rendkívüli piaci körülmények időszaka nem haladhatja meg a [...] -t. Ahhoz, hogy a rendkívüli piaci körülmények következő időszaka elkezdődjön, vagy az A. tesztnek, vagy a B. tesztnek ismét teljesülnie kell.

⁽²⁴⁾ Lásd 9. lábjegyzet.

(*) Üzleti titok.

(191) A Bizottság úgy véli, hogy e rendszer megfelelő módja a kompenzációs intézkedés végrehajtásának. Kellőképpen átlátható és gyakorlatias kritériumokon alapszik ahhoz, hogy lehetővé tegye a helyes és hatékony módon történő döntéshozatalt. Lehetővé teszi a piacon a verseny torzulásának jelentős csökkentését a Magnox-erőművek bezárásáig tartó időszak alatt.

(192) A fentiek fényében a Bizottság úgy véli, hogy a verseny ezen intézkedésből eredő torzulását, amelyet az erőművek közeljövőben történő bezárása és a bevezetendő kompenzációs intézkedés csökkent, felülmúlják az intézkedés által az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek teljesítéséhez tett pozitív hozzájárulásai.

7.5.2. THORP

(193) A Bizottság úgy véli, hogy az intézkedés hatása a THORP tevékenységeinek az NDA általi folytatása vonatkozásában nagyon korlátozott.

(194) Az első és legfontosabb, hogy a THORP-nál az újrafeldolgozás jelentős része AGR-fűtőelemeket érint. E vonatkozásban jelenleg nincs versenytársa. Mivel a BE jelenleg a kiegészítő AGR-fűtőelemek egyetlen forrása Európában, a Bizottság úgy véli, hogy egyértelműen egyetlen piaci befektető sem foglalkozna egy új AGR nukleáris fűtőelem újrafeldolgozó üzembe való beruházás gondolatával.

(195) A Greenpeace azzal érvel, hogy a közvetlen tárolás az AGR-fűtőelemek újrafeldolgozásának alternatívája lehet, és akár vonzóbb megoldást is jelenthet egy befektető számára.

(196) A Bizottság úgy véli, hogy bár a közvetlen tárolásba való beruházás kevésbé költséges, így is nagyon kedvezőtlen választási lehetőség lenne. Ahogy azt az Egyesült Királyság már jogosan megjegyezte, a BE, mint a kiegészítő AGR-fűtőelemek egyetlen forrása, a kiegészítő AGR-fűtőelemek kezelésére már csakugyan rendelkezik teljes élettartamra szóló megállapodásokkal. A Bizottság rámutatott, hogy azzal szemben, amit a Greenpeace állítani látszik, a BNFL nem volt köteles ténylegesen újrafeldolgozni ezt a hulladékot. Feladata csupán a hulladék kezelése. A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint a BNFL nem szándékozta mindet újrafeldolgozni.

(197) E megállapodások a társaság eredeti megállapodásainak a szerkezetátalakítás során való újratárgyalásának az eredményei. Az árak így különösen érdekesek a BE számára, mivel ilyen keretek között a BNFL, mint bármely magánbefektető egy piacgazdaságban, hajlandó volt akár olyan alacsony árakat is kínálni, mint a határköltségei, feláldozva ezzel az összes általános költségét vagy annak egy részét (meg kell jegyezni, hogy a Greenpeace által említett, és az ötvenharmadik preambulumbekkezdésben közzétett 140 000 GBP/tonna rögzített ár nem pontos, mert az e megállapodásokban szereplő árak a villamosenergia-áraktól függenek, a BE szerkezetátalakításáról szóló fent említett bizottsági határozat 7. táblázatában leírtak szerint).

(198) A Bizottság lehetetlennek tartja, hogy egy versenytárs, akinek vagy egy jelentős általános költségekkel járó új

tároló létesítményt kellene építenie, vagy a veszélyes anyagok magas szállítási költségeit kellene beszámítania, ilyen körülmények között bármilyen versenyképes ajánlatot tudna tenni a BE-nek.

(199) A versenyt érintő aggályok így a THORP kiegészítő LWR-fűtőelem újrafeldolgozási tevékenységeire korlátozódnak.

(200) E tevékenységek esetében a Bizottság úgy véli, hogy a közvetlen tárolás nem valódi „versenytársa” az újrafeldolgozásnak. Az urániumpiacon a jelenlegi és az előre látható jövőbeli általános gazdasági körülmények között a hulladék fűtőelemek újrafeldolgozása csakugyan jelentősen költségesebb lehetőség, mint a közvetlen tárolás⁽²⁵⁾. Az újrafeldolgozás választása a közvetlen tárolással szemben ezért gyakran a nukleáris erőműveket üzemeltető országok kormányainak politikai döntése. E politikai döntés, amelyet gyakran törvény vagy rendelet fogatosít, kevés vagy egyáltalán semmilyen teret nem hagy az üzemeltetők számára az arbitrázs útján történő versenyzetetésre a két választási lehetőség között.

(201) A THORP nem AGR-fűtőelemeinek újrafeldolgozására ezért csak egy versenytárs van az Unióban: a francia Areva társaság.

(202) Ezen összefüggésben a Bizottság úgy véli, hogy a THORP idő előtti bezárásának előírása az intézkedés miatt felmerült, a versenyt érintő aggályok csökkentésére potenciálisan több versenypolitikai kérdést vetne fel, mint amennyit megoldana. Valóban az Areva monopolhelyzetét alapozná meg, ami bizonyosan nagyon hosszú távra szólna, tekintettel az e piacra való belépés műszaki és pénzügyi nehézségeire.

(203) A Bizottság úgy gondolja, hogy figyelembe véve a fentieket, jobb módszer az intézkedés versenyre gyakorolt hatásának csökkentésére, ha az NDA működése során a kormányzati forrásokat nem használhatják oly módon, amely révén a THORP számára az Arevával nem egyenlő feltételek mellett teszik lehetővé a versenyzést.

(204) A 7.3 szakaszban bizonyítottuk, hogy a BNFL elég pénzt tartálékolt a THORP általános leszerelési költségeinek kifizetésére. A Bizottság ezért úgy véli, hogy ahhoz, hogy az NDA ne kerüljön olyan helyzetbe, ahol versenyellenes árakat kínálhat, elég kötelezni az NDA-t, hogy a THORP bármilyen új szerződésében az árazásnál számítsa fel minden költséget, beleértve minden nukleáris kötelezettségnövekményt is.

(205) Az Egyesült Királyság vállalta, hogy e teljes árazási mechanizmust végrehajtja. Ezt minden új szerződésre, amelyet az NDA köt e határozat dátumát követően, alkalmazni kell. E korlátozás nem alkalmazható olyan szerződésekre, amelyeket a bizottsági határozat dátuma előtt kötöttek, vagy amelyek esetében a fogyasztók részére a Nukleáris Leszerelési Ügynökség és az Egyesült Királyság Kereskedelmi és Ipari Minisztériuma által jóváhagyott hivatalos ajánlatot tettek közzé, és e dátum előtt már folytak a tárgyalások, vagy olyan szerződésekre, amelyeket e dátum után, de a dátum előtti szándéknyilatkozat értelmében kötöttek.

⁽²⁵⁾ Lásd az OECD/NEA „The Economics of the Nuclear Cycle” című 1994-es tanulmányát, amely addig a napig az egyik legkimerítőbb tanulmány volt a téma e vonatkozásáról.

(206) A fentiek fényében a Bizottság úgy véli, hogy a verseny ezen intézkedésből eredő és a meghozandó kompenzációs intézkedés által csökkentett torzulását felülmúlja az intézkedés által az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek teljesítéséhez tett pozitív hozzájárulás.

7.5.3. SMP

(207) Az SMP versenyhelyzete is nagyon különleges. Az SMP kevertoxid-fűtőelemeket gyárt. A kevert oxidot csak korlátozott számú nukleáris erőműben – amelyeket a használatára terveztek vagy alakítottak át – lehet felhasználni. Az SMP-nek jelenleg mindössze két kereskedelmi versenytársa van: az Areva és a Belgonucléaire. E két versenytárs között fontos kapcsolat áll fenn. A Bizottság tudatában van annak, hogy míg a Belgonucléaire-nek megvan a technológiai kapacitása a kevert oxid előállítására, a nukleáris erőművekben használt végtermék összeállítása tekintetében az Arevától függ. Ráadásul a Belgonucléaire a termékeit az Areva (60 %) és a Belgonucléaire (40 %) közös tulajdonában álló leányvállalaton, a Commaxon keresztül értékesíti.

(208) Amennyiben az SMP eltűnne, a piacon a verseny legjobb esetben két olyan társaságra korlátozódna, amelyeknek fontos közös érdekeltségeik vannak, sőt, akár egyetlen társaságra is korlátozódhat. Nem elképzelhetetlen, hogy japán és orosz üzemeltetők, amelyeknek jelenleg nem kereskedelmi célú kevert oxidot gyártó létesítményeik vannak, megkezdik kereskedelmi működésüket az elkövetkezendő években. Ez azonban nem biztos, és lehetséges, hogy az átfedés az SMP működése és e potenciális új, nem uniós kereskedelmi üzemeltetők között csak néhány évre korlátozódik.

(209) Ezen összefüggésben a Bizottság úgy véli, hogy az SMP korai bezárásának előírása az intézkedés miatt felmerült, a versenyt érintő aggályok csökkentésére potenciálisan több versenypolitikai kérdést vetne fel, mint amennyit megoldana.

(210) A Bizottság úgy gondolja, hogy figyelembe véve a fentieket, jobb módszer az intézkedés versenyre gyakorolt hatásának csökkentésére annak biztosítása, hogy az NDA működése során a kormányzati forrásokat ne használhassák fel úgy, hogy az SMP számára az Arevával és/vagy a Belgonucléaire-rel nem egyenlő feltételek mellett tegyék lehetővé a versenyzést.

(211) A 7.3 szakaszban bizonyítottuk, hogy a BNFL elég pénzt tartalékol az SMP általános leszerelési költségeinek kifizetésére. A Bizottság ezért úgy véli, hogy ahhoz, hogy az NDA ne kerüljön olyan helyzetbe, ahol versenyellenes árakat kínálhat, elég kötelezni az NDA-t, hogy az SMP bármilyen új szerződésében az árazásnál számítson fel minden költséget, beleértve minden nukleáris kötelezettség növekményt is.

(212) Az Egyesült Királyság vállalta, hogy e teljes árazási mechanizmust végrehajtja. Ezt minden új szerződésre, amelyet az NDA köt e határozat dátumát követően, alkalmazni kell. E korlátozás nem alkalmazható olyan szerződésekre, amelyeket az Európai Bizottság határozatának dátuma előtt kötettek, vagy amelyek esetében

a fogyasztók részére a Nukleáris Leszerelési Ügynökség és az Egyesült Királyság Kereskedelmi és Ipari Minisztériuma által jóváhagyott hivatalos ajánlatot tettek közzé és e dátum előtt már folytak a tárgyalások, vagy olyan szerződésekre, amelyeket e dátum után, de a dátum előtti szándéknyilatkozat értelmében kötöttek.

(213) A fentiek fényében a Bizottság úgy véli, hogy a verseny ezen intézkedésből eredő és a meghozandó kompenzációs intézkedés által csökkentett torzulását felülmúlja az intézkedés által az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek teljesítéséhez tett pozitív hozzájárulás.

7.5.4. Springfields

(214) 2006 végére a Springfields tevékenységei a Magnox és az AGR nukleáris fűtőelemek előállítására fognak korlátozódni.

(215) E nukleáris fűtőelemeket csak az Egyesült Királyságban használják. A Magnox-fűtőelemeket csak Magnox-erőművekben használják, amelyek közül az utolsót 2010-re bezárják. Az AGR-fűtőelemeket csak a BE használja, aki szerkezetátalakításának keretei között a BNFL-el fennálló hosszú távú megállapodásait az AGR-fűtőelemek szállítására vonatkozóan újratárgyalta.

(216) A százkilencvenhatodiktól a százkilencvennyolcadik preambulumbekzdésben kifejtett érvek vonatkoznak erre az esetre is. Egyetlen versenytárs sem találna gazdasági szempontból vonzóknak, hogy olyan eszközbe ruházzon be, amely a Springfields tevékenységével versenyez. A Bizottság ezért úgy véli, hogy az intézkedés hatása a versenyre a Springfields létesítmény tekintetében elhanyagolható, és nincs szükség kompenzációs intézkedésre.

(217) A fentiek fényében a Bizottság úgy véli, hogy a verseny ezen intézkedésből eredő torzulását felülmúlja az intézkedés által az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek teljesítéséhez tett pozitív hozzájárulás.

7.5.5. Drigg

(218) A Drigg-létesítmény alacsony szintű nukleáris hulladéktároló. Ez az egyetlen Nagy-Britanniában.

(219) Az Egyesült Királyság hatóságai tájékoztatták a Bizottságot, hogy e tárolónak elegendő lenne a kapacitása az Egyesült Királyságban 2050-ig termelt minden ilyen hulladék befogadására. Az NDA-tól fog származni e hulladék körülbelül 90 %-a.

(220) A nukleáris hulladék nagy távolságra történő szállítása nem ajánlott, és egyes országok be is tiltották a bevitelét.

(221) A Bizottság úgy véli, hogy ilyen körülmények között egy új piaci szereplő számára a tér a Driggs-létesítménnyel való versenyzésre nagyon korlátozott, és egy versenyképes alacsony szintű hulladéktároló építésének valószínűleg nem lenne gazdasági értéke.

(222) A Bizottság ezért úgy véli, hogy az intézkedés hatása a versenyre a Drigg létesítmény tekintetében elhanyagolható, és nincs szükség kompenzációs intézkedésekre.

(223) A fentiek fényében a Bizottság úgy véli, hogy a verseny ezen intézkedésből eredő torzulását felülmúlja az intézkedés által az Euratom-Szerződés célkitűzéseinek teljesítéséhez tett pozitív hozzájárulás.

7.6. A BNFL mint ideiglenes létesítményi engedélyes társaság

(224) Az eljárás megindításakor a Bizottság aggályát fejezte ki, hogy a BNFL támogatásban részesülhet az NDA-tól azon idő alatt, amíg az NDA létesítményének ideiglenes létesítményi engedélyes társasága lesz, azaz azt megelőzően, hogy versenypályázati eljárást folytathatnának a létesítményi engedélyes társaságok kijelölésére.

(225) A Bizottság megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság kimerítő és részletes magyarázatot nyújtott a létesítményi engedélyes társaságok – köztük a BNFL – díjazásának módjáról. Csak a szükséges költségeket fizetik ki az éves felső határértékek betartásával. A nyereség nem képezheti a rendes kifizetések részét, és csak akkor vehető át, ha a kormány által meghatározott hatékonysági célkitűzéseket teljesítették. E nyereséget még ebben az esetben is összevetik az ágazat nemzetközi referenciaértékeivel.

(226) A Bizottság úgy véli, hogy ezen eljárás lehetővé teszi azon következtetés levonását, miszerint a létesítményi engedélyes társaságok finanszírozása nem tartalmaz állami támogatást.

(227) E vonatkozásban a Bizottság hangsúlyozza továbbá, hogy nem talált olyan *a priori* okot, amiért azt kellene gondolnia, hogy a létesítményi engedélyes társaságok – akár a BNFL-el kötött – szerződésai kereszt támogatást vonnának maguk után. Éppen ellenkezőleg úgy véli, hogy a létrehozott keretrendszer sokkal jobb átláthatóságot biztosít, mint az a helyzet, amikor a BNFL minden tevékenységét egyetlen csoportban működtette.

8. KÖVETKEZTETÉS

(228) A Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében nem jelent támogatást a BNFL részére, valamint ugyanennek értelmében támogatást jelent az NDA részére. Amennyiben nincsen állami támogatás, e határozat nem érinti az Euratom-Szerződés alkalmazását. Amennyiben e támogatás összhangban van az Euratom-Szerződés célkitűzéseivel, és nincs hatással a versenyre a közös érdekekkel ellentétes mértékben, a kérdéses intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal. E határozat nem befolyásolja előzetesen a Bizottság álláspontját a BNFL-től és az NDA-tól eltérő alanyoknak nyújtott lehetséges állami támogatásról.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

1. A Nukleáris Leszerelési Ügynökség létrehozása az Egyesült Királyság által, amelyet 2003. december 22-én jelentett be a Bizottságnak, és amely a Brit Nukleáris Üzemanyag Társaság Magnox nukleáris erőműveinek, a Capenhurst, Driggs, Sellafield és Springfields létesítmények eszközeinek, az e létesítményekhez

kapcsolódó pénzügyi eszközöknek, valamint a nukleáris felelősség fedezetére vonatkozó felelősségének átruházásából áll a Nukleáris Leszerelési Ügynökségre, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében nem jelent a Brit Nukleáris Üzemanyag Társaság részére juttatott állami támogatást.

2. A Nukleáris Leszerelési Ügynökség 1. bekezdésben leírtak szerinti létrehozása az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében olyan, a Nukleáris Leszerelési Ügynökségnek juttatott támogatást tartalmaz, amely összeegyeztethető a közös piaccal és az Euratom-Szerződés célkitűzéseivel, amennyiben az e határozat 2–9. cikkében meghatározott feltételeket betartják.

2. cikk

Amint az 1. cikkben említett nukleáris kötelezettségeknek megfelelő kiadások 2005. márciusi áron elérik az 15 100 000 000 GBP-t, az Egyesült Királyság bővített kiegészítő jelentéseket nyújt be a Bizottságnak, amelyek bizonyítják, hogy a kiadások az azon cikkben említett kötelezettségek teljesítésére korlátozódnak, valamint arról, hogy megtették a megfelelő lépéseket a kiadásoknak a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges minimumra történő korlátozása érdekében. E jelentéseket évente kell benyújtani.

Az összegek 2005. márciusi áron történő kiszámítása céljából az Egyesült Királyság a Bizottság által az Egyesült Királyságra vonatkozóan közzétett referencia- és diszkontkamatlábát alkalmazza, amelyet ötévente frissítenek.

3. cikk

1. Az Egyesült Királyság kötelezi a Nukleáris Leszerelési Ügynökséget és az erőművek létesítményi engedélyes társaságait annak vállalására, hogy a közvetlenül a Nukleáris Leszerelési Ügynökségtől és az erőművek létesítményi engedélyes társaságaitól villamos energiát vásároló, nem háztartási végfelhasználóknak ne kínáljanak szállítást olyan feltételek mellett, amelyek mellett a felhasználókkal kötött szerződés energiaelemének ára az általános nagykereskedelmi piaci árnál alacsonyabb. Rendkívüli piaci körülmények között azonban, amikor a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított objektív teszt teljesül, a Nukleáris Leszerelési Ügynökség és az erőművek létesítményi engedélyes társaságai az ilyen rendkívüli körülmények fennállása alatt a szerződés energia-elemét jóhiszeműen az általános nagykereskedelmi piaci ár alatt árazhatják a 4. cikkben meghatározott feltételek szerint, ha ez ahhoz szükséges, hogy lehetővé tegyék a Nukleáris Leszerelési Ügynökség és az erőművek létesítményi engedélyes társaságai számára a versenyre való reagálást.

2. Az Egyesült Királyság minden évben jelentést ad a Nukleáris Leszerelési Ügynökség és az erőművek létesítményi engedélyes társaságai e feltételnek való megfeleléséről.

4. cikk

1. Rendkívüli piaci körülmények fennállásának tekinthető, ha:

a) a Nukleáris Leszerelési Ügynökség felkínált eladásra [...]t, [...] időszakon keresztül, a téli szezonális kereskedelemben legalább [...]t és a nyári szezonális kereskedelemben [...]t az általános nagykereskedelmi piaci áron,

a nagykereskedelmi piacon, és ezen időszak végére ezeket az ajánlatokat nem fogadták el (A. teszt); vagy

- b) az elkövetkező szezon alapterhelési villamosenergia-kereskedelme az Egyesült Királyság nagykereskedelmi piacán, az előző [...] hét átlagában, összesen kevesebb volt mint (bruttó) [...] (B. teszt).

2. Amennyiben valamelyik teszt teljesül, legfeljebb [...]ig a Nukleáris Leszerelési Ügynökség és az erőművek létesítményi engedélyes társaságai olyan új szerződéseket köthetnek a végfelhasználókkal, amelyekben az árak az általános nagykereskedelmi piaci árnál alacsonyabbak, azzal a feltétellel, hogy ez az árazási magatartás ilyen rendkívüli piaci körülmények idején kereskedelmi szempontból szükséges.

3. A rendkívüli piaci körülmények időtartama nem haladhatja meg a [...]t. Ahhoz, hogy a rendkívüli piaci körülmények következő időszaka elkezdődjön, vagy az A. tesztnek, vagy a B. tesztnek ismét teljesülnie kell.

5. cikk

1. Az Egyesült Királyság kötelezi a Nukleáris Leszerelési Ügynökséget annak vállalására, hogy a Nukleáris Leszerelési Ügynökség, valamint a Termikus Reaktorok Oxid Fűtőelemeit Újrafeldolgozó Üzem (THORP) és a Sellafield Kevert Oxid Üzem (SMP) nem köt kiégett fűtőelem újrafeldolgozási és tárolási szolgáltatásokra vonatkozó, vagy kevert oxid fűtőelem gyártására vonatkozó szerződéseket az ellátás előrejelzett, vonatkozó növekményes költségeinél alacsonyabb áron. E különbözeti költségek magukba foglalják a kapcsolódó növekményes működési költségeket és a leszerelés, illetve a hulladékgazdálkodás bármilyen kapcsolódó különbözeti költségeit, valamint ezeket a költségeket a röviddel a szerződés kezdete előtt kelt előrejelzések szerint tartalmazzák.

2. A 1. bekezdés nem alkalmazható az olyan szerződésekre, amelyeket e határozat dátuma előtt kötöttek, amelyek esetében a fogyasztók részére a Nukleáris Leszerelési Ügynökség és az Egyesült Királyság Kereskedelmi és Ipari Minisztériuma által jóváhagyott hivatalos ajánlatot tettek közzé és e dátum előtt már folytak a tárgyalások, vagy olyan szerződésre, amelyeket e dátum után, de a dátum előtti szándéknyilatkozat értelmében kötöttek.

6. cikk

Az Egyesült Királyság évente jelentést nyújt be a 3-5. cikk végrehajtásáról. A jelentés nyilatkozik különösen arról, hogy a vonatkozó év során álltak-e fenn rendkívüli piaci körülmények, és részletezi az ennek eredményeként létrejött szerződések feltételeit. A jelentés tájékoztat továbbá arról is, hogy a vonatkozó év során az 5. cikk (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazására kötöttek-e szerződést, és feltünteti e szerződés feltételeit. Adott esetben a jelentés magyarázatot ad a Brit Nukleáris Üzemanyag Társaság által a Nukleáris Leszerelési Ügynökség részére átruházott eszközök becsült jövőbeli pénzforgalmának alakulására is. Véleményezi továbbá azt is, hogy a Nukleáris Leszerelési Ügynökség elérte-e azon célját, hogy felvállalja a Nukleáris Leszerelési Ügynökség alá tartozó erőművekre eső nukleáris felelősség megfelelő részét, és amennyiben ezt nem tette meg, véleményezi az elmaradás okait is.

7. cikk

E határozat címzettje Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

Kelt Brüsszelben, 2006. április 4-én.

a Bizottság részéről
Neelie KROES
a Bizottság tagja